

Sió

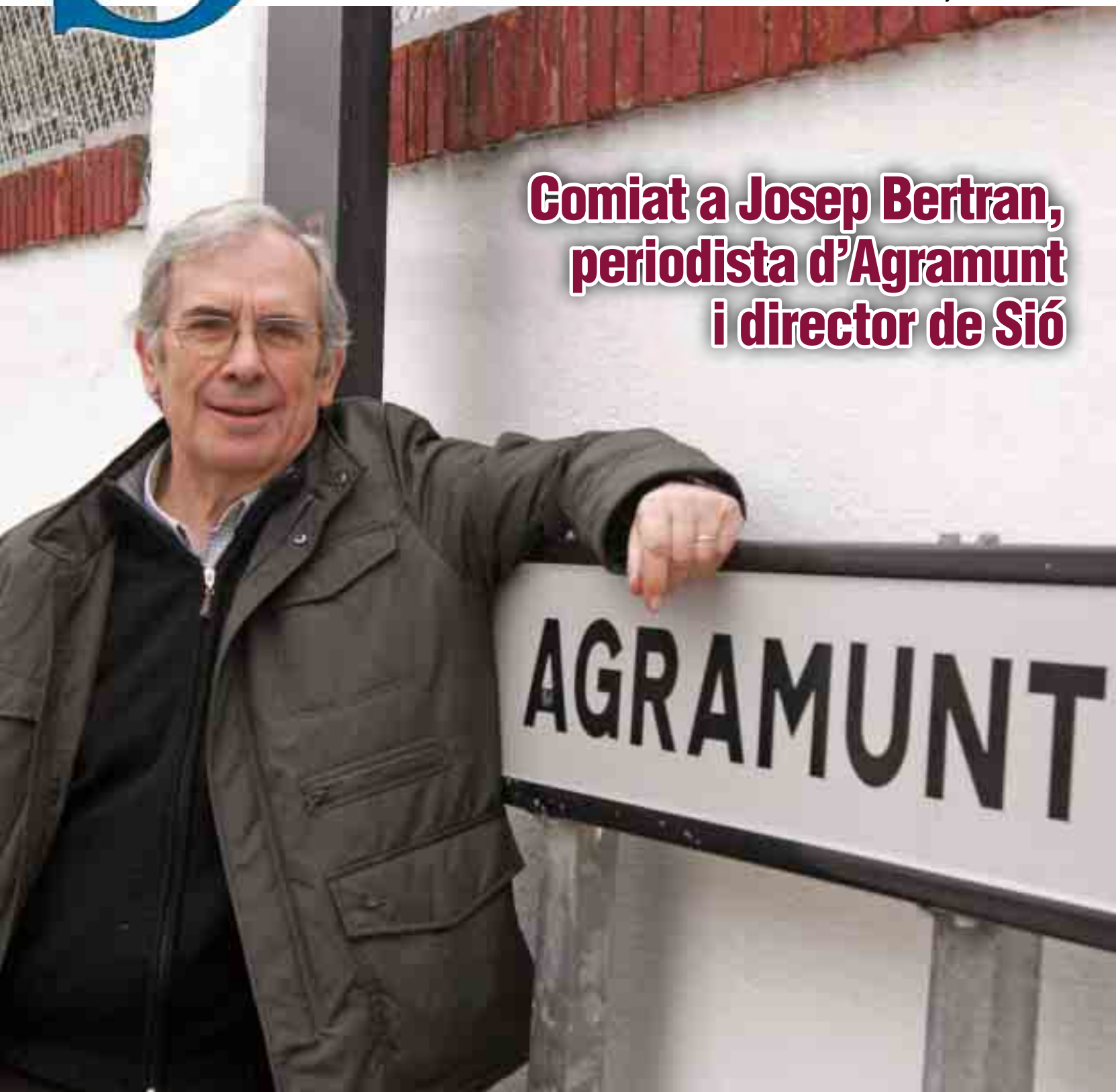
la revista d'Agramunt
i de la Ribera

www.revistasio.cat · redaccio@revistasio.cat



Núm. 617 · Any LII · Juliol 2015

**Comiat a Josep Bertran,
periodista d'Agramunt
i director de Sió**



AGRAMUNT



PORTADA:

Aquest mes, com no podia ser d'altra manera, dediquem la portada en homenatge al company Josep Bertran recentment desaparegut, i que ha estat l'ànima de Sió els darrers vint-i-cinc anys. És una imatge molt significativa amb el rètol indicatiu de la vila que, junt amb la nostra revista, és que el més va estimar.

(Foto: X. Santesmasses)

LA 3... 3

ACTUALITAT

Fets del mes

- Sant Joan 2015..... 5
- Espai Guinovart 9
- Cicle Racons 10
- Màgia al Casal..... 13
- Shopping Night..... 14
- Sant Cristòfol..... 14
- Premi de la Unió de Botiguers 14
- Conferència al Casal d'Avis 15
- Confirmacions 15
- Premi Torrons Vicens 15
- Tesi doctoral 16
- El celler Mas Blanch i Jové premiat .. 16
- Segon Dirt Track a Agramunt..... 17
- Activitat al Passeig..... 17
- Arbre cremat..... 18
- Mercat de les rebaixes d'estiu..... 18
- Collita 18
- Calor..... 18
- Festa de la Vellesa a Montgai..... 19
- Nou alcalde d'Ossó 19

Caparrons, persones populars de la vila

- Nous Caparrons per la Festa Major... 20

ESPECIAL JOSEP BERTRAN

- Josep Bertran, retalls d'una vida..... 23

La claraboia

- El Josep de l'Espiga 30
- Diverses col·laboracions..... 33 a 55

ENTITATS

- Aula d'Extensió Universitària 57
- XXVè Aplec de la Sardana..... 59
- Associació de Dones de Preixens 59
- Un menjar celestial a FESLLECAT 61
- Activitats de l'Esbarjo 62
- Penya Barcelonista 63

OPINIÓ

Gent, fets, coses...

- Ocells: bosqueta, tallarol de casquet, tallarol cap negre, tallarol de garriga i mosquiter pàl·lid 65

Els lectors escriuen

- Un any, un aniversari 66
- Sembla que la cosa ja ve de lluny 68
- No té nom..... 69

ESPECIAL SANT JORDI

Certamen Literari

- XXXVIII Certamen Literari de Sant Jordi Vila d'Agramunt 70

COL-LABORACIONS LITERÀRIES

El conte

- La foguera 73

ESPORTS

- Club Futbol Agramunt..... 75
- Club Handbol Agramunt 77
- Escatxics..... 79
- Waterpolo 81

GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS

- Més a prop que mai..... 83
- Nova legislatura 85

L'AJUNTAMENT INFORMA 86

ALMANAC 89

LLEURE

- Amenitats 91

LA FOTO 93

LA CALAISERA 93

L'ÀLBUM 95

sumari



5 a 7

Moltes notícies als Fets del mes, entre les que destaquen les activitats que es van dur a terme per Sant Joan amb la tradicional Paellada popular i l'arribada de la Flama del Canigó la vigília.

Especial de trenta-dues pàgines dedicat a l'adéu de Josep Bertran, amb un recull d'imatges i nombroses col·laboracions d'amics i persones que l'havien tractat.

23 a 55



Només agafar la revista, el lector s'haurà adonat que és especial. Normalment no fem portades amb la fotografia dels redactors; i, si hom el fulleja, veurà que hi ha moltes pàgines dedicades a un sol fet: a l'adéu al nostre director Josep Bertran Puigpinós. Hem confeccionat aquest Sió dedicant-li molt espai i molts escrits igual com vam fer, anys ha, amb en Guillem Viladot i amb en Lluís Pons. Creiem realment que en Josep ha estat un referent i un impulsor de la revista que sempre volia anar més enllà i ser dels primers: millor impressió, fotografies digitals, pàgines a tot color, reportatges gràfics de qualitat... Per tot això i moltes coses més que no desgranem ara perquè s'expliquen en les pàgines següents creiem que es mereixia un número com aquest i, per tant, no fem res més que complir amb el que és de justícia.

Per tal de preparar aquest exemplar-homenatge al Josep, hem demanat la col·laboració a amics i persones que hi havien tingut un contacte directe, no només perquè li diguin adéu des del sentiment, sinó també perquè expliquin el tracte que hi havien mantingut. Admetem que potser ens hau-

rem oblidat de convidar algú que hi digués la seva; si aquest fos el cas, el convidem a esmenar el nostre descuit en els propers números; en aquest sentit, el butlletí resta obert.

Amb el Josep havíem estat preparant el darrer col·leccionable de Sió que ell havia escrit íntegrament. Fins i tot havia escollit la portada i nosaltres havíem aconseguit els diners necessaris perquè s'edités amb tapa dura i anés acompanyat d'un DVD amb imatges, tal i com ja vam fer en l'anterior exemplar dedicat a la Guerra Civil. Fins i tot havíem fixat la presentació del mateix a principis de juliol, data que es va ajornar en constatar que la salut no millorava. Esperem, doncs, que a la tardor, encara que sigui en la seva absència, li puguem fer un merescut homenatge en la presentació del darrer col·leccionable.

Per altra part, en aquest número hom podrà observar que està curull d'actes que s'han anat realitzant les darreres setmanes. Amb el bon temps es programen tota mena d'actuacions a l'aire lliure en diferents indrets, algunes de força interessants com les del Cicle Racons. ■



JORDI PLAY (APPEC)

CRÈDITS

Redactors: Ramon Bernaus, Pasqual Castellà, Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig, Josep Rovira i Anna Santacreu.

Col·laboradors: Serafina Balasch, Ricard Bertran, Josep Bertran Mitjavila, Jaume Cots, Deudat Pont i Rosa Maria Sera. **Responsable pàgina web:** Ramon Bernaus Vila.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració de:



Membre de:



**Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988 ■ Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989 ■ Torronaire d'Honor 2004
Pregoner Festa Major d'Agramunt 2007 ■ Premi Culturàlia 2007**

Imprimeix: Impremta-Ofset Barnola - Dipòsit Legal: L-138-1964

Redacció i Administració: C/. Ensenyament, 17 - Apartat de Correus, 10 - 25310 Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 40 € - Número solt: 3,70 €

Per a subscripcions i anuncis: Pilar Figuera. Tel. 973 39 20 42

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arriben a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) fins el dia 6 del mes en curs.



Serafi Miret Cuenca
Núm. Col. 1256

Lidia Martorell Soldevila
Núm. Col. 4483

Horari:
de dilluns a dijous, de 9 a 13 i de 16 a 20
divendres, de 9 a 13
dissabtes, a convenir

ODONTOLOGIA
I N T E G R A D A
CENTRE DE LA RIBERA DEL SIÓ

Oferim els tractaments d'oclusió i articulació, estàtica i cosmètica dental, cirurgia bucal i implants dentals, odontologia conservadora i preventiva, odontopediatria, ortodòncia, pròtesis dental i periodòncia.

Av. d'Agustí Ros, 5, 1r, 2a - Tel./Fax 973 39 01 40 - **AGRAMUNT**
clinariberadelsio@infomed.es www.centresodontologiaintegrada.com



Serveis Tecnològics

C/ Clos, 21 - AGRAMUNT
Tel. 973 390 660 - 658 84 65 35
info@72dpi.cat - 72dpi.cat

Informàtica
Programació
Tpv
Servei Tècnic
Retolació
Impressions



VICENS
MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

NOUS TRACTORS SÈRIE 6M



Versàtils
Fiabls
Resistents



Ctra. Nacional II, km 483
Tel. 973 60 04 50
25244 FONDARELLA

Ctra. Nacional II, km 450
Tel. 973 79 53 05
25170 TORRES DE SEGRE

Ctra. C-13 C/ 1, Nau 1
Tel. 973 18 08 04
25670 TÈRMENS

Ctra. de la Llacuna, 38
Tel. 977 88 04 59
43420 STA. COLOMA
DE QUERALT

C/ Narcís Monturiol, 1
Tel. 93 874 39 11
08243 MANRESA

Sant Joan 2015



JOSEP ROVIRA

Atletes dels Escatxics, i altres de solidaris que s'hi van afegir, van dur la Flama del Canigó a la nostra vila. A baix, en el moment d'entrar a la plaça de l'Església.



JOSEP ROVIRA

Ben puntual a les vuit del vespre arribava a la plaça de l'Església la Flama del Canigó portada des d'Oliana pels atletes dels Escatxics. Enguany hi va haver a la plaça molta més gent que l'any passat a esperar l'arribada de la Flama. Després de l'encesa del peveter, l'alcalde, Bernat Solé, va donar pas a dos components dels Escatxics perquè llegissin el manifest de la Diada dels Països Catalans, en acabar es cantà els Segadors (encara que amb alguns problemes ▶



Es va realitzar una cercavila popular pels carrers del casc antic amb els tabalers de l'Espetec.

Una gran rotllana de sardanistes envoltà la Flama del Canigó.

de megafonia) i es ballà una sardana. A continuació la colla de tabalers de l'Espetec encapçalà una cercavila popular per alguns carrers del casc antic amb sortida i arribada a la plaça de l'Església. En aquell moment el cel

ja estava força nuvolat. Poca estona després de finalitzats els actes a la plaça va començar a ploure tal com havien anat anunciant els homes del temps. No va fer gaire cosa però suficient per esgarrar la festa. Passades les onze de la

nit s'encengué la foguera de Sant Joan preparada a la plaça Fondandana i a les 12 arrencà el tradicional correfocs dels Diables l'Espetec fins al pàrquing del Pont romànic. El mal temps va fer que no hi hagués massa gent. Per aca-



JOSEP ROVIRA





JOSEP FROVIRA



JOSEP FROVIRA

Cuiners i cuineres s'afanyen a posar les racions en tota mena d'estris culinàries que aporten els qui van a buscar l'arròs, molts dels quals van fer cua des de bon matí.

A la dreta, foto de família dels qui tenen cura que l'arròs estigui a punt a l'hora de dinar.

bar la revetlla se celebrà un concert amb Deskontrol i Disco Mòbil al pavelló. Malgrat les inclemències del temps no van faltar els tradicionals petards.

La diada de Sant Joan estigué protagonitzada per la

celebració de la 32a Paellada Popular que es fa al passeig Josep Brufau. Es van servir unes 1.200 racions. Els organitzadors es queixen que tot i servir moltes racions, la majoria que les van a buscar se les mengen a casa. Per això l'any

vinent des de l'Ajuntament s'intentarà buscar activitats complementàries per tal de reimpulsar aquesta festa i fer que més gent es quedi a menjar la paella al Passeig, que és l'autèntic sentit pel qual es va organitzar.





**CONSTRUCCIONS
I REFORMES
GARCIA-CORRALES**

Feli Garcia Castro
mòb. 673470329
f.garcón@hotmail.com
Av. Catalunya 650. C. 2^a. 1^a
AGRAMUNT 25310
Lleida

F. GARCÓN

TAXIS AGRAMUNT

24 hores

Vehicles de 4, 6 i 8 places

Demanar per Josep M^a
600 446 600 - 973 390 331
lotaxiagramunt@hotmail.com




**Rubèn
Automoció**
Rubèn Pedrós Vallès

Taller autoritzat
PEUGEOT - HYUNDAI
per Agramunt i comarca

C. Clos, 1
tel. taller 973 39 25 89
25310 AGRAMUNT (Lleida)







Làmines de plàstic

Sacs de paper

Bobines gofrades

Bosses de Paper

Sacs laminats

Bosses de plàstic

**GRUPO
CONSIST S.A.**
www.grupoconsist.com

Flexible solutions for Flexible Packaging

Espai Guinovart

Maria Guinovart presentant el premi del CONCA als assistents a l'Espai durant la inauguració de l'exposició "L'art del llibre".

A baix, taller familiar a la plaça del Mercat. I, a la dreta, Lara Vidal fent una visita guiada per l'exposició.

Tal com vam informar en les pàgines de SIÓ del mes de maig, el dimecres 17 de juny es va celebrar al Teatre Romea de Barcelona l'acte de lliurament dels Premis Nacionals de Cultura 2015 atorgats pel Consell Nacional de la Cultura i de les Arts, presidit pel President de la Generalitat, Artur Mas. Un dels deu guardonats fou la Fundació Privada Espai Guinovart que fou distingida amb aquest premi per haver-se convertit en un centre d'art contemporani singular.

Exposició "L'art del llibre"

Fins al 20 de setembre es pot veure al Petit Espai de l'Espai Guinovart l'exposició *L'art del llibre* de Josep Guinovart comissariada per la historiadora de l'art Lara Vidal.

Al llarg de la producció artística de Guinovart el llibre agafa el protagonisme en diferents es-cultures i peces pictòriques, com ara *L'arbre és un llibre*; així mateix, fa lloances a escriptors i poemes. En "L'art del llibre" els protagonistes són els llibres d'artista que són una obra d'art gestada i supervisada per un editor, escrita per un literat i acompanyada per les imatges d'un artista.

En molts casos les il·lustracions es presenten amb gravats com ho plasmà en *Seis poemes gallegos*, de Federico García Lorca.

En paraules de Lara Vidal, "L'art del llibre" demostra com el llenguatge pictòric de Josep Guinovart es fon amb el text poètic i presenta una única obra que espeteja d'expressivitat. La mostra, una vegada més, posa de manifest la gran varietat de tècniques, formats i temàtiques que emprà al llarg de tota la seva producció artística.

La inauguració de l'exposició es va fer el 28 de juny, durant tot el matí s'organitzà a la plaça del Mercat un taller familiar "vet aquí un llibre d'artista" on els nens van poder il·lustrar diversos poemes i muntar un petit llibre que després van rebre d'obsequi. Els nens s'ho van passar molt bé fent les seves pròpies creacions.



JOSEP ROVIRA



JOAN PUJAN



JOSEP ROVIRA

Cicle Racons



JOSEP ROVIRA

La Banda Simfònica Unió Musical de Lleida en plena actuació. A baix, el públic assistent que va omplir la plaça de l'Església.

El dijous 2 de juliol va començar el cicle Racons d'Agramunt, que organitza l'Ajuntament les nits dels mesos d'estiu en diferents indrets emblemàtics de la vila, amb l'actuació del Cor Euridice de les Borges Blanques, una formació integrada per dotze noies i dirigida per la Dolors Ricart. Aquest primer concert es va fer a la cisterna del Convent que com recordareu les obres d'accés es van inaugurar el 22 de març d'aquest any amb la presència del conseller d'Agricultura de la Generalitat, Josep M^a Pele-



JOSEP ROVIRA



El Cor Euridice actuant a la Cisterna del Convent.

JOAN PUIG

acollir el segon concert d'aquest cicle el dissabte dia 11 a càrrec de la Banda Simfònica Unió Musical de Lleida sota la direcció d'Esteve Espinosa. La banda està formada per una setantena de músics: professors, professionals i estudiants dels últims anys del grau mitjà de música procedents de diferents localitats de les Terres de Ponent, entre les quals Agramunt d'on són els músics Jaume Sanchis (que és també el seu president), Gerard Santacreu i Miquel Castro. La formació va néixer el gener de 2014 amb la voluntat de promoció de la música simfònica per a banda, sigui amb concerts simfònics, sigui amb actuacions als carrers. El concert d'Agramunt va ser el primer que feien fora de Lleida. El públic va ser tan nombros, va omplir la plaça, que molta gent va haver de seguir el concert dempeus. El concert va resultar espectacular.

Un tercer concert que s'ha programat el farà el Cor Jove Nacional de Catalunya el dijous 23 en un indret impensat, l'aparcament de Cal Viladàs.

grí. Les dimensions del recinte van fer que l'aforament fos limitat, per tal que més gent pogués gaudir del concert, el cor femení va realitzar dues actuacions consecutives amb una assistència d'unes 180 persones. El públic assistent va sortir molt content del concert on l'acústica va ser un atractiu més.

La plaça de l'Església va



Vista d'una part del públic assistent al concert de la Cisterna.

JOAN PUIG



Jové Balasch

40è aniversari 1975-2015

GRÀCIES A TOTS AQUELLS QUE HO HEU FET POSSIBLE



 **RosRoca**

www.rosroca.com

Com tu, volem millorar el nostre entorn

Màgia al Casal



El públic assistent al Casal va passar una estona divertida.

A baix, actuació dels mags agramuntins: Joan Smith i Mag Isidor.

El dissabte 20 de juny es va celebrar al teatre Casal Agramuntí una Gran gala de màgia solidària a favor

de l'AECC Catalunya Contra el Càncer, organitzada per la nova Junta Local d'Agramunt. L'espectacle fou presentat pel

director artístic de Montgai Màgic, el Mag Reivax, que va anar donant pas a les diferents actuacions del Mag Marc en màgia moderna, Joan Smith en màgia clàssica, Mag Isidor en màgia còmica i a Xavi Gaya i Cris en grans il·lusions. Hi van assistir més de 200 persones. L'entrada valia 4€ els adults i 2€ els menors de 13 anys. També hi havia una fila 0 per aquells que no podien assistir a l'espectacle però volien col·laborar, que valia 2€. La recaptació va ser de 926€, dels quals 500€ estaven destinats a despeses d'organització, però els mags a títol personal van fer lliurament d'aquests diners a l'associació.

Aquest espectacle fou la primera activitat que organitza el nou equip de voluntaris que han pres el relleu de l'anterior junta que va cessar l'octubre de l'any passat després de 18 anys de treball. Aquesta nova junta es va constituir el 8 de febrer d'aquest any i està formada per 32 voluntàries.

AECC Catalunya Contra el Càncer Lleida ofereix atenció psicològica a pacients i familiars, assistència social, servei de voluntariat per acompanyament i suport hospitalari i a domicili, colònies d'estiu per a nens afectats a la Val d'Aran. També realitzen campanyes de sensibilització, xerrades i conferències, etc.

Per a més informació:
lleida@aecc.es



JOSEP ROVIRA

JOSEP ROVIRA

JOSEP ROVIRA



JOAN PUJUAN
1

La majoria dels comerciants van treure el gènere al carrer.

A la dreta, taller de pintar cares.



2

JOAN PUJUAN

1 i 2. Shopping Night

La Unió de Botiguers organitzà, el divendres 3 de juliol a la nit, la tercera edició del "Shopping Night", la festa del comerç per la nit. La gent va poder fer compres fins a mitja nit als establiments i comerços participants, molts dels quals també van fer parada al carrer. Per amenitzar la jornada, en diversos punts del recorregut comercial hi havia un DJ que posava música en directe, a més a més a la tarda els tabalers de l'Espectec van fer un recorregut pels carrers del centre. Així mateix

alguns comerços van muntar la seva parada a la plaça del Pou, on hi havia un inflable per als més petits. Els infants també van poder gaudir d'un taller de pinta cares. L'oferta comercial es complementà amb espais de degustació amb assortiments de "montaditos" i de beure en terrasses habilitades per a l'ocasió i pels mateixos comerços. A més a més a tots els compradors se'ls obsequià amb una copa de cava o un gelat.

va celebrar la festa de Sant Cristòfol organitzada per tercer any per la Parròquia. La benedicció dels vehicles es va fer davant de la Capella del Sió on amb anterioritat se celebrà una missa en honor del patró dels conductors. A tots ells se'ls lliurà una estampa del Sant. La participació va ser francament molt pobra.

Una imatge del Sant presidia la benedicció dels vehicles davant la Capella del Sió.

A la dreta, la guanyadora del premi, Rosa Marsà, a punt per anar de compres.

3. Sant Cristòfol

El dissabte 12 de juliol es

4. Premi de la Unió de Botiguers

Durant els mesos de maig i juny la Unió de Botiguers i Industrials d'Agramunt va re-



JOAN PUJUAN
3



4

JOAN PUJUAN



JOAN PIJUAN

Els Mossos d'Esquadra van impartir una xerrada de seguretat viària al Casal d'Avis.

alitzar la campanya "Jo compro al poble", un concurs per dinamitzar el comerç local i fidelitzar els compradors de la vila amb un premi de 500€ a gastar en un sol dia.

Els participants van haver d'omplir una butlleta i efectuar 29 compres, sense repetir establiment, entre la setantena d'establiments col·laboradors que estaven distribuïts en set categories: moda i complements, bars i restaurants, salut i bellesa,

alimentació, serveis, tècnic i empreses.

Les cinc primeres butlletes complimentades van rebre un abonament per a les piscines municipals regal de l'Ajuntament, els afortunats van ser Anna Torres Saladrigues, Rosa Marsà Escolà, Immaculada Pla Cuñat, Josep Esteve Ingla i Jordi Balagué Bernaus.

El dimarts 23 de juny Ràdio Sió va retransmetre en directe el sorteig dels 500€ de premi que va recaure en la Rosa Marsà i Escolà. La guanyadora va haver de gastar l'import del premi en les botigues de la Unió de Botiguers el dissabte 27 de juny. L'acte va comptar amb la col·laboració de dos membres del Grup Escènic d'Agramunt que van acompanyar la Rosa en el seu recorregut per les botigues.

5. Conferència al Casal d'Avis

Dins la campanya "Fes esport, fes-te veure" que ha

posat en marxa el Consell Comarcal de l'Urgell, el dimecres 1 de juliol es va fer al Casal d'Avis una conferència sobre seguretat viària que va anar a càrrec del cos dels Mossos d'Esquadra. En aquesta conferència els agents van explicar els hàbits d'autoprotecció en el col·lectiu de la tercera edat (i en extensiu a tots els vianants i ciclistes en general) per evitar els accidents dins i fora del nucli urbà, així com consells de seguretat. Es va recalcar la importància de ser conscients dels nostres actes i del deure que tenim de complir les normes. En acabar la conferència es va repartir a tots els assistents una armilla reflectant.

6. Confirmacions

El diumenge 5 de juliol, a la missa de les 12, l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives va impartir el sagrament de la Confirmació als següents joves de la vila: Pol Bergadà Arriasol, Roger Bertran Nadal, Ramon Bernaus Torrents, Aina Cortadell Gassó, Pol Grañó Pifarré, Adrià Gual Serra, Jonatan Hernández Burgos, Joel Ibáñez Gutiérrez, Arnau Riera Baltral, Marc Riera Valentines, Salvador Roca Planell, Ivan Ros Godia, Gerard París Torrades, Pau Pijuan Prats, Neus Silvestre Gatell, Emma Torres Figuera, Sergi Valls Alemany, Brenda Guadalupe Verón Alarcón, Josep Vilalta Solé, Robert Manias Mallada i Xavi Pasqual.

7. Premi Torrons Vicens

Torrons Vicens ha estat de nou guardonat. El dimecres 1 de juliol va rebre el premi a ▶

Foto de família dels joves agramuntins que van rebre la Confirmació impartida per Mons. Joan-Enric Vives.



ALBERT MALET

6



7 FONT: PIMEC

Àngel Velasco i el seu fill rebent el guardó de mans del President de la Generalitat, Artur Mas, i de Josep González, president de la PIMEC.

la mitjana empresa més competitiva en la 28a edició dels Premis PIMES de la patronal PIMEC. Aquest premi és el reconeixement a la trajectòria torronera de l'empresa Torrons Vicens, a l'aposta per la innovació i desestacionalització del torró, per l'expansió de la marca a través de les botigues pròpies i franquícies i per la internacionalització dels productes d'elaboració

artesanal i de qualitat.

Àngel Velasco i el seu fill, van rebre el guardó de mans del President de la Generalitat, Artur Mas, i de Josep González, president de la PIMEC.

A més a més en el procés d'obertura de mercats a l'estranger, Torrons Vicens inaugurarà aquest mes de juliol, tres botigues noves als Emirats Àrabs, Dubai i Qatar que s'uneixen als altres 37 establiments que ha obert en tot el món.

8. Tesi doctoral

El dimarts 30 de juny va tenir lloc, a la sala d'actes de l'Hospital de l'Anoia d'Igualada, la lectura i defensa de la tesi doctoral titulada "Polipeptomía histeroscópica ambulatoria con energía mecánica: Estudio de los resultados comparados con el sistema de energía bipolar", per la llicenciada en Medicina Jennifer Rovira Pampalona, filla d'Agramunt, per optar al Grau de Doctor en Medicina i Cirurgia

amb el màxim nivell acadèmic que concedeix la Universitat Espanyola.

El tribunal nomenat per la Universitat per a aquest acte el presidia el professor Josep M^a Lailla Vicens, Catedràtic d'Obstetrícia i Ginecologia i també amb fortes vinculacions a la nostra vila. Després de la presentació del treball i la seva discussió amb els components del tribunal avaluador, es va concedir per unanimitat a la doctoranda el títol de Doctor en Medicina i Cirurgia amb la màxima qualificació.

En finalitzar l'acte es va esmentar que aquesta tesi doctoral és la primera que s'ha fet en el Servei d'Obstetrícia i Ginecologia de l'Hospital de l'Anoia, que dirigeix el Dr. Pere Brescó, així com també ha estat la primera que s'ha llegit en aquest hospital. El professor Lailla, en les paraules de cloenda, va precisar també que la ja Dra. Jennifer Rovira Pampalona era la primera agramuntina que aconseguia aquest màxim grau acadèmic dins de la Medicina.

Jennifer Rovira durant la lectura i defensa de la seva tesi doctoral, a la sala d'actes de l'Hospital de l'Anoia d'Igualada.



8 FONT: JOSEP M. LAILLA

9. El celler Mas Blanch i Jové premiat

El dilluns 7 de juliol el celler Mas Blanch i Jové amb seu a la Pobla de Cérvoles (les Garrigues) va obtenir un dels primers Premis d'Enoturisme de Catalunya en la categoria *Art i Cultura* pel seu projecte *la Vinya dels Artistes*, una iniciativa pionera que integra plenament el vi en l'univers artístic: una sala d'exposicions a l'aire lliure, enmig de la vinya, que fusiona terra, art i vi.



FONT: MAS BLANCH I JOVE

9 Sara Balasch i Joan Jové amb el President de la Generalitat, Artur Mas, que fou qui els va lliurar el premi.

Aquests guardons neixen per reconèixer les millors iniciatives enoturístiques que s'han posat en marxa al país i pretenen ser un estímul per a les empreses perquè vetllin per la qualitat, sostenibilitat i especialització del seu producte, incentivar-les a la millora contínua de les seves ofertes i innovar a l'hora de plantejar noves propostes.

L'acte de lliurament dels premis es va fer en el marc de la 1a Nit de l'Enoturisme a Catalunya organitzada a les Caves Codorniu pel Departament

d'Empresa i Ocupació, amb la col·laboració de la Diputació de Barcelona i van ser lliurats pel President de la Generalitat, Artur Mas, i els consellers Felip Puig i Jordi Ciuraneta.

10 i 11. Segon Dirt Track a Agramunt

Agramunt celebrà la tarda nit del dia 27 de juny la segona edició del Dirt Track que aplegà unes 3.000 persones i una seixantena de pilots de les categories Open, 85, 65 i 50 centímetres cúbics, els millors que hi ha avui dia en tot el territori. El circuit habilitat a la zona del polígon i homologat per la Federació Catalana de Motociclisme, va quedar espectacular i segons Joan Serra (Johnny), un dels organitzadors, es pot dir que amb aquesta segona edició el Dirt Track agramuntí ja és un referent arreu de Catalunya.

El pilot barceloní Francesc Serra es va adjudicar la victòria en la categoria Open davant de Ramon Ribelles i Ferran Cardús (nebot del mític

pilot dels 90, Carles Cardús), en una superfinal accidentada amb la caiguda de Rocky Florensa i Àngel Grau que obligà a parar la prova uns minuts. En 85 cc va guanyar el lleidatà Jaume Gaya per davant de Valeri Mascarilla i Ferran Hernández. El millor en 65 cc va ser Julen Àvila seguit de Joel Esteban i Daijiri Sako. Pel que fa a la final de 50 cc va ser per a Brian Uriarte, completant el podi amb el lleidatà Pol Solà i Isaac Lara.

S'ha de destacar que enguany com a novetat el circuit d'Agramunt acollirà una prova d'hivern el dia 8 de desembre en horari de dia, i s'espera que hi puguin assistir un bon grapat de pilots de moto GP.

12. Activitat al Passeig

El dissabte 3 de juliol a la nit es va celebrar al passeig Josep Brufau el 2n Festival JazzObsesSió organitzat per Lo Xiringuito. Un festival nascut per donar a conèixer a músics especialitzats en el jazz. Hi van intervenir Dani

El circuit agramuntí de Dirt Track, que amb aquesta segona edició ja és un referent arreu de Catalunya.

A la dreta, el pilot agramuntí Sergi Sangrà que, tot i quedar cinquè en la seva categoria, no es va poder classificar per a la final.



JOSEP ROVIRA

10 JOSEP ROVIRA

11



ALBERT MALET

Jordi Guixé i el seu grup actuant al Passeig.

Boi Band; Jordi Guixé Sextet conjugant sons de la tenora i oboè tradicional català en melodies de jazz, llatines i cubanes; el trompetista basc Juan de Diego Trio i per acabar el festival una jam session (una sessió improvisada i en directe) de Jordi Creus Live.

Els bombers apagant el foc de l'arbre centenari del Passeig.



JUDIT CASTELLÀ

13

13. Arbre cremat

El dia 23 de juny, vigília de Sant Joan, uns vailets jugant amb coets varen posar foc a un arbre centenari del Passeig Josep Brufau. Amb tot i que varen intentar apagar-lo sense èxit, ells mateixos van avisar els Bombers que sí van deturar la seva crema. A propòsit d'aquest incident que no va tenir majors conseqüències, hom creu que caldria advertir a la juvenalla (i potser també a no tan joves), que tinguin cura amb els coets. Ara sembla que s'ha posat de moda llençar-ne a l'interior de les bústies de les cases. No està bé, car a més dels danys materials que ocasiona, es poden destruir preuats documents que pot haver-hi a dins.

14. Mercat de les rebaixes d'estiu

La Unió de Botiguers i Industrials d'Agramunt celebrà el divendres 17 de juliol a la nit el VIIè Mercat de Rebaixes d'Estiu amb la participació de sis parades que es van

instal·lar al mig del Passeig Nou. El bon temps va propiciar una bona aflluència de gent. Entre tots els compradors es va sortejar un val de 25 euros en cada una de les parades participants que va recaure en M^a Antònia Traseras (Formatges Momber), Jesús Villalba (Cal Cots), Lucia Boyko (Ferreteria Firal), Rosa M^a Gil (Cortinatges Sangrà), Mario Riquelme (Òptica Esteve) i Carme Rubinat (Calçats Mary). Els més petits van poder gaudir a més a més d'un inflable.

15. Collita

La campanya de la sega iniciada a principis de juny es pot donar per acabada.enguany la campanya ha estat molt desigual. La manca de precipitacions al seu temps ha fet que la collita del cereal fos molt inferior en bona part dels trossos.

16. Calor

Estem patint un dels estius més calorosos de les darreres dècades. Segons Deudat Pont, ell no té cons-



JOAN PUJAN

14

Les parades ubicades al Passeig Nou en el Mercat de Rebaixes d'Estiu.



15 JOAN PUJAN

Una recol·lectora en plena tasca de la sega en un tros prop d'Agramunt.

A la dreta, vista de les piscines que enguany estan més concorregudes que mai degut a la onada de calor que estem patint.

Estem patint un dels estius més calorosos de les darreres dècades. Segons Deudat Pont, ell no té constància que mai haguéssim arribat a 42°.

Foto de família dels participants a la Festa de la Vellesa a Montgai amb llurs familiars.



16 JOSEPROVIRA

tància que mai haguéssim arribat a 42° des que es cuida d'anotar les dades meteorològiques agramuntines ara fa una cinquantena d'anys. I encara menys tants dies seguits amb temperatures tan altes. Segons ens va informar, la màxima de 42° la vam assolir el dimarts 7 de juliol, i ja veníem de tenir 39° el dia 3, 40° el dia 4, i 41° els dies 5 i 6. Una onada de calor que es va mantenint més o menys intensa en el moment de tancar aquesta edició. Com sempre, les piscines municipals són un dels llocs més concorreguts per tal de sufocar-la i fer-la més suportable.

17. Festa de la Vellesa a Montgai

Montgai va acollir el diumenge 21 de juny la Festa de la Vellesa en la qual es va homenatjar la gent gran de la localitat. L'acte, organitzat pel consistori, va consistir en el lliurament de plaques i roses en homenatge als veïns i veïnes de Montgai d'entre 85 i 90 anys. Van ser un total de 35 persones que, juntament amb els seus familiars, van poder gaudir d'un concert de l'Orfeó Balaguerí a la sala Ateneu de la localitat. L'alcalde, Jaume Gilabert, va elogiar de les persones grans la transmissió de valors com la "constància i l'esforç" així

com les "tradicions". La setmana anterior la Festa de la Vellesa es va celebrar al nucli de Butsenit d'Urgell, on es va retre homenatge a sis veïns. S'ha de recordar que l'any passat el consistori va homenatjar els veïns del municipi majors de 90 anys.

Nou alcalde d'Ossó

En el número anterior, en la informació referent a les eleccions municipals vam publicar erròniament que l'alcalde d'Ossó de Sió era Josep M^a Pedró Balagueró tal com havia estat fins ara. Hem de rectificar aquesta informació donat que el nou alcalde és el Toni Gilabert Plens.

Val a dir que en els municipis amb menys de 250 habitatges, com és el cas d'Ossó, el sistema electoral és de llistes obertes. Així doncs no es vota una llista sinó directament les persones, i els vilatans poden elegir els seus representants marcant amb una creu els membres de la llista que considerin més oportú. I en aquest cas el Toni va ser el més votat. En l'acte de constitució dels Ajuntaments, també va rebre el suport de tots els membres del consistori. ■



17 LAIA PEDRÓS

Nous Caparrons per la Festa Major

Els dos primers seran Victorino Puebla Garcia i Bepeta Figuera Pla, i es presentaran el divendres 4 de setembre just després de la ballada de la dansa de Canuts

S'ha decidit que tinguin una funció protocol·lària i que només surtin en uns moments puntuals.

Els Caparrons són figures en forma de capgròs que representen persones populars de la vila, i que ja no estan entre nosaltres. Els primers personatges escollits són Victorino Puebla (Lo Victorino), Bepeta Figuera (Bepeta Manetes), Jaume Brils (Jaume Anyego) i Angelina San Agustín (l'Angelina Comadrona).

El projecte per fer aquestes figures de caire festiu dedicades a persones que han esdevingut entranyables pel seu tarannà social, va començar la passada Festa Major quan, a través d'unes votacions, es van poder suggerir noms de persones que fossin adients a aquest reconeixement. Amb els resultats d'aquesta parti-

cipació popular, es van escollir els primers quatre noms i es va procedir a parlar amb els familiars, de manera que en donessin l'aprovació i la seva complicitat. Segons Joan Pedrós, president de TradiSió, hi ha hagut un gran entusiasme que ha encomanat molta il·lusió al projecte.

Les parts implicades per



**Porta
dels Somnis**

El teu centre de confort i descans a Tàrrega

Plaça del Carme, 18 · **TÀRREGA**
Tel. 973 501 265 · porta@portadelsomnis.cat

REBAIXES

DL TALALAY		GALAXY	
Làtex Talalay		AirVex + Visco	
			
MIDA	ABANS	ARA	
90x190 cm.	1095€	438€	37€/mes
135x190 cm.	1590€	636€	53€/mes
150x190 cm.	1715€	686€	57€/mes

MIDA	ABANS	ARA	
90x190 cm.	1020€	408€	34€/mes
135x190 cm.	1335€	534€	45€/mes
150x190 cm.	1545€	618€	52€/mes

-60%
descompte

PACK ARTICULAT + VISCO



449€

37€/mes

VISCO MASH 23€

Confort i adaptabilitat

VISCOACTICARBÓN 31€

Recomanat per l'estiu, absorbeix l'excés d'humitat

ERGOVISCO 76€

Salut i descans per les cervicals



Victorino Puebla (Lo Victorino).



Bepeta Figuera (Bepeta Manetes).

En aquesta estructura hi haurà un faristol on es podrà veure alguna fotografia de la persona i una breu biografia.

Els balladors de les figures seran familiars descendents del Caparró, i cada cop que es faci el ball se signarà en un llibre d'honor per tal d'anar recordant-los.

tirar-ho endavant són precisament l'Associació TradiSió, l'Ajuntament i els mateixos familiars de cada personatge. Per acabar d'enfocar com havia d'anar aquest projecte, primer es va parlar amb alguns constructors d'imatgeria festiva, i finalment es va decidir que fos l'artista Carles Teixidó de Bellpuig qui s'encarregués de modelar les figures amb fibra de vidre, i a imatge real a partir d'una fotografia de la persona. A més, el cap durà una estructura per poder-se aguantar i quedar exposat mentre no actua. En aquesta estructura hi haurà un faristol on es podrà veure alguna fotografia de la persona i una breu biografia. El vestuari serà típic del personatge i també es farà un ball propi. El ball tindrà dues parts: una de protocol més solemne i l'altra més viva i més lúdica. Es donarà a conèixer més endavant donat que no començarà fins al 2016. En principi està previst que la coreografia vagi a càrrec de Montserrat Garrich, de l'Esbart Català de dansaires, i la música a càrrec d'Albert Soler, director de la xarxa d'espais de música tradicional i titulat de gralla a l'ESMUC. La música tindrà dues versions, una per a colla de grallers tradicional (gralla baixa, gralla seca, gralla dolça i timbal) i l'altra per a cobla.

Atesa la condició d'homenatge dels Caparrons, s'ha decidit que tinguin una funció protocol·lària i que només surtin en uns moments puntuals. Per tant, tot i tenir un vessant lúdic, s'intentarà dignificar la seva activitat. D'aquí ve que es vulguin redactar uns protocols. La pro-



Jaume Brils (Jaume Anyego).

pietat de les figures serà compartida per l'Ajuntament i l'Associació TradiSió, amb un document signat de compromís per ambdues parts. Els balladors de les figures seran familiars descendents del Caparró, i cada cop que es faci el ball se signarà en un llibre d'honor per tal d'anar recordant-los.

El cost d'aquestes primeres figures ha anat a càrrec de la Diputació de Lleida a través d'una subvenció atorgada a l'Associació TradiSió, i el cost de les altres dues figures les assumeix l'Ajuntament. En principi es tenia la intenció de presentar-les juntes totes quatre, però ha estat impossible donat que el constructor no ha tingut temps per dur-ho a terme. En tot cas s'assegura la continuïtat del projecte que s'ha consensuat en un mínim de vuit figures.

Joan Pedrós ens continua explicant que el nom de Caparrons es va escollir per diversos motius. En primer lloc, i més important, és que es vol intentar no confondre la



Angelina San Agustín (Angelina Comadróna).

idea dels Caparrons amb la dels capgrossos com els que ja tenim a la vila. Per tant posant-los una nomenclatura diferent ajudarà a diferenciar els dos conceptes d'aquestes figures de testa gran.

El nom de Caparró no té a veure amb una definició literal del mot, igual que passa amb altres noms de caire popular que s'han anat formant en el temps i que omplen un bagatge força curiós (caparruts, caparrots, capgrossos, cabeçuts, cabuts, cabets, nans, nanos, esparriots...). Segons Joan Pedrós, van estar pensant quina seria la millor opció en tot aquesta amalgama de possibilitats, tot i que algunes formes són molt típiques de zones concretes. Es van inspirar en una cita del llibre *Beata Maria Acrimontis* de Joan Pons Farré, on es diu que "...l'artista esculpí valents *caparrons*" tot parlant sobre l'exterior de l'església. Es considera que el nom es prou adient i s'afegeix amb caràcter homogeni a tota la diversitat de noms que es troben pels Països Catalans sobre aquestes figures. A més el podem fer més nostre, donat que en principi no hi ha constància que es digui exactament igual en cap altre lloc. ■

VULCANIZADOS IBARZ



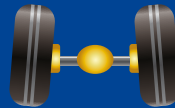
PNEUMÀTICS



FRENS



AMORTIDORS



ALINEACIÓ



OLI

Ctra. Tàrrega, s/n. Agramunt. Tel: 973 390 734

euromaster.com



ELS PNEUMÀTICS NECESSITEN EXPERTS

M.ÀNGELS
desire
PERRUQUERIA · ESTÈTICA · SOLÀRIUM
C/Si6, 6 - tel 973 390 740 - 25310 AGRAMUNT (Lleida)

FUNERÀRIA i SALES DE VETLLA

J. TORNÉ

SERVEI PERMANENT

973 39 08 62 · 620 90 50 20

jtorne1@hotmail.com

Amics
de
l'Espai
Guinovart

L'art del llibre
28 juny / 20 setembre 2015

Referents
29 març / 9 agost 2015

AMICS DE L'ESPAI GUINOVRT,
adreçat a particulars, col·lectius i empreses

HORARI:
Dijous i divendres, de 10h a 13h
Dissabtes d'11h a 14h i de 17h a 19h,
Diumenges d'11h a 14h.

Plaça del Mercat, s/n. 25310 Agramunt - Tel. 973 39 09 04
info@espaiguinovart.cat · www.espaiguinovart.cat

Visites concertades per a grups.



JPR

Josep Bertran, retalls d'una vida



Els alumnes de l'Acadèmia van a missa per celebrar la festivitat de Sant Tomàs d'Aquino. En primer terme Jaume Bonet i Josep Bertran que serva el paraigua (gener principis dels cinquanta, foto família J. Bertran)



Davant de l'església. Antoni Solans, Xavi Bernaus, Jaume Bonet i Josep Bertran (finals dels cinquanta, foto família J. Bertran)



Anna-Nuri i Josep Bertran a la boda de Carme Puig i Manel Pedraza.

- Neix el dia de Sant Josep de 1946. Els pares, Lluís Bertran Torres i Sabina Puigpinós Bernaus havien tingut abans un hereu batejat amb el nom de Lluís; després tingueren un altre xicot, Ricard. Entre ells es portaven força anys.
- Les primeres lletres les aprèn a les Monges. Després estudia a l'Acadèmia Agrícola y Mercantil amb el senyor Inocencio Villegas. Hi cursa el batxillerat elemental i, després d'una pausa en els estudis, el batxillerat superior i la revàlida.
- A mitjans dels seixanta es forma l'Agrupació Artística de la Joventut amb la finalitat de fer teatre; en Josep Bertran és un més de la colla. El dia de Sant Isidre de 1965 representen "L'amor venia amb taxi" i ell hi fa el paper de taxista. L'obra té un gran èxit i la repeteixen per Sant Josep de 1966. Per Nadal de 1969 escenifiquen "Els Pastorets" de Josep M^a Folch i Torres.
- De jove fa diversos oficis, com el de cambrer. També passa una temporada a França. Després estarà bastants anys treballant en una empresa de serveis agraris situada on ara hi ha la ferreteria Molinet.
- Durant el 1970 assisteix, encara en època franquista, al primer curs de català que es fa a la nostra vila a càrrec del professor Candi Reñé.
- El dia de Nadal de 1971 el Grup Escènic Agramuntí representa al Casal "La cura d'amor" sota la seva direcció.
- El dia de Sant Josep de 1972 es

casa amb Anna-Nuri Mitjavila. Fruit del matrimoni vénen dos fills: el 12 de gener de 1973 neix el primer, Josep; i el 16 d'abril de 1974, Anna-Nuri.

- El 1971 comença la seva participació a la revista *Sió*. En un principi hi fa feines rutinàries d'administració. El seu primer escrit, força significatiu, apareix el mes de juny. Es tracta d'un comentari sobre la biografia de *Francesc Macià* de Manuel Cruells. Aquest, juntament amb altres de Pere Mora, Jaume Bonet i Joan Granados, respirava un aire de modernitat i catalanitat que no va agradar gaire a la direcció (l'alcalde) que els va amonestar perquè no es repetís.
- Març de 1972, fa una crònica a *SIÓ* sobre "*El retaule del flautista*" a ran del viatge que van fer el grup de teatre a Barcelona per veure l'obra. Més endavant aquesta obra va ser prohibida pel règim franquista. En el número 100 de la revista del mes de juny hi publica un altre escrit sobre teatre.
- L'1 d'abril de 1972 el Grup Escènic Agramuntí representa al Casal "*Amor... direcció prohibida*" en què fa de director. Per Nadal s'escenifica "*Jo seré el seu gendre*" en què a més de director hi fa el paper d'un personatge, fet que es repetirà amb "*Les dents blanques del gos*" per Pasqua de 1973.
- A mitjans 1972 inicia una vessant literària a *SIÓ* desconeguda. Hi escriu contes: "*La Soni*" (agost), "*El cambrer*" (setembre), "*Nadals*" (desembre), "*En Bernat de cal Ton*" (febrer del 73), "*Triomf*" (març, 73) "*El canvi*" (abril, 73), "*Pare...?*" (juny, 73) i "*La Roser*" (setembre, 73).
- Per Nadal de 1973 el Grup Escènic Agramuntí sota la seva direcció



Fent teatre de petit.



Fent teatre (1965).



Reconeixement als periodistes Bertran i Santesmasses pels 25 anys dels Tres Toms d'Anglesola. A la foto Ramon Martí, mossò, organitzador dels Tres Toms i amic personal de Josep Bertran. (2-5-2008, foto X. Santesmasses)



Josep Bertran i Francesc Gasull: una amistat sincera i espontània. (6-11-2010, foto X. Santesmasses)



Imatge al castell de Montsonís. Acompanyat del periodista i amic Jaume Boquet. (4-6-2002, foto X. Santesmasses)



Vestit d'apicultor en fer un reportatge sobre la mel. (14-5-2008)



A Ràdio Sió.



Mostrant la seva primera càmera digital a Ventura Oromí. Va ser el primer fotoperiodista de Lleida a tenir-la. (6-4-2001, foto X. Santesmasses)



Sorprès treballant al seu despatx de l'Espiga; sempre amb piles de papers al voltant. (10-12-2008, foto X. Santesmasses)



El primer carnet de periodista de la demarcació de Lleida amb *La Voz de Lérida* de l'any 1979. (25-03-2011, foto X. Santesmasses)



A la sortida d'una assemblea del Segarra Garrigues al costat de l'alcalde de Tàrraga i amic, Joan Amézaga. (10-3-2006, foto X. Santesmasses)

presenta a un públic agramuntí fidel *"El cafè sense sucre"*; per Pasqua de 1974 *"Pi, Noguera i Castanyer"* on a més de dirigir, torna a fer el paper d'un personatge. Per Nadal del mateix any dirigeix *"Dos embolics i una recomanació"*.

- Juny de 1974. Es constitueix l'Assemblea Local de la Creu Roja. Josep Bertran forma part de la primera junta com a tresorer.
- Per Pasqua de 1975 el Grup Escènic Agramuntí posa en escena *"A dos quarts de set, rapte"* sota la seva direcció. I per Nadal dirigeix dues obretes amb un contingut menys humorístic: *"L'altra cara de la lluna"* i *"La crosta"*.
- Per Pasqua de 1976 el Grup Escènic Agramuntí representa *"L'oncle Anton"* que encara dirigeix ell, si bé és la darrera. A partir de llavors molts dels components s'han renovat i Amadeu Padullés agafa el relleu de la direcció. Per altra part el país també havia canviat amb la mort de Franco el 20 de novembre de 1975. Tanmateix, Josep Bertran continuarà col·laborant amb el grup de teatre durant molts anys.

• 1978. Comença a passar notícies d'Agramunt a Ràdio Tàrraga. Després vindrà Ràdio Ponent, Cadena 13 amb Ràdio Terra Ferma i Ràdio Popular de Lleida.

- 3 d'abril de 1979. Primeres eleccions democràtiques després de Franco per decidir el consistori. En Josep Bertran, que forma part de la llista *Independents per un Poble Nou* és elegit regidor. A partir d'aquí s'encarrega de Cultura (Patrimoni Històric, Museu, Arxiu, Monuments, Escola de Música, Informació) i Esports; a més és el Dipositari Municipal. En una ocasió va dir: *"A l'Ajuntament m'hi han portat uns amics, una manera*

de veure les coses, unes finalitats, unes responsabilitats amb mi mateix". A partir de llavors redacta cada mes a SIÓ la secció "L'Ajuntament informa" on exposa tot el que es cou a ca la vila.

- Juny de 1980. En Josep organitza unes reunions per tal d'engegar una Escola Municipal de Música. Es reuneix tots els músics de la vila perquè hi participin. En un ple del mes de juliol s'aprova la creació que es fa efectiva a principis d'octubre, amb una vintena d'alumnes.
- Des de l'Ajuntament empeny la creació del Consell Municipal del Patrimoni Cultural, l'Arxiu Històric del Municipi d'Agramunt i el Consell Municipal d'Esports. Els tres òrgans són aprovats en el ple de l'Ajuntament del 29 de febrer de 1980.
- Dos mesos més tard promou la creació del Museu Municipal on s'aplegaran els vestigis del passat d'Agramunt i comarca: *"no podem oblidar que som fills d'un passat que ens ha condicionat en la nostra manera d'ésser com a comunitat i que l'estudi, el coneixement del nostre pretèrit ens ha de marcar en el futur"*. El museu s'inaugura el 7 de setembre i s'ubica al soterrani de l'edifici de la Plaça del Mercat. Molts agramuntins hi aporten material voluntàriament. S'hi fa una exposició fotogràfica sobre el Patrimoni Arquitectònic de la Ribera del Sió. A partir d'aquesta s'hi aniran fent periòdicament altres exposicions.
- 1983, escriu al diari "Segre".
- 1984, "El Periódico de Catalunya" inicia un suplement anomenat "Terra Ferma", al qual ell en via escrits.
- 1984, es comencen a emetre "Els



Obres de reparació de la A2 després que un camió s'endugués un pont a Tàrraga. (7-3-2007, foto X. Santesmasses)



Festa del Segar de la Fuliola. Ell era un incondicional de les festes i activitats de tots els pobles. (24-6-2007, foto X. Santesmasses)



Taula rodona amb estudiosos de la comarca (1981).



Sortint de l'Ajuntament de Guissona. La seva era una feina solitària, però que el feia lliure. (24-3-2007, foto X. Santesmasses)



Reportatge per a TV3 el dia de la presentació del llibre "La frustració de l'esperança. La Guerra Civil a Agramunt", explicant-ne el contingut. D'esquerra dreta: Ramon Bernaus, Joan Puig, Ricard Bertran i Josep Bertran. (29-6-2014, foto J. Rovira)



Amb l'exalcalde Joan Salat, durant una escenificació de la Passió de Cervera. (2-3-1999, foto X. Santesmasses)



Josep Bertran i Francesc Gasull en la inauguració d'un nou tram d'autovia A2 Cervera-Igualada. (abril 2002, foto X. Santesmasses)



Passant a l'escenari per recollir un premi Culturàlia atorgat a la revista SIÓ. (24-11-2007, foto X. Santesmasses)



Entrevistant a l'alcalde de Cervera, Salvador Bordes. (27-10-2000, foto X. Santesmasses)



Al costat de la periodista Anna Sáez, possiblement durant la presentació de la Trobada d'Artistes de les Pallargues. (Octubre 1998, foto X. Santesmasses)



Visita de Fidalgo (CCOO) a Guissona. Era com entrevistar un jugador de bàsquet. (juny 2001, foto X. Santesmasses)

Informatius" a Ràdio Sió. El programa dura fins el 1998. Es tracta d'un recull de notícies locals i comarcals elaborat pel Josep. S'emet els dissabtes a les dues del migdia i té una durada d'uns vint minuts. Fins el 1991 la secció d'esports va a càrrec de Gerard Gatell.

- 1984, comença a escriure a "La Mañana" que l'agafa com a corresponsal d'Agramunt i pobles circumdants. Es mantindrà en aquesta empresa periodística fins que es jubilarà el 2012 .
- 1985, Escriu també per "El Periódico".
- 1986/1987 Escriu per a "La Veu de Lleida".
- 1989/1991 Escriu al "Diari de Lleida".
- Abril de 1990. Es dissol la direcció triple (Bertran/Cots/Puig) de la revista SIÓ; ell n'assumeix la total direcció amb la condició de no figurar per escrit a la manxeta.
- 1992, ingressa a la plantilla de "La Mañana" amb tots els drets laborals. També deixa la Cadena Ser i entra a "Catalunya Ràdio". En ambdós llocs s'hi mantindrà fins a la jubilació.
- Onze de setembre de 2010. El diari "La Mañana" li ret un homenatge pels 25 anys ininterromputs d'escriure-hi articles.
- Novembre de 2011, Ràdio Sió posa en marxa "La Tertúlia"; un programa de debat en què participen alternativament dues colles de tertulians. En Josep hi participarà durant quatre anys.
- 2012, compleix seixanta-cinc anys i li arriba la jubilació. Els companys li fan un homenatge. Ell només continua escrivint a SIÓ. El temps lliure li permet dedicar-se a la recerca històrica.

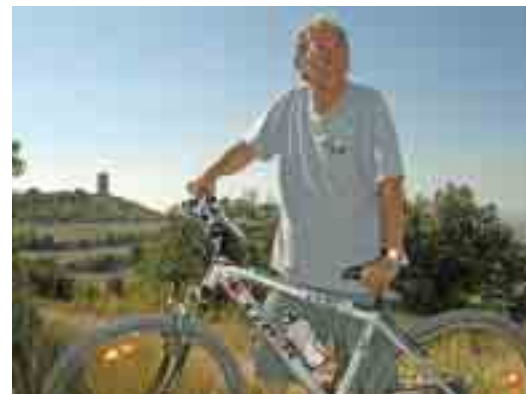
- Desembre de 2012. Es publica el llibre confeccionat per Ramon Bernaus, Josep Bertran i Jaume Cots "Agramunt: Torronaires i Xocolaters", dotzè col·leccionable de la revista SIÓ.
- Desembre de 2013. Publica "Agramunt, reportatges de la història", íntegrament escrit per ell; tretzè col·leccionable de la revista SIÓ.
- Juny de 2014. Apareix el catorzè col·leccionable de SIÓ: "La Frustració de l'esperança. La Guerra Civil a Agramunt", redactat per Ramon Bernaus, Josep Bertran, Josep M^a Planes i Joan Puig.
- Desembre de 2014. Una greu malaltia l'aparta dels companys de SIÓ i deixa d'escriure.
- Maig 2015. Una millora breu en la salut li permet tornar a SIÓ. Apareixen en el número de juny els seus darrers escrits: *Els resultats de les eleccions municipals*, *Reconeixement a la revista SIÓ*, *La foto*, *l'Àlbum i Imatges d'Ahir i d'avui*.
- 27 de maig, assisteix amb els companys de SIÓ al reconeixement que les revistes i la premsa en català dediquen a la revista a Barcelona.
- 22 de juny, un canvi bruscat en la salut precipita el desenllaç. Queda imprès i a punt de publicar-se el darrer col·leccionable de SIÓ totalment escrit per ell: "Agramunt, 50 anys d'urbanisme (1964-2014)".

Per a més informació hom pot consultar:

- JOAN PUIG, *Entrevista amb Josep Bertran*, desembre de 1980, SIÓ.
- JOAN PUIG, *Josep Bertran, cronista de la Vila*, març de 2004, SIÓ.
- JOAN PUIG, *El periodista d'Agramunt, dins "L'Espitllera"*, octubre de 2010, SIÓ.



Festa dels Mossos a Tàrraga. La mirada respon a la interpel·lació: "Ei, mossos!" (11-7-2008, foto X. Santesmasses)



Recorrent el terme amb bicicleta. Una de les seves aficions. (27-1-2010)



Excavació arqueològica a l'avinguda de Tarragona de Tàrraga. Amb la postura dels dits recordava de forma simpàtica al company Xavier, que aquell dia l'havia passat al davant, com quasi sempre, en aquella notícia. (26-6-2007, foto X. Santesmasses)



Homenatge dels periodistes de la Segarra i l'Urgell en la seva jubilació. De d'alt a baix i d'esquerra a dreta: Josep Castellà, Francesc Gasull, Aleix Cruz, Albert Pont, Gemma Peris, Rosa Vilaró, Xavier Santesmasses, Francesc Gasull Cairó, Jaume Boquet, Anna-Nuri Mitjavila, Josep Bertran, Glòria Sala i Laia Pedrós. (25-03-2011, foto X. Santesmasses)



El Josep de l'Espiga

Li agradava buscar notícies antigues i fotografies de l'Agramunt pretèrit. Per això, des que gaudia de més temps anava a arxius, com el de Balaguer, a la recerca de material que després difonia mitjançant SIÓ. També portava a terme exhaustives investigacions per Internet.

La redacció de SIÓ recollint un reconeixement de l'Ajuntament per haver estat pregoners de la Festa Major 2007. (12-1-2008)

L'octubre de 2010 vaig dedicar un article a l'amic Josep Bertran tot afirmant que era la persona de tota la història de la nostra vila que més havia escrit sobre el poble i que més havia treballat per difondre'n el nom; era "el periodista d'Agramunt". Aquella asseveració crec que fou encertada i la mantinc. Costarà que sorgeixi un altre agramuntí com ell.

Poc temps després d'aquell escrit, al Josep li va arribar la jubilació, motiu pel qual els companys de la premsa li van retre un càlid homenatge. Va passar, doncs, d'escriure una pàgina diària a "La Mañana" i d'elaborar notícies per als butlletins informatius de *Catalunya Ràdio*, a no fer res de

tot això. El canvi d'hàbits, tot i ser important, però, no li va suposar un trasbals, ja que, treballador incansable com era, es va dedicar amb deler a conrear l'hort, passejar amb bicicleta, cosa que li permetia conèixer amb detall els entorns de la vila, i, sobretot, es va abocar amb fervor a la confecció de la revista *Sió*, la nineta dels seus ulls.

Li agradava buscar notícies antigues i fotografies de l'Agramunt pretèrit. Per això, des que gaudia de més temps anava a arxius, com el de Balaguer, a la recerca de material que després difonia mitjançant SIÓ. També portava a terme exhaustives investigacions per Internet. Quan trobava alguna cosa que creia que valia la pena, estava més

content que un gínjol i de seguida elaborava algun reportatge per publicar.

A partir d'aquests treballs, doncs, hom va poder descobrir com mai la seva faceta d'investigador i historiador. Sempre, però, els temes tenien un denominador comú: la nostra vila i la seva gent. Fruit de tot plegat va sorgir el volum *Agramunt, reportatges de la història* en què s'apleguen treballs des del passat medieval (la Carta de Poblament, els jueus, el Pou del Gel, la Cisterna del Convent...) fins a temps més propers com la construcció del Canal d'Urgell, les guerres Carlines, els bombardejos de la Guerra Civil, el canal Segarra Garrigues i un llarg etcètera.

En aquests moments el Josep estava en la seva plenitud creativa i, a més, disposava del temps necessari per dedicar-s'hi. A part de la confecció de la revista, darrerament havia treballat en la reedició i ampliació del llibre que havíem publicat feia anys sobre els torrons i la xocolata, i que s'havia exhaurit. Els fabricants dels nostres dolços ens el van demanar i ell, amatent i ràpid, va posar fil a l'agulla per tal d'actualitzar-lo de dalt a baix i enriquir-lo amb una bona profusió de fotografies inèdites. Així va sortir *Agramunt: torronaires i xocolaters*. I l'any passat havia treballat en la reelaboració del primer col·leccionable, també exhaurit, sobre la Guerra Civil que calia posar al dia. El resultat



ARXIU SIÓ



JOAN PUIG

Del Josep en podem dir moltes coses els que el coneixíem. Era un bon emprenedor i organitzador, qualitats que va demostrar quan dirigia el teatre, quan era regidor a l'Ajuntament, quan passava al davant de la revista. També es pot dir que sempre estava al peu del canó i que treballava com ningú.

fou l'edició i presentació del volum: *La frustració de l'esperança*. O sigui que la jubilació li permetia dedicar-se a la recerca i elaboració dels col·leccionables de Sió. És significatiu constatar que dels quinze exemplars que portem editats fins ara (compto el seu inèdit que sortirà pròximament) ell havia participat totalment o parcialment en els quatre darrers.

Del Josep en podem dir moltes coses els que el coneixíem. Era un bon emprenedor i organitzador, qualitats que va demostrar quan dirigia el teatre, quan era regidor a l'Ajuntament, quan passava al davant de la revista. També es pot dir que sempre estava al peu del canó i que treballava com ningú. A l'hora de repartir les feines, sempre s'emportava les més grosses. I ho feia content i bé. Sabia dirigir i parlar en públic. Tenia un bon bagatge en aquest sentit i una bona veu. Quan vam celebrar els cinquanta anys de la revista, ell va portar la batuta com ningú, encara que no es va voler assegurar a

la taula de les autoritats. La seva veu clara, greu, amb entonació la coneixien prou bé els que escoltaven Ràdio Sió on també va col·laborar amb entusiasme i generositat.

Tenia Agramunt al cor, la seva terra i la seva gent. També, per extensió, Catalunya i la llengua que dominava a la perfecció malgrat no haver-la estudiat a l'escola. Era defensor de Catalunya i les seves llibertats. En els moments que el franquisme va fer figa, va apuntar-se a Esquerra Republicana, fet que el va portar a l'Ajuntament durant quatre anys on va fer una feina que perdura en bona part: la creació del Consell del Patrimoni Cultural, el Museu Municipal, l'Escola de Música, la construcció de les piscines... Fa uns mesos, parlant amb ell sobre Catalunya i la possibilitat que esdevingués un estat independent, va dir-nos: "hi ha molta gent animada i contenta, però la independència va per llarg, no serà fàcil". Rauxa i seny a la vegada. Il·lusió i realisme alhora. Això era ell. Probablement el temps li donarà la raó.

A casa, per entendre'ns més ràpid, quan parlàvem d'ell l'anomenàvem el Josep de l'Espiga. Ell i l'Anna-Nuri van inaugurar fa més de vint-i-cinc anys la llibreria que porta aquest nom. Un nom arrelat a la nostra vila i a la nostra terra. Com ell. Un referent del producte que aconseguí el pagès després de treballar tota una anyada el terròs aspre i sec. Després de les suors i les fadigues, vénen els fruits rutilants, vénen les espigues daurades: l'or de la terra.

Encara ara em sembla que el Josep, que ens ha dei-

xat al juny com les espigues que sega la recol·lectora, no se n'ha anat. Em sembla que el tenim entre nosaltres. Em sembla com si estigués al meu costat remugant una mica perquè escric sobre ell, perquè al Josep no li plaïa gaire ser notícia. A ell li agradava elaborar notícies dels altres; difondre les notícies. I quan ja s'havien escampat, buscar-ne de noves. No serà fàcil oblidar-lo. Quan passo pel carrer de la Muralla, hi penso. Quan passo pel pont del canal i el veig ple d'aigua a vessar, me'n recordo. Quan sóc a la plaça de l'Ajuntament, a les piscines o davant l'Escola de Música també se'm fa present. Igual com quan vaig pels camins nous sorgits de la parcel·lació i rememoro el reportatge que va publicar a Sió tot explicant-nos-els amb il·lusió i detall. Quan vaig a l'Espiga a buscar el diari o un llibre, em sembla que ell m'ha de servir. I quan veig una figuera me la miro i recordo que a ell el seu fruit li plaïa amb deliri. No serà fàcil oblidar-lo. Hi ha tantes coses del nostre entorn que m'hi remetien. Després de redactar aquest escrit, com faig habitualment amb els altres, el trameto per Internet a la redacció i a alguns companys; en fer-ho encara em surt la seva adreça electrònica... No sé què fer, però de moment no l'esborraré. Potser continuaré enviant-los-hi. Aneu a saber si en el Més Enllà també estan connectats a la xarxa... No em serà fàcil d'oblidar aquest gran amic amb qui havia compartit hores i hores de reunions, projectes i feina. No em serà fàcil d'oblidar el Josep de l'Espiga. ■



TORRONS *Vicens* des de 1775

Des de 1775 Guardem l'Autèntica Tradició del Torró d'Agramunt



Durant més de dos segles, de generació en generació, l'empresa **VICENS** transmet en els seus productes l'herència dels mestres artesans torronaires, avalats per l'ús de les primeres matèries nobles de la nostra terra, l'ametlla, l'avellana, el sucre i la mel s'uneixen per a crear una autèntica obra d'art.

TORRONS VICENS posseeix l'indicació geogràfica protegida, del torró d'Agramunt, certificat europeu que garanteix la qualitat dels nostres torrons.



... I ARA, A AGRAMUNT, TAMBÉ PODEU VISITAR EL NOSTRE MUSEU.

TORRONS
Vicens
des de 1775
AGRAMUNT

MUSEU
del TORRÓ
i la XOCOLATA

Veniu a descobrir un espai cultural, on podreu conèixer la història del torró i de la xocolata, així com la trajectòria de l'empresa **TORRONS VICENS**.

A l'obrador podreu veure com s'elaboren artesanalment els nostres torrons i, a la botiga, trobareu tots els productes **VICENS**.

Gaudiu d'una visita plena d'experiències i sensacions que no us deixaran indiferents.



HORARIS DE VISITA:

Dimarts a dissabte:
de 10,30 a 13,30h i de 15,00 a 19,00h.

Diumenges i festiu:
de 10 a 15h
museu@vicens.com

OBRAJOR · BOTIGA · MUSEU
Ctra. de Tàrrega, 1 · 25310 Agramunt
Tel. 973 390 607 · torrons@vicens.com

Elaborats amb productes de proximitat

TORRONS VICENS...el Torró, Torró.



www.vicens.com



Josep en el record

Quan el 1986 vaig ser convidat a formar part de la redacció de la revista SIÓ, es va obrir per a mi un nou món del tot desconegut com era l'elaboració de la revista de la vila que l'any passat va celebrar el cinquantè aniversari. De seguida em vaig adonar, i això fa ja vint-i-nou anys, que érem un grup molt cohesionat i que ens repartíem la feina segons les nostres disponibilitats, però l'ànima i el veritable director de la revista era el Josep Bertran. I ha estat així fins al final, quan la malaltia ja no li permetia assistir a les reunions dels dijous, però supervisava sempre allò que es feia. Encara, per elaborar la revista del passat mes de maig, va tornar a venir a les dues reunions, i semblava que es trobava molt millor de salut. Aquests dies ens vam adonar com l'havíem trobat a faltar els mesos que no havia pogut estar amb nosaltres. El Josep era el periodista

amb majúscules, el que cercava dia a dia les notícies, feia les corresponents fotografies, les redactava de forma curta, concisa i entenedora. Gràcies a aquest treball de cada mes i als reportatges que sovint publicava, SIÓ és avui la història viva de l'últim mig segle d'Agramunt. Les dues grans passions del Josep, a part de la família, eren: Agramunt i la revista SIÓ. Els anys de treball, l'experiència en altres mitjans de comunicació i la seva passió per tot allò que tingués a veure amb la vila, el van convertir en el cronista, però també en el veritable historiador local.

Per indicació seva, el febrer de 1993

vaig començar a publicar l'Almanac cada mes, que amb petites pinzellades s'informa breument de les festes, les tradicions, el folklore i la història del poble, sempre que sigui possible. Durant aquests anys vaig col·laborar amb el Josep en bastants activitats, però em vénen a la memòria les que tinc més properes en el temps: la museïtzació del refugi de la Guerra Civil de l'església, la reedició del llibre sobre la xocolata i els torrons, "Agramunt. Torronai-

amb la intenció que fos més una crònica periodística que una notícia històrica de caire erudit, i sempre amb imatges relacionades amb l'època. La major part de les notícies apareixen a *La Vanguardia*, des de 1881 i pràcticament fins a la Guerra Civil. Hi havia cronistes agramuntins que enviaven al diari barceloní les notícies més importants que s'anaven succeint a la vila. Trobem, entre altres, des dels projectes de construir línies de ferrocarril que pas-

sessin per Agramunt (1881), l'epidèmia del còlera (1885), la fil·loxera, el centenari de la Germandat de la Sang i la Guerra de Cuba (1896), la vinguda del cardenal Casañes (1897), el parricidi de cal Ciscar (1901), La Setmana Tràgica i les repercussions a Agramunt (1909), les notícies sobre els torrons i el torronaires agramuntins de diverses èpoques, les Festes Majors... De forma més escadussera vam



Components de SIÓ en el sopar anual (27-1-2010).

res i Xocolaters" i també la nova versió del llibre sobre la guerra, "La frustració de l'esperança. La Guerra Civil a Agramunt".

Durant una bona temporada, entre el març de 2009 i l'abril del 2011, vam fer a mitges, a quatre mans com se sol dir, una secció que s'anomenava *AGRAMUNT A LES HEMEROTEQUES*, en la qual el Josep buscava per internet a les hemeroteques digitalitzades de diaris i revistes, notícies en què el protagonista fos Agramunt. A partir de la notícia procuràvem contextualitzar-la en l'espai i en el temps i fer-ne un comentari planer a l'abast de tothom,

comentar notícies del *Diari de Girona* (1871), *La Llumanera de Nova York* (1879), *La Nueva Lucha* (1887) i *La Rambla de Catalunya* (1930), entre altres. Va ser per a mi tot un plaer i un gran aprenentatge periodístic treballar aquests dos anys amb el Josep, que van permetre l'aparició de vint-i-cinc cròniques de temes relacionats amb la nostra història més recent.

Valgui aquesta curta crònica de records com a merescut homenatge per al Josep, com a periodista, com amic i com una gran persona.

Ramon Bernaus i Santacreu

Un home de paraula

Ha arribat l'hora del darrer comiat al nostre amic Josep Bertran i, com en totes les pèrdues valuoses, les paraules ens serveixen de ben poca cosa. No obstant això, voldria destacar del Josep la seva passió per la comarca de l'Urgell i en concret per la Ribera del Sió. Ha estat un home realment apassionat amb la seva feina a través de la qual ha posat en valor les tradicions i la història del nostre territori.

Ha estat un plaer per a mi poder gaudir de la seva amistat i de la professionalitat que sempre el va caracteritzar: fidel a les seves conviccions, seriós, respectuós amb les persones i, sobretot, un home de paraula.

Tots aquests motius fan que per a mi aquesta pèrdua sigui especialment sentida tant a nivell personal com professional. Et trobarem molt a faltar.

Rosa M. Mora i Valls
Presidenta del Consell Comarcal de l'Urgell

Un referent

La notícia de la mort d'en Josep em va sorprendre molt per inesperada, ja que feia pocs dies que amb els companys redactors de Sió s'havia desplaçat a Barcelona per recollir el premi atorgat per la Federació d'Associacions d'Editors de Premsa, Revistes i Mitjans Digitals.

La nostra coneixença era des de sempre. Si quan teníem uns 15 anys (durant el temps de Mn. Roc Salvia) un grup de companys editàvem una revista per a joves i la imprimíem amb aquelles multicopistes de l'època fins el naixement de la revista Sió, durant aquests darrers anys compartíem l'afició de passejar amb bicicleta pel Canal d'Urgell i diferents llocs propers del nostre terme.

En Josep fou un home incansable en la recerca de la nostra història i el dia a dia de les notícies o fets ocorreguts als agramuntins. El recordem tots sempre al peu del canó de qualsevol acte per recollir la imatge i la notícia. Referent per a molts, de ben segur que la seva figura i els seus reportatges han omplert i ompliran moltes pàgines de la història de la nostra vila.

En aquests moments difícils, vull enviar una forta abraçada a la seva família i companys de Sió i mostrar el meu reconeixement per la constant tasca realitzada i l'immensurable llegat que ens has deixat a tots els agramuntins.

Que per molts anys et puguem recordar com el profund agramuntí que has estat.

Descansa en pau, tal com vas viure.

Ramon Muixí i Calderó
Alcalde d'Agramunt (2003-2007)

Josep per sempre

Mentre encara sentíem l'alegria de veure el Josep –feliç– a l'entrega de premis de la Federació d'Associacions d'Editors i de la seva reincorporació a les habituals reunions de dijous de la Revista Sió, rebíem la mala notícia de la seva mort. Una mort que arribava després de mesos de lluita i de sentir tots el buit que havia deixat darrerament en aquells àmbits que havia omplert de forma incansable durant tants anys.

Recordo el dia de la inauguració de la cisterna del convent com un dia mig ple. A tots ens faltava la persona que durant tants anys havia impulsat a través de les seves cròniques, dels seus reportatges i de les seves fotografies la recuperació de la història i el patrimoni de la nostra vila. Unes fotografies que sempre volien anar més enllà per tal que amb el temps esdevinguessin fidel testimoni de cada moment viscut.

Recordo també el Josep defensor de la cultura i la llengua catalana, impulsor d'aquell primer Ajuntament democràtic i compromès amb la identitat nacional del nostre país, crític tant amb els qui la posaven en dubte com amb els qui no eren capaços de posar-se d'acord per assolir-la.

I sobretot, recordo el Josep agramuntí, ànima tenaç de la Revista Sió i apassionat transmissor de l'actualitat d'Agramunt i de la seva estimada Ribera del Sió a través dels mitjans de comunicació dels quals formà part durant bona part de la seva vida.

Des d'aquestes línies expressarem el nostre dol i el nostre agraïment per tot el que hem rebut de la seva persona i del seu llegat, però estic convençut que el millor homenatge que els agramuntins li podem fer és seguir estimant la nostra vila i el nostre patrimoni tal i com el Josep ens ha ensenyat a fer durant tants anys.

Bernat Solé i Barril
Alcalde d'Agramunt



Quina putada

Amb la mort de Josep Bertran Puigpinós, Agramunt ha perdut un home polifacètic el qual, malgrat els malgrats, ha deixat petja en el món cultural de la vila. Actor i director de teatre en la seva juvenesa, regidor de Cultura de l'Ajuntament, membre del Consell de Cultura de Ca la Vila (confirmat durant diferents mandats), corresponsal de premsa, contertulià radiofònic i activista/iniciador de la majoria d'activitats d'aquest àmbit durant anys. Tot plegat, tot aquest treballar divulgant, promocionant, descobrint Agramunt, aquí i arreu, fa inqüestionable la seva vàlua.

Per damunt de tot, però, s'ha de destacar el seu pas per SIÓ, ja que ha estat l'home clau dels últims 25 anys de la revista. Puc parlar-ne amb coneixement de causa, perquè des que

el "fitxàrem" per SIÓ l'any 1972, no va deixar de créixer el seu interès, la seva dedicació, l'involucrar-se més i més,



Sopar de SIÓ, Jaume Cots i Josep Bertran (24-2-2013, foto Joan Puig)

un mes rere l'altre en la revista. Pencaire infatigable, amb idees molt clares sobre aquest temari, és el que indubtablement el portà a ser el director de

més llarga durada en aquest càrrec. Sens dubte ell ha estat el periodista de SIÓ.

Llàstima del seu decés en plena maduresa, ja que ens ha deixat orfes de la seva vitalitat, del seu saber periodístic, en aquest tirar endavant la publicació.

L'amor a SIÓ, el creure que la seva publicació era necessària és el que l'instà a treballar-hi –encara que no fos obligació el fer-ho, però sí una creença que s'havia de fer– cosa que ens ha portat a moltes hores de complicitat en aquesta tasca.

Tot aquest aiguabarreig de records i sensacions són els que em perduraran més enllà d'aquest enllà que ens ha separat per sempre.

Jaume Cots

Josep Bertran, periodista i activista cultural. *In memoriam*

Fent un repàs ràpid, emotiu i ple de converses, que vaig tenir en el decurs dels anys, amb l'amic Josep Bertran, em ve a la memòria una primera entrevista, als anys vuitanta, a la contraportada del diari *La Mañana* de Lleida. En aquesta entrevista Josep Bertran anava descriuint els perfils dels nous professionals que començaven a obrir-se camí dins de les oportunitats que oferien els ajuntaments democràtics, en una etapa plena d'il·lusions i esperances.

A partir d'aquell moment, el periodista Josep Bertran fou un segur i fidel cronista de les actuacions del museu i patrimoni, tant targarí com urgellenc.

A més a més, també va col·laborar amb *Urtx. Revista d'Humanitats de l'Urgell*, fruit de les seves inquietuds d'investigador de la nostra història.

Era un professional del periodisme que coneixia perfectament l'àmbit cultural d'aquestes comarques (la Segarra i l'Urgell) i per damunt de tot Agramunt i la Ribera del Sió, estimadíssims.

La gent que ens dediquem, professionalment, als museus i a la salvaguarda del patrimoni històric d'aquestes contrades, hem considerat Josep Bertran com un dels nostres. Sempre podies comptar amb la seva antena periodística i amb el seu suport professional i personal.

Josep Bertran ha marcat una època i el seu treball a favor del millor i més profund coneixement de la nostra realitat, tant present com històrica, el sobreviuen i en són testimoni perenne de la seva excel·lent tasca periodística, on destaca amb llum pròpia els seus treballs a la revista *Sió*.

Amic Josep, sempre en el cor i en el record.

Jaume Espinagosa Marsà

*Director dels Museus de Tàrraga:
Museu Comarcal de l'Urgell i
Museu de la Mecanització Agrària
Cal Trepat*

A l'amic Josep Bertran: que descansis en pau!

Els teus amics, redactors i col·laboradors de la teva estimada revista Sió, m'han demanat unes ratlles per aquest informatiu que tu, com molts altres, estimem. No m'hi podia pas negar.

Durant els 23 anys de la meua felicitat a Agramunt havia tingut el goig de formar part d'una Vila que tu i també molts altres hem estimat i que també, d'alguna manera, hem ajudat des dels diferents estaments que hem representat, a fer-la créixer, a fer-la gran, a donar-la a conèixer.

Amic Josep, les teves diferents trobades, entrevistes en molts diversos esdeveniments culturals, polítics i també religiosos ens feren propers. Ja saps que en moltes coses pensàvem diferent, sobretot en temes de fe, de religió i de la mateixa Església. Recordo ara, entre altres moments, alguna d'aquelles tertúlies del divendres a Ràdio Sió. Eres crític, punyent, però després donaves peu al diàleg i la discussió es

tornava amistosa. Ens discutíem a micròfon obert, però després tot era més suau perquè, malgrat tot, ens respectàvem i ens estimàvem.

Moltes vegades ens necessitàvem per donar a conèixer fets i diferents esdeveniments de la parròquia: festes, obres, subvencions i diferents troballes que durant aquells anys, en motiu de les obres del nostre temple, s'anaven succeint amb molta freqüència. Amb quina rapidesa tu t'hi feies present i ben aviat per la premsa i els informatius donaves a conèixer els passos fets o que es farien. Eres també, en certa manera, "veu de la parròquia".

Amb les teves fotos i articles has immortalitzat, entre altres, espais de la Vila i de la Comarca, i també del nostre temple i molts dels tresors i espais que hi guardem. Generacions futures i també nosaltres ho agraïm i agrairan.

Són tants els records que ens has deixat! Jo mateix tinc, entre tantes coses, alguns dels teus llibres que

amb simpatia em vares dedicar. El Foment Parroquial sempre ha estat un lloc on la revista Sió ha tingut també un espai especial, una mica com casa vostra.

Amic Josep, oïda ara ens poguessis "donar informació", més notícies de la teva nova realitat que ara tu i també altres viviu. És cert que per a nosaltres, parlo pels cristians, sense fotos, ni diaris, ni altres informatius, només amb el gran "informatiu de l'Evangelí, Bona Nova" ens queda una esperança de vida més enllà de la mort i això ens fa estimar l'avui de la nostra vida.

Et trobarem a faltar! Els teus més íntims, esposa, fills, germans i altres. I també el teu amic Mn. Llorenç, que en assabentar-se del teu traspàs per l'esquela deia: "els demanaven una oració per l'etern descans de la seva ànima". Així ho he fet i així ho faré.

Amb sincer afecte des de Castellserà,

Mn. Llorenç

Persona excepcional



Presentació del 12è col·leccionable "Agramunt: Torronaires i Xocolaters".
D'esquerra a dreta: Ramon Bernaus, Àngel Velasco i Josep Bertran.

No ho vaig dubtar ni un segon, des del moment en què em van demanar de participar en aquest especial ho vaig tenir clar. En Josep ha estat una persona excepcional, amb qui ens teníem una admiració mútua i amb qui compartíem un fort sentiment per allò que és identitari de la nostra terra, el torró d'Agramunt i la Xocolata a la Pedra. Estimava el que feia i així ho transmetia en cada una de les seves paraules.

Persona afable i activa, sempre disposat a col·laborar en tot allò que li proposàvem. Aquest passat mes de maig va ser jurat en el 2n Premi de concurs de Dibuix Torrons Vicens juntament amb el seu fill.

Els seus llibres, els seus escrits, les seves fotografies, són un llegat inoblidable per a la història d'Agramunt i que faran que perduri per sempre en la nostra memòria.

Àngel Velasco



Recordant el Josep

Plantat davant la pantalla del meu ordinador, resto esmaperdut perquè no sé què dir. I és que en Josep era molt JOSEP. Ultra la seva gran tasca realitzada al llarg de molts anys i reflectida en les pàgines d'aquesta Revista que altres companys han glosat amplament, ultra tot això, dic, en JOSEP era una altra cosa: era un amic, un bon amic. Un amic que sabia compaginar com ningú una gran tendresa quan la qüestió que es tractava li era grata, amb una rude mordacitat quan no li plaïa. D'una forta personalitat que del pa en deïa pa i del vi, vi, i a qui no li agradi, que rasqui.

Però tenia també els seus punts flacs: família al marge (i no estableixo cap ordre de preferència), els seus amors eren la Revista SIÓ, Agramunt i Catalunya.

REVISTA SIÓ: Era la nineta dels seus ulls. Defensava com ningú la personalitat de la publicació i no permetia, de cap manera, que ningú es fes seva la autoria d'alguna notícia o fotografia que s'hi hagués publicat. Sabia negar-se amb fermesa i dir no a qui pretenia algun tracte de favor i alhora tenia

també una especial habilitat quan es tractava de sol·licitar algun ajut...

AGRAMUNT: El seu poble. Coneixedor com el primer de tots els carrers, places, indrets i carrerons que el componen. S'havia recorregut en bicicleta



JOSEP ROVIRA

Homenatge als 35 anys d'Ajuntaments democràtics, el 30 d'octubre del 2014.

des de la Carrerada, a la serra, fins als Salats, endinsant-se en el bosc del Siscar, estant a l'aguait del desenvolupament de la concentració parcel·lària que es dugué a terme i posant el nom a la majoria de carrers que s'han obert en les zones de nova urbanització. Una feinada.

CATALUNYA: El seu País, la seva Pà-

tria. Coneixia des del Decret de Nova Planta fins al dia d'avui, tots els abusos i vexacions que aquest petit país nostre ha hagut de suportar i esperava amb anhel l'alliberament. No hi ha estat a temps...

Jo he conviscut amb ell col·laborant, encara que sigui amb poca mesura en la Revista, prop de quaranta anys. Són quasi un miler de reunions i puc donar fe que sense ell SIÓ no seria el que és. Pot estar tranquil en JOSEP, impossible oblidar-lo, la seva petja romandrà per sempre en els centenars de pàgines que es deuen a la seva ploma, els milers (repeteix, MILERS) de fotografies de la seva autoria i dels preuats reportatges sobre els esdeveniments que s'han produït a la Vila des de temps reculats. I, eren tants els projectes que tenia en ment! El destí ens ha fet una mala passada. L'Amo l'ha cridat massa aviat. Però pot haver marxat amb la satisfacció de tenir els deures fets. Que descansi en Pau.

Pasqual Castellà

Estudiós de la Ribera del Sió

Escriure un comiat no és gens fàcil però el Josep significa molt per les nostres contrades i en aquest sentit, vull aportar el meu granet de sorra a posar en valor la seva figura i la seva feina.

És sabut que el Josep va fer molt per Agramunt i per donar a conèixer la seva història, però el seu esperit crític i la seva tenacitat va fer que també ajudés a conèixer i a donar a conèixer la histò-

ria de tota la ribera del Sió i del nostre municipi, Ossó de Sió.

D'exemples en podria citar un bon munt perquè sempre que havíem d'informar d'alguna notícia, ell era allà amb la seva càmera per immortalitzar el moment. I no només va informar del nostre municipi sinó que, a més a més, el va estudiar. En especial, voldria citar el seu gran i últim treball al municipi, la torre de Castellnou. Vam col·laborar,

ho vam fer en equip i la feina queda feta, a disposició de les generacions futures. Malauradament, el Josep no podrà veure el resultat final però reitero que la feina queda feta i, a més a més, a disposició de les generacions futures.

Moltes gràcies per aquesta molt bona feina! Estem molt agraïts!

Descansa en pau.

Josep M^a Pedró

A Josep Bertran

Tots sabem que la universalitat que cercava Guillem Viladot a través de la seva obra literària i la no discursiva, estava fonamentada en un profund arrelament a Agramunt, a la seva terra. Va dur tant lluny aquesta connexió vital, que va inventar el mite de Riella on tots ens hi sentim identificats. Viladot va implicar-se personalment en la vida cultural agramuntina i la revista SIÓ va ser d' immediat el seu vincle més evident del seu potencial creatiu.

En aquest sentit Viladot va deixar un gran buit personal quan va marxar, però el seu llegat tenia tot el potencial que hem vist créixer d'ençà del seu traspàs.

El dia 4 de desembre de 2001 es constituïa a l'Ajuntament d'Agramunt una nova entitat cridada a preservar la memòria del poeta. La composició del primer patronat de la Fundació Viladot era fornida de les institucions públiques del país i de la família Viladot, amb la seva vídua, Montserrat

Felip com a presidenta. Era lògic que en aquesta institució nova tingués un paper rellevant la tradició cultural agramuntina, i aquest rol va ser encomanat a Josep Bertran i Puigpinós, que és el

viladotians. Els seus arxius documentaven tots els passos anteriors a la creació de la Fundació i registren el dia a dia de les activitats. Els seus articles a la revista SIÓ i a la premsa lleidatana constaten els fets viscuts en els anys de vida de l'entitat.

na constaten els fets viscuts en els anys de vida de l'entitat.

A les reunions del patronat Josep Bertran aportava sempre el criteri del pensament de Guillem Viladot, i maldava perquè l'activisme de l'entitat tingués una afectació a la vida cultural agramuntina.

Enteníem les seves indicacions com un perllongament del pensament viladotià.

Ara que ha marxat el primer patró que va constituir la Fundació valorem amb més sentit positiu l'encert d'haver creat aquesta entitat i ens ratifiquem en el discurs del poeta que indicava que la universalitat rau en les arrels i l'originalitat en els orígens.

Josep Miquel Garcia
Fundació Privada Guillem Viladot



Presentació del llibre "Objectes de companyia" de Guillem Viladot, a Lo Pardal, el 22 d'abril del 2006.

primer patró fundacional que ens deixa.

El patronat de la Fundació Viladot valorava molt positivament la seva aportació. Proper a l'escriptor, havia seguit personalment la gènesi de la seva obra i l'evolució física dels Pardals. La seva càmera havia registrat periòdicament la construcció dels edificis i la seva instal·lació d'objectes de companyia

Un bon amic

Tinc el privilegi d'haver estat un bon amic d'en Josep Bertran des de fa més de 50 anys. Des de sempre hem mantingut senzillament una bona amistat; no hi ha hagut cap altre tipus de relació, ni de feina, ni d'estudis ni de cap altra mena, només, que no és poc, hem estat amics. Mai no hem tingut el més mínim enfrontament i, malgrat la distància geogràfica que sovint ens ha separat, sempre hem estat

capaços de mantenir una excel·lent relació.

Al llarg de tots aquests anys, la vida m'ha donat l'oportunitat de conèixer molta gent i de tipus molt variats i poques amb unes inquietuds polítiques i culturals tan ben arrelades. Ha estat tota la vida un home honest i coherent amb les seves idees, sempre respectuós, raonable i dialogant. No recordo haver-lo vist mai tractant d'imposar la

seva opinió. Ha estat un home exemplar i ha tingut i tindrà sempre tota la meua admiració.

Aprofito aquestes lletres per transmetre a la seva esposa Anna-Nuri i als seus fills Josep i Anna-Nuri, tot el meu afecte. Que la vida els sigui favorable per compensar, almenys parcialment, el buit que ha deixat.

Joan Coll Sandiumenge



El senyor de la llumeta



SERAFINA BALASCH

Seguint el ritual diari en arribar a casa, es deixa anar damunt el sofà, pren el comandament de la televisió i l'encén. Estan fent el temps, sembla que una tempesta d'estiu arribarà sobtadament a les comarques d'interior. Gira el cap i mira per la finestra, doncs sí que sembla que s'ennuvola una mica... damunt la tauleta veu el Sió, treu la funda de plàstic i mira la portada. Òndia, s'ha mort el senyor de la llumeta! La notícia el sobta, nota que fins i tot l'afecta. No hi havia tingut mai cap paraula, però el senyor de la llumeta havia estat present en gairebé tots els esdeveniments de la seva vida. El nom li venia d'una vigília de reis de quan ell tenia tres o quatre anys, la mare el duia al coll a veure l'arribada dels reis. Quan anaven a buscar els caramels, aquell senyor es va posar davant seu i mirà pel forat d'una capseta, de la que, de sobte, en va exhalar una llum engegadora. Ell es va espantar, s'arrapà al coll de la mare i, somiquejant de por i assenyalant aquell senyor, va dir: "Mira, el senyor de la llumeta". Frase que va anar repetint insistentment cada vegada que s'activava el flash de la càmera. Aquell senyor va captar la seva atenció molt més que els propis reis i va anar seguint-lo amb el dit estès per tota la plaça. A la portada del Sió del mes de gener es veia ell al coll de la mare, amb els reis de fons asseguts a l'escala de l'església. La van emmarcar i presidia el menjador de casa els pares, la qual cosa propicià que l'anècdota fos repetidament explicada en cada una de les reunions familiars al llarg del temps. Segurament aquell era un record impostat, ja que era massa petit per tenir-ne consciència,

com el de quan s'equivocava amb l'ordre de les paraules en recitar el vers de Nadal, o el de demanar pastilles "Juanet" en comptes de "Juanola"...

Sigui com sigui, aquell episodi féu que s'adonés de la presència de "l'home de la llumeta" a tot arreu. Quan començava a bufar la trompeta, en el seu primer concert, era allà, amb la càmera i la llum. Quan els pares el feien anar amb ells en alguna inauguració a l'Espai Guinovart, era allà, i mentre algun senyor estirat anava xerrant frases incomprensibles, s'entretenia mirant-lo, veient com anava d'un costat a l'altre, posant l'ull en el forat, desapareixent, i comprovant uns segons el resultat de l'enquadrament i altra vegada canviant de posició per repetir el ritual. Al teatre al Casal, per Nadal, sempre era a la primera fila, amb la seva inseparable càmera. Per Carnaval el veia al mig del carrer fent fotografies a tort i a dret...

Van anar passant els anys i, a poc a poc, va perdre interès en l'home de la llumeta, potser perquè cada vegada hi havia més gent amb càmeres, potser perquè ja no era un simple espectador dels esdeveniments, sinó que hi participava activament.

Mentre anava desgranant aquests pensaments s'havia anat estirant al sofà, el Sió reposava damunt del pit. Els ulls se li començaven a aclucar quan, de sobte, un flash enlluernador va envair tota l'habitació. Instintivament va mirar a dreta i esquerra buscant l'home de la llumeta. Llavors va ressonar el tro que ve després del llamp.

-Buff, pensava que...

Maria Salamiento



Vídeo de la intervenció.

En Josep i el teatre



Foto de família dels homenatjats i membres actuals del Grup Escènic Agramuntí. (3-5-2014)

En Josep va ser fundador, juntament amb molts altres joves, del Grup Escènic Agramuntí l'any 1970 i, posteriorment, va ser-ne el director durant uns anys. S'estimava el teatre, segurament li venia del seu pare, un gran amant d'aquest art i també en el seu moment, actor i director.

Al cap d'una setmana de la seva mort, els membres del grup escènic ens vam retrobar per uns assajos que havíem de realitzar. Naturalment vam parlar d'ell, i de manera espontània molts dels components van comentar que, quan ho van saber, els havia vingut una imatge al cap, la de l'acte d'homenatge dels iniciadors del GEA el maig de l'any passat, damunt de l'escenari del Casal Agramuntí. El recordàvem ple d'alegria, donant les gràcies per l'acte i recordant els que en aquell moment ja no hi eren. Poder haver viscut aquesta experiència amb ell ens omple de nostàlgia, però a la vegada sentim la satisfacció d'haver

tingut l'oportunitat de mostra-li el nostre agraïment. Un altre record a nivell



Intervenció d'en Josep en l'acte d'homenatge del Grup Escènic Agramuntí als fundadors.

de grup que ens va venir a alguns de nosaltres, els més veterans, va ser el d'un dia d'ara fa 11 anys, quan ens vam reunir per engegar aquesta nova etapa del grup. Ens vam trobar, nous i antics membres que hi havien passat, ell també hi era. Quan es va proposar donar continuïtat al Grup Escènic Agramuntí, ell va donar tot el seu suport al projecte i ens va animar a tirar-lo endavant. I és ben veritat que el seu suport el notàvem, no va faltar mai en cap actuació, li agradava seure sempre a la primera fila, sentíem les rialles, comentaris i els aplaudiments des de molt a prop.

S'ha tancat el teló per a ell, ha fet mutis de l'escena de la vida, però en el món del teatre sempre el recordarem. Tenim un deute amb ell i amb tants altres que ens han precedit, i aquest deute domés hi ha un manera de pagar-lo; continuar fent teatre.

GEA



Adéu-siau, amic

Em sobtà la notícia del traspàs de l'amic Josep, just quan semblava que gaudia d'una lleu recuperació que l'havia portat a reprendre alguna de les activitats que l'entusiasraven.

L'últim dia que el vaig veure, ens vam saludar de lluny quan ja era dins del cotxe a punt de desplaçar-se a Barcelona per recollir el premi pels 50 anys de la revista Sió, cosa que em va alegrar en pensar que es trobava més bé.

En el temps que vaig formar part de la redacció de la Revista Sió, em sorprenia la seva vitalitat, per la seva col·laboració continuada i abundosa i l'aportació incessant d'idees per millorar la revista. Era una persona exigent amb ell mateix, un treballador incansable i també exigent amb els altres. Recordo que moltes vegades, quan

haviem acabat de parlar sobre la revista, encetàvem unes converses molt interessants a partir d'alguna informació que compartia amb nosaltres sobre alguna notícia local o de l'entorn, cosa que agraïem.

Fa 25 anys que vaig deixar de formar part de la redacció de la revista Sió, però sempre havíem mantingut una relació molt cordial. Ja feia uns quants anys, però, que teníem una relació més estreta i personal, ens veïem sovint amb altres amics i manteníem llargues converses. Vam passar estones molt agradables, que normalment se'ns feien curtes, parlant d'esdeveniments actuals (el Josep sempre havia estat una persona informada i era un bon comunicador) i recordant temps passats. Com a anècdota sovint em re-

cordava alguns sopars que havíem fet amb truites de riu quan encara estava a la redacció. A mi m'agradava pescar truites i quan agafava una bona ratxa seguida les guardava i quan n'hi havia per a tots no dubtava a organitzar un sopar.

Ha deixat un llegat molt important en la seva dilatada participació en la revista Sió, en la ràdio, a l'Ajuntament i una colla d'entitats agramuntines, que quedarà en el record de tots nosaltres. Som testimonis del seu treball per Agramunt sense altra compensació que la satisfacció de fer poble i país. Crec que ha deixat una bona empremta en totes aquelles persones que han tingut el goig de relacionar-se amb ell.

J. M. Lluch

Gràcies, Josep

Fa uns dies, família, amics i coneeguts teus, vam rebre una colpidora notícia: ens havies deixat. Te n'havies anat amb la mateixa discreció que evidenciaves quan treballaves, quan et passejaves pels actes populars amb la càmera entre els dits per immortalitzar el moment i després guarnir-lo amb un dels teus textos.

Vaig tenir l'immens plaer de conèixer-te fa molts anys, quan jo també era redactor de Sió i junts compartíem l'afany de voler explicar els esdeveniments del nostre entorn a les pàgines de la revista.

Anys després, durant el teu pas per la política municipal com a Regidor de Cultura, vam compartir una etapa històrica pel país formant part dels primers ajuntaments democràtics. Vam

ser partícips actius del moment, gent compromesa amb la democràcia.

Has estat algú que ha contribuït a l'estudi històric d'Agramunt, la vila que tant t'estimaves. Però deixa'm dir-te, Josep, que has estat també un ambaiador i un bon historiador de la Ribera del Sió, i t'agraeixo, com a alcalde i com a puigvertà, la teva contribució a fer visibles els petits municipis i la vida que en ells hi esdevé.

No era estrany veure't als actes de les nostres celebracions de poble, reconèixer-te enmig dels assistents, contemplar com treies la llibreta i anotaves quatre idees que després repassaries amb cura per l'article. Les teves eines de treball han estat sempre el rigor, la seriositat i la professionalitat. Se n'ha anat un professional del periodisme,

un home compromès amb el seu país, Catalunya, i el procés històric que estem vivint.

El passat setembre, el llegat històric del nostre poble comptava amb l'ajuda d'algú apassionat per la història; comptàvem amb la teva col·laboració per tirar endavant un estudi sobre la Vil·la Romana dels Reguers de Puigverd. Teníem un projecte, Josep, i molta il·lusió per tirar-lo endavant. Però la malaltia no ho ha permès. Malgrat tot, aquelles converses que amb tant d'entusiasme ho planificaven, no han estat en va, perquè el llegat que ens has deixat mantindrà viu el teu record.

Fins sempre, Josep.

Joan Eroles i Samarra

Alcalde de Puigverd d'Agramunt

A l'amic Josep Bertran

Amb aquest caràcter

Quan ara fa trenta anys vaig entrar a formar part de la redacció de Sió, de seguida em vaig adonar que el Josep era un home de caràcter. Llavors no n'era el director, però ja el vaig notar com un dels més actius, dels qui aportaven més idees per tal d'anar canviant coses de la revista, molt crític amb el que es debatia i que defensava aferrissadament les seves aportacions, sempre, això sí, amb tota mena d'arguments.

He de confessar que al principi em va fer respecte aquesta manera de ser. I és que francament el Josep, amb el seu caràcter, era una persona que es feia respectar. Sé que aquesta percepció que vaig tenir d'ell al primer moment, també l'havien tinguda altres amb qui havia tractat esporàdicament i que el consideraven una persona més aviat seca. I no m'estranyaria que alguns encara el puguin recordar d'aquesta manera.

Em sabia greu que fos així perquè a mesura que l'anaves coneixent, com va ser el meu cas, t'adonaves que aquesta percepció inicial anava canviant. Que darrere d'aquest caràcter s'hi amagava una persona amb un cor com una casa de pagès. Un cor tan gran on hi cabia –a més de la família–, els amics, la revista Sió i Agramunt sencer. I és que el Josep només tenia un nord: Sió i Agramunt. I amb aquest caràcter, sempre els va defensar a capa i espasa a tot arreu.

La meva relació amb el Josep cada vegada va ser més estreta quan va agafar les regnes de la revista ara fa pràcticament vint-i-cinc anys. A part de les reunions habituals amb els companys de redacció, amb ell ens trobàvem cada mes per acabar de polir els detalls

amb el tema de la maquetació. A vegades l'havia de trucar a última hora perquè faltava material per omplir alguna pàgina sabent que ho solucionaria de seguida. Val a dir que era l'ànima de la revista. Era un no parar constant. Quan en maquetàvem una ja pensava en la següent, i sovint m'ensenyava material que tenia guardat per publicar més endavant. I estava molt content quan en podia descobrir de nou.

Amb aquest caràcter, era una persona que exigia molt als altres perquè ell era el primer a complir. A les reunions sempre era el primer en arribar

no deixar res a la improvisació.

El Josep era una persona culta amb qui podies parlar de tot. Tenia una dèria amb la cultura en general i amb l'agramuntina en particular. Ell i el material de Sió sempre estaven a disposició de la vila per col·laborar en el que fos. Ara mateix recordo la il·lusió i dedicació que va esmerçar amb la museïtzació del refugi antiaeri de l'església. I tantes altres coses més. I tot això, evidentment, d'una manera desinteressada. Mai no havia pogut entendre com l'Ajuntament no tenia en plantilla un professional de la cultura, tal com hi

ha, per exemple, al Patronat d'Esports.

Diria que actualment era la persona que més coses coneixia d'Agramunt i de tota la contrada. Recordo amb satisfacció quan ara fa un parell d'anys, junt amb el Jaume Cots, vam fer un recorregut per la banda nord del terme agramuntí i com ens anava explicant amb pèls i senyals tots els detalls de cada indret que visitàvem.

El contacte constant que vaig tenir amb el

Josep, va fer que la nostra relació es convertís en una gran amistat. I no només amb ell, sinó també amb la resta de la família. De tal manera que sempre m'han fet sentir a gust i m'han tractat com un més de la casa. Per això em va doldre en l'ànima quan ell mateix em va comunicar la malaltia que li havien detectat. Durant aquests mesos l'havia anat a visitar sovint i notava que estava molt content de rebre'm. Sempre parlàvem del que més li agradava: de la maquetació de la revista i de què passava a la vila. Al principi semblava que la seva evolució era positiva. Tots



JOAN PUIG

i, si s'esqueia, venia sense sopar. La seva dedicació no tenia límits, fins al punt de preparar qualsevol cosa en diumenge al vespre perquè poguéssim sortir immediatament i tinguéssim la màxima actualitat. Res no el satisfia més que veure la revista impresa que amb tan d'esforç i dedicació s'havia preparat. Quan s'organitzava algun acte, el que fos: presentacions, aniversaris... sempre aportava les idees adequades perquè tot pogués sortir de la millor manera possible. I sempre també era el primer a arremangar-se per tal de tenir-ho tot a punt i al so i



els redactors vam estar molt contents que poguéssim venir a les darreres reunions i, evidentment, a Barcelona a recollir el reconeixement que es va concedir a Sió amb motiu dels 50 anys. Estic convençut que, amb el seu caràcter, ho va fer per tractar-se de la seva estimada revista i que cap altra cosa no l'hagués motivat tant per fer aquest esforç.

Malauradament les bones sensacions del principi no es van complir, i

finalment el fatal desenllaç ha estat irreversible. Aquest és el primer Sió que muntem sense les seves indicacions, perquè les vam tenir fins al final. Dos dies abans del seu decés encara em va trucar per fer-me una observació del darrer exemplar que estàvem a punt d'imprimir. Tot i que ara ens sentim una mica orfes, el millor homenatge que li podem fer és impregnar-nos una mica del seu caràcter per tirar endavant la revista. El llegat que ens deixa és immens i segur que hi haurem de poder moltes vegades en preparar nous exemplars. Per això, amb aquest caràcter, el seu record serà etern.

Descansa en pau, amic.

Josep Rovira

La imprompta (1)

Josep, eres una persona prou coneguda a Agramunt com per tornar innecessari qualsevol exercici de proselitisme sobre tu i la teva obra. Tot i això, segur que aquest número de Sió deu ser curull del record de tot el teu llegat. A mi doncs, m'agradaria aprofitar aquests moments d'evocació per anar a l'origen de tot, el per què tu eres com eres i vas fer el que vas fer durant tota la teva vida. L'explicació és molt senzilla: eres de Cal Biel. I ser de Cal Biel implica, de facto, un compromís amb Catalunya i, per extensió, amb Agramunt. Segur que molts altres factors també hi han influït, però la llavor l'hem de buscar a la casa pairal de la carretera d'Artesa. Alguns agramuntins, els que ja tenen una edat, segurament recordaran el teu pare (i el meu) en Lluís del Biel. En la seva joventut va viure el temps il·lusionant de la República, que s'estroncà amb la Guerra Civil. La travessia pels anys foscos de la Dictadura li suposaren una humiliació constant, que va suportar agomolat per la lectura, la música i el teatre (torno a apel·lar la memòria dels qui el varen conèixer a dalt l'escenari interpretant algun per-

sonatge de les moltes sarsueles i obres de teatre que va dirigir). Aquests nebots se't van transferir a tu, Josep, i van anar forjant la teva manera de ser. Així doncs, tota la teva vida ha estat, en certa manera, un homenatge al pare.

Amb tu ens portàvem 13 anys, una distància prou important per dificultar que compartíssim experiències i jocs d'infància, allò que tots imaginem quan es parla del significat de la paraula "germans". La vivència traumàtica del teu comiat prematur, però, m'ha dut a la memòria una de les coses que sí que vam compartir, tot i que fins ara mateix no n'he estat conscient. Calculo que jo devia tenir vuit o deu anys, com a molt; per tant, va ser a finals dels 60. Jo estava jugant a l'era (on ara hi ha la ferreteria Molinet) i tu em vas venir a buscar. A la mà hi duies un paper. Ho recordo perquè em va sobtar una lluiïssor especial que tenies a la mirada mentre t'acostaves. Em vas allargar aquell full; era una partitura arrugada i esgrogueïda pel temps, i em vas demanar si la sabia cantar. Jo ja feia temps que anava a "solfa". Vaig prendre la partitura i, mentre cantava la cançó, notava la teva atenció abso-

luta en mi; em sembla que fins i tot contenies l'alè. En acabar em vas dir: "Ja està?". Jo et vaig contestar que sí (imagino que només hi devia haver una estrofa, la que hi ha sota la línia melòdica) i te'n vas anar. Jo vaig continuar amb els meus jocs i me'n vaig oblidar. Anys després, l'estiu del 1976, va passar per Agramunt la "Marxa de la Llibertat" (Era un conjunt de marxes clandestines que van recórrer els Països Catalans per reclamar l'amnistia, les llibertats bàsiques i la recuperació de l'estatut d'autonomia). Uns quants agramuntins, desafiant "l'ordre establert", ens vam concentrar a la plaça de l'Ajuntament i allà vaig tenir per segona vegada aquella partitura a les mans. I ja vam ser uns quants a cantar. En aquell moment, aquella cançó prohibida, ja tenia significat per a mi. Però no ha estat fins ara, amb els records a flor de pell, que m'he adonat que tots dos, a l'era, vam sentir plegats i per primera vegada Els Segadors.

Ricard

PD. Josep, digues-li al pare que tenim la llibertat a tocar. I a la mare una forta abraçada.

(1) La imprompta és un procés biològic d'aprenentatge, els joves s'identifiquen amb els adults de la seva espècie i aprenen d'ells, a través de l'observació i imitació, els diferents mètodes de supervivència, trobar aliment i refugi, així com models de defensa, atac, convivència, aparellament...

L'amic de la Ribera del Sió

Se'm fa difícil escriure del Josep Bertran. Acostumats com estàvem que fos ell qui ens inundés d'articles als diaris, a la revista Sió, que el trobesis sempre en qualsevol esdeveniment, a la llibreria familiar... Escriure se'm fa difícil, també, per la relació personal assolida des de fa molts anys. Bàsicament des de la reinstaurada democràcia, quan ambdós érem uns regidors il·lusionats pel patrimoni, la cultura, la història, la Ribera del Sió i els quefers nous que afloraven en uns consistoris plens d'idees i pocs recursos.

El Josep Bertran ens ha deixat. Silen-

això ningú no discuteix la procedència. Sí, el Josep era home d'Agramunt i de la Ribera, aquesta vila que aplega i agermana els incomptables pobles i poblets, des de Gàver fins a Balaguer i que sempre ens acull amb una voluntat d'oferir tot el bo i millor de la seva essència riberenca. Com gaudia, ell, de les nostres activitats, de les millores municipals i com ho ressaltava i enaltia en les seves cròniques escrites i en les emissores en què puntualment participava.

Se'ns fa difícil passejar per Agramunt i no trobar-nos-el. O, quan sovint anàvem a buscar informació, fotogra-

responsal de premsa. Aquell vespre, en sessió plenària, el vàrem homenatjar modestament, però sentidament, i vàrem comprovar l'afecte que ens depa-raven tant ell com la seva esposa als veïns de la Ribera compartida del Sió.

També, se'm fa difícil acabar, ja que van emergint els múltiples records que a tot hora apareixen del nostre amic Josep, amic de tots, de tots els confins de les nostres contrades segarrenques, urgellenques. Ho comprovo aquests dies en què molts coneguts expres-sen el pesar pel seu traspàs, i recorden moltes coses personals i, com no, la



Visita al Memorial a Companys al Tarrós amb membres de SIÓ i els alcaldes del Tarrós i d'Agramunt. (18-7-2014)



Visita guiada al Pou del Gel amb motiu de les Jornades Internacionals del Patrimoni. (30-9-2012)

ciosament, discretament. Acostumat a no ser mai el protagonista, ja que ell era el relator, el cronista, el mestre de periodistes i més coses que difícil també se'm fa resumir. Era tanta la diversitat de facetes que atesorava que no podria anomenar-ne una sola, però si en una cosa ens seduïa era en la defensa de la nostra Ribera del Sió, cosa que compartim molts amb el vessant cultural, sentimental i nexa d'unió entre aquests poblets agermanats per l'exigu riu que, nosaltres els de la Ribera, considerem un referent entre els rius importants, ja que sabem que fins i tot les seves aigües arriben al mar i en

fies, records per publicar dels nostres pobles i municipis i ell sempre estava disposat i generós per compartir. La revista Sió també haurà perdut un bon pilar, ja que a més dels seus articles i quantitat de fotografies, sovint obsequiava amb monogràfics esplèndids i, també, amb la publicació de llibres farcits d'aquesta essència bàsicament agramuntina i de la Ribera del Sió.

Em sento satisfet d'haver promogut per al Josep Bertran, en la meua etapa al capdavant de l'Ajuntament dels Plans de Sió, el reconeixement honorífic, ara farà uns quatre anys, quan es va jubilar i va ser rellevat com a cor-

seva etapa prolífica que restarà testimoni perenne de la seva gran activitat periodística i editorial.

Aquesta Ribera peculiar ara ha emmudit esperant que les aigües, escasses, del nostre riu Sió arribin al Mediterrani per expandir arreu del món el record del riberenca que va treballar amb entusiasme i efectivitat per salvar aquest petit tros del nostre país dins els valors que només nosaltres posseïm.

Gratitud eterna per haver gaudit de la teva bonhomia i amistat, Josep.

Adrià Marquilles i Bernaus
Els Plans de Sió (la Segarra)



Benvolgut Josep

Com a companya de redacció d'aquesta revista SIÓ que des de 1984 en què vaig incorporar-me, cada quinze dies ens reuníem d'una manera formal i rigorosa em sento afligida. Encara em costa de fer-me la idea que ja no ets entre nosaltres. Massa sovint m'ho he de recordar.

Dins aquest estat d'incredulitat vull recordar algunes reunions del tot agradables. D'altres un xic més serioses, serietat donada per la teva rigorosa forma de treballar. Alguns moments més informals que també ens havíem regalat. La celebració del 50è aniversari de la revista que vàrem celebrar l'any passat. Darrerament la sortida a Barcelona per la recollida del premi a la trajectòria dels 50 anys, del qual tu estaves molt cofoi i amb ganes ens vas acompanyar. Per tot plegat em sento satisfeta d'haver

compartit amb tu molts i molts moments.

També et vull donar les gràcies per tota la feina feta i ben feta que durant

ment curiós. Els trobarem a faltar.

Algú va dir una vegada que cap persona desapareix del tot mentre hi hagi algú que pensi en ella. I és això mateix

el que ens passarà als membres de la redacció. De moment ens trobem orfes, una mica desorientats de com combinar les feines, i és que tu en feies tanta de feina...

Aniran passant el dies i de mica en mica tornarem a la normalitat. Les ganes de continuar servint a la revista hi són totes. No et podem defraudar. Farem tot el que estigui al nostre abast.

Acabo amb unes paraules de Martí i Pol: *"No tornaràs mai més, però perdures en les coses i en nosaltres de tal manera que ens costa imaginar-te absent per sempre"*.

Que descansis en pau.

Anna Santacreu



Sopar del 50 aniversari de Sió. Partint el Pastís amb Anna Santacreu. (9-2-2014, foto Joan Puig)

el teu pas per la redacció ens has deixat, tant en forma d'articles com en format llibre. És molta la documentació i informació que has fet arribar als lectors de Sió. Ens tenies acostumats que aparegués cada mes a la revista algun article cultural, històric o simple-

Sempre disposat a ajudar

Què cal dir del nostre company Josep? Amb ell vam aprendre a estimar i conèixer la nostra vila. Poca gent com ell sabia tots els racons i històries d'Agramunt. El seu olfacte i inquietud de periodista feia que sempre estigués en el lloc oportú i en el moment idoni.

Quan tenies algun dubte o desconeixies alguna cosa, sabies del cert que ell t'ho resoldria de seguida. Aprofundia

amb rigor els seus treballs periodístics i esbrinava fins a l'últim detall qualsevol tema que fos.

El trobarem molt a faltar, encara que procurarem seguir els seus consells i les seves recomanacions i, per damunt de tot, estimarem Agramunt i la revista Sió.

Rosa Maria Sera

Tot recordant Josep Bertran, un periodista de poble

A vui ens hem trobat a la redacció de Ràdio Tàrrrega per fer aquest escrit tot l'equip i l'antic director; una reunió que, sincerament, no teníem massa ganes de fer. Ens hem assegut tots al voltant d'una taula amb el posat seriós i les cares llargues.

El Josep va començar la seva relació amb la ràdio fa més de 36 anys. Va entrar a formar part de l'equip de corresponsals del programa *Nostra Gent, Nostra Terra*, el primer magazine que es va fer en català a Ràdio Tàrrrega. Ell era l'encarregat d'explicar tot el que passava a Agramunt. A partir d'aquí la seva vida va anar per sempre més lligada amb la ràdio, amb el periodisme i amb nosaltres. Des de llavors i fins ara el Josep ha estat un fidel col·laborador de Ràdio Tàrrrega, esdevenint un referent en les *Tertúlies dels divendres* (era el tertulià més antic) o participant a altres programes com ara *Tancant el cercle* recomanant llibres.

Què diu el poble? ens preguntaves cada divendres abans d'intentar arreglar una mica més el món des de la tertúlia. Una vegada ens vas dir que el poble és realment qui té la força per canviar les coses. Els governants i di-

rigents tenen un pas efímer, fugaç deies; i que la seva memòria només seria recordada si realment havien escoltat i havien complert amb el mandat del poble.

El Josep era un home del poble, un



Parlant per Ràdio Tàrrrega amb Jaume Gilibert, President de la Diputació (20-6-2005)

home que havia escoltat i havia donat veu al poble.

Tot parlant del Bertran, també hem recordat el dinar que vam organitzar quan es va jubilar. Van venir tots els companys periodistes de l'Urgell i la Segarra amb qui més relació tenia. Un dinar d'anècdotes i de rialles. Els periodistes estem acostumats a coincidir en dinars o sopars mentre treballem, cobrint actes, però entaular-nos per al-

tres motius és poc habitual i això és el reflex del que era el Josep: un corresponsal que treballava sol, però que havia sabut travar amistat amb companys d'altres mitjans, alguns amb una forta competència entre ells. Al Josep tan li era l'edat, l'experiència que tenies o el mitjà per qui treballaves, no tenia prejudicis, ell mirava els valors de les persones. I això que tenia una entrada força dura, era un home més aviat sec i molts cops sorrut, que inspirava respecte. Els que vam tenir la sort de compartir hores de tertúlies radiofòniques, rodes de premsa o simplement vam viure el dia a dia de la comarca amb ell, vam aprendre el periodisme de la vella escola, a dir les coses clares, a contrastar-ho tot i a ser puntuals!

I si en començar l'escrit us hem dit que la reunió ha començat amb cares llargues i tristes, ara us puc dir que hem acabat la trobada amb un somrius.

De tu en vam aprendre molt, mestre. Moltes gràcies per tot, Josep.

Tot l'equip de Ràdio Tàrrrega i els seus col·laboradors

Defensor de la terra

Els que ja tenim una edat, i que sense ser prehistòrics ens anem acostant de forma irrefrenable cap a l'extinció, de vegades expliquem a les noves fornades de periodistes que hi va haver un temps en què no hi havia internet i que les cròniques dels corresponsals s'agafaven per telèfon. Un

cop un d'aquests becaris va tancar els ulls i intentava imaginar-se com ho fèiem i no ho veia clar, i llavors li vaig explicar que aguantàvem l'aparell amb l'espatlla i la cara per poder escriure amb les dues mans—sigui amb dos dits o sigui amb tots—i enllestir quan abans millor per evitar problemes secundaris.

“Quins problemes?”, va preguntar. “La tortícolis”, vaig respondre, aquell mal de coll que et posa de tant mal humor a l'hora de treballar. Potser per això abans es patia més de cervicals...

Vaig fer una classe pràctica i em van interrogar sobre el nombre de persones als qui havíem d'agafar cròniques així,



i tot i que no vaig saber precisar, sí que vaig dir que n'hi havia un que era cada dia i amb diverses peces. Era en Josep Bertran –*senyor Bertran* per als companys– i avui, gairebé 25 anys després, continuo sabent-me de memòria aquell número al que trucava (973 390425). Tot i que s'acabava amb el coll dolorit, en Josep era dels que amb la seva veu radiofònica i amb una paciència més que infinita ens dictava i repetia les seves cròniques. Mai no es posava nerviós, però sí que tenia nervi i li agradava que a l'altra banda del fil telefònic hi hagués un altre professional com ell. Puntual i clar i català en els seus escrits, poc amant de les oracions subordinades –que tant agraden als periodistes *estrella* que presumeixen de comunicadors–, s'expressava amb aquella nitidesa que tant agraeixen els lectors.

L'arribada d'internet va canviar el nostre món i en Josep s'hi va adaptar,

com no podia ser d'altra manera. Si era capaç d'aguantar-nos per telèfon, mentre l'aparell ens queia contínuament o ens distrèiem i tot badant perdíem el fil de la conversa, per correu electrònic devia pensar: “Quin descans!, ara ho podré enviar tranquil·lament”.

En Josep també va haver de ser pioner en una altra branca: va ser el primer corresponçal de *La Mañana* en tenir una càmera digital, però no eren com les d'ara, eren uns matalots que costaven de fer anar, de descarregar les fotos i poder-les enviar i, a més, la seva resolució era inferior a la que ara pot tenir un mòbil de fa cinc o sis anys. És a dir, per a paper premsa anava ben justa. Se'l va triar per ser el primer com a conillet d'Índies –una vegada, fins i tot, li va explotar l'aparell–, perquè mai no es queixava, tenia cura del material –què n'hi va durar d'anys aquella andròmina!– i, perquè per damunt de tot, tenia un grau d'adapta-

bilitat excepcional.

El periodisme era el seu ofici i les plataformes per on havia de difondre els seus missatges i les seves informacions, fos a través del paper, fos via ràdio, fos via internet, eren els canals per explicar la realitat de l'Urgell i, sobretot, molt sobretot, de la seva estimada Ribera de Sió. Ell va posar Agramunt i la seva comarca natural al mapa –a *La Mañana* tenia una plana fixa setmanal, que sortia dimecres, tot coincidint amb el dia de mercat agramuntí– i va advocar sempre pel seu tret diferencial, per mostrar la realitat d'un territori en un moment en què s'avança cap a la globalització.

Josep, gràcies per la teva feina i per defensar la teva terra!

JR Ribé
Director de LA MAÑANA

Josep Bertran in memoriam

Ahir els redactors de Sió vam fer una reunió i no hi eres. Va ser una reunió com cap altra: diferent. No vam parlar de la revista ni del darrer exemplar que teníem calent sobre la taula, sinó de tu i de la teva absència. Una absència a la qual ens costarà d'acostumar-nos perquè eres l'ànima i el guia que passava davant.

Tot i que del desembre cap aquí les coses s'havien girat com un mitjó, et teníem i comptàvem amb tu amb l'esperança que vindrien temps millors. Tanmateix un vent nefast s'ha girat de cop i volta i tota la collita s'ha perdut.

Quan mirem el darrer exemplar et veiem rialler al nostre costat el dia 27 de maig en què vam anar junts a Barcelona a recollir un reconeixement que l'associació de les Revistes i la Premsa Comarcal ens va fer. Estàs rialler al nostre costat i així et recordarem. Or-

gullós del Sió al qual tu tantes hores vas dedicar i satisfet per un reconeixement que se'ns feia enmig d'un públic selecte, actiu i vindicatiu.

El Sió era la nineta dels teus ulls. La teva lluita i el teu esforç mensual. Si algú el menyspreava era com si t'ho fes a tu. Si algú el lloava, també. Perquè el portaves al cor i te'l senties com carn de la teva carn. Quan algú es donava de baixa de la subscripció pels motius que fossin, et dolia en l'ànima. Si teníem un èxit o presentàvem un nou llibre, tot era una festa.

Tu eres l'autèntic pal de paller a redós del qual ens aixoplugàvem els redactors i col·laboradors de la revista, de la qual, mai no vas voler figurar com a director tot i ser el primer a empènyer i animar.

Ahir a la reunió de Sió no hi eres. I nosaltres simplement ens llepàvem les ferides. Amb una pena fonda com

un pou, amb una tristesa infinita. Ens costarà aprendre que ja no vindràs més i, sobretot, a parlar-te en passat quan nosaltres sempre solem fer anar el futur per prevenir i preparar tot el que es pugui esdevenir.

Ahir a la reunió de Sió no hi eres. El director d'escena t'ha manat que fessis mutis i que sortissis pel lateral quan tu encara estaves ple de vida i en plena funció. Encara que és terriblement injust, és llei de vida i ningú no ho pot evitar. Ahir a la reunió no hi eres, i a pesar que ens costi molt, haurem d'acceptar el futur i saber que tampoc no hi seràs, malgrat que et tindrem amb nosaltres i escriurem sovint pensant amb tu, absent ara i present sempre.

Redactors de SIÓ

Text llegit a l'església el dia de l'enterrament

Ens ha deixat l'amic Bertran

El propassat 22 de juny, dilluns, enmig del meu recorregut habitual pels mitjans digitals llegia la trista nova de la mort de l'amic Josep Bertran. Fill d'Agramunt, ha dedicat una part important de la seva vida al periodisme local i comarcal de la mà del diari *La Mañana*, Ràdio Tàrrrega i, sobretot, la corresponsalia de Catalunya Ràdio en els darrers anys. A nivell local, ha estat una de les ànimes, potser l'ànima, de la revista *Sió*, una publicació de gran prestigi dins la premsa local i comarcal, guardonada ben merescudament en més d'una ocasió.

La vocació periodística de Bertran, potser per casualitat, la reclusa en aquells temps difícils, tant pel país i les seves llibertats, com per la profes-

sió, que tenia molta menys consideració social i que es trobava sempre sotmesa als dictats d'un règim que no en passava ni una, i que era exercida, almenys a nivell local, des d'un amateurisme militant, fins a cert punt ingenu.



Xerrada al Foment arran de la museització del refugi antiaeri de l'església, el dissabte 7 de gener del 2009. D'esquerra a dreta: Joan, Puig, Josep Bertran, Ramon Bernaus i Jordi Oliva.

Ingenu o no, Bertran fou un d'aquests periodistes que el pas del temps el féu bo.

Periodista, i mestre de periodistes de

ponent, en destacaria la seva honestetat amb la professió i la seva pròpia vida. El coneixia, no pas suficientment, és cert, però he de dir que al seu costat, en conversa franca, hi vaig poder descobrir des del principi la persona afable, senzilla, sincera i positiva que era; meticulós de mena, demostrava un profund amor pel que feia, sempre amb la passió del que comença, bo i fonamentant la seva ingent obra sonora i escrita en la veracitat i en el compromís.

En el record, Josep. El teu somriure, que també et mostrava tal com eres, el tindrè sempre present. Descansa en pau, amic.

Jordi Oliva i Llorens (historiador)

Josep Bertran, cronista entusiasta d'Agramunt

El passat deu d'abril a la presentació del meu llibre *Montjuïc, la muntanya del poble*, que em va presentar Joan Puig a l'Espai Guinovart, vaig notar l'absència de l'entrançable Josep Bertran amb la seva càmera fotogràfica, disposat com sempre a fer la fotografia de rigor i després escriure la crònica de l'acte a la revista *Sió*. Aquell mateix dia em vaig assabentar que l'infortunat Bertran patia una greu malaltia, el seu company de redacció de *Sió*, Joan Puig, em va fer que li dediqués un llibre dient-me que ara tenia més temps per llegir. Això mateix m'havia dit Josep Bertran uns mesos enrere quan, després de jubilar-se, un dia xerrant a la papereria em deia que

ara tenia més temps per investigar. El cronista i historiador "local" que vol dir universal va agafar encara amb més entusiasme la seva dèria per a la investigació i per a la recerca dels fets històrics, urbanístics o quotidians del seu poble. Documentació que el cronista agramuntí recollia de les principals fonts arxivístiques de Catalunya i que transportava amb tota cura a les pàgines de *Sió* convertides en text dins de fascicles col·leccionables. Col·leccions que després esdevenien llibres, ja fos a través de la seva ploma o amb la col·laboració dels redactors de la revista. El passat 3 de maig dins de l'article "L'Espai Guinovart", publicat al suplement Cultura d'El Punt Avui, parlava

de la tasca periodística de la revista agramuntina tant com notària de les activitats del poble com de recuperació de la memòria històrica local. Recordo haver assistit a algunes de les presentacions d'aquests llibres com *Agramunt: Torronaires i xocolaters*, que va presentar Bertran amb tota mena de detalls el 23 de desembre de 2012 al Foment Parroquial. Tot just un any després veia la llum el llibre *Agramunt, reportatges de la història*, que formava el número 13 del col·leccionable de la revista agramuntina; aquesta vegada es tractava d'un recull de 23 articles publicats a *Sió*, entre els anys 2011 i 2013, per Josep Bertran de temàtica diversa però amb el denominador



comú d'estar centrats en la vida agramuntina: els jueus d'Agramunt, el Canal d'Urgell, el Pou de Gel, el ciclisme, la natació, etc. Com a complement de la presentació d'aquest llibre il·lustrat sobre la memòria quotidiana i històrica d'Agramunt, *Sió* va organitzar una magnífica exposició fotogràfica del centre històric agramuntí del fons de la col·lecció de la revista. Entre les fotografies exposades n'hi havia alguna amb la marca de Josep Bertran. Aquest acte va ser el punt de sortida de la commemoració del cinquantè aniversari de la revista que Bertran i els seus companys de redacció van viure intensament l'any 2014. Un dels actes d'aquesta commemoració fou la presentació d'un altre llibre el 29 de

juny al Casal Agramuntí. Aquesta vegada *Sió* presentava un retall de memòria històrica *La frustració de l'esperança: la guerra civil a Agramunt* amb escrits dels redactors de *Sió*, Joan Puig, Ramon Bernaus, Josep M. Planes i Josep Bertran. Un acte que va tenir un pròleg amb una ofrena floral al monument que recorda les víctimes dels bombardeigs a la portalada nord de l'Església Santa Maria d'Agramunt. Però quan més ganes de treball tenia Josep Bertran un infortuni l'ha apartat del camí. El dia de la revetlla de Sant Joan em vaig assabentar del seu traspàs i a la sortida de l'església, en Joan Puig em va comunicar que ja hi havia un altre llibre llest, aquest sobre els canvis urbanístics del poble: "El Josep ara

tenia tanta força creativa que hagués pogut fer un llibre anual". L'entusiasme Josep Bertran ja no podrà assistir a la seva presentació la pròxima tardor. Però la vida i la lluita continuen... Finalment per acabar recordaré Bertran com a una persona de las imprescindibles tal i com ho pensava el poeta Bertolt Brecht quan va escriure aquest poema: "*Hi ha homes que lluiten un dia / i són bons. / Hi ha altres que lluiten un any / i són millors. Hi ha qui lluiten molts anys, / i són molt bons. / Però hi ha els que lluiten tota la vida, / aquests són els imprescindibles.*"

Ferran Aisa-Pàmols

Indrets de solitud i esperança

Quins records tinc de Josep Bertran? No els sabia concretar, però, resumint-los, afirmo, sens dubte: un bon record.

No vàrem tenir un relació profunda, sinó més aviat tangencial. Però, quan ens tractàvem, primordialment pel lliurament d'algun article al "*Sió*", tant si era personalment com en general per e-mail, s'establia un "feeling" d'entesa, d'una indefinida complicitat, el que ara en dirien de "bon rotllo". A les meves esporàdiques col·laboracions, normalment m'hi afegia alguna foto; la qual cosa em satisfieia i sempre vaig procurar agrair-li. Aquest detall provocà que, d'altres vegades, jo mateix n'hi sol·licités.

La seva contribució i dedicació a "*Sió*", cal qualificar-la literalment d'esplèndida i inestimable. Particularment em permeto destacar el llibre que conforma el 13è col·leccionable de la revista titulat: "AGRAMUNT: REPORTATGES DE LA HISTÒRIA", del que és autor, publicat el desembre del 2013. El considero un llibre cabdal per a conèi-

xer la història real d'Agramunt, la història a nivell de la vida de les persones implicades en moments de la Història (en majúscula) que els ha embolcallat. És a dir, el batec de la vida de les persones, enfrontat a la grandiloqüència i artificialitat de la Història oficial. Al començament del llibre, en l'apunt biogràfic, un retrat del Bertran recolzat sobre un cartell d'Agramunt, és tot un símbol del contingut del llibre i, sobretot, una revelació dels sentiments de l'artífex del llibre.

La imatge més entranyable que guardo del "Bertran del *Sió*", correspon a les diverses vegades que, solitari, ens havíem creuat per la banquetta del Canal d'Urgell. Ell, trescant amb vivacitat, lleuger, els auriculars posats, absort i decidit alhora; o bé pedalant veloç damunt la bicicleta. Jo, amb un pas més calm, més compassat. Un somriure mutu, i solament: "adéu!, adéu!". Ambdós cerclats per l'aigua del canal i, en la llunyania, per un paisatge de turons ondosos, clapejats de camps de cereal i bosquets d'alzines i, damunt,



A la mina de Montclar. El canal d'Urgell entrant per la boca nord. (16-8-2013)

sempre, el firmament. Cadascun amb els seus pensaments, amb els seus anhels, amb la seva vida... Rememorant, penso en la dita de Flaubert: "Crec que si miréssim sempre cap al cel, acabaríem per tenir ales". Qui sap, si sense saber-ho, és el que intentàvem... Una vegada més: "adéu Bertran i gràcies".

Joan Granados Riera

Una part d'aquest territori viatja sempre amb mi

Són pocs els que s'enamoren a primera vista de la Segarra, de l'Urgell o de la Ribera del Sió. És un terra aspra i seca, modelada per l'home a cavall dels segles. Així ho expliquen les parets de marge, les cabanes solitàries i els turons esquarterats per aprofitar un mal pam de terra. Amb el mateix traç està feta la seva gent.

Són un territori i gent que es fan estimar amb el temps. Un dia, t'adones que parles com una part d'aquest espai, dels colors del paisatge, dels costums i d'un patrimoni secret, solitari i misteriós. Certament, tot té un encant difícil d'explicar però fàcil de compartir.

La vigília de Sant Joan vam enterrar als 69 anys el periodista d'Agramunt, Josep Bertran.

Bertran era com la seva terra, un home sec i aspre. Com les pedres, el coneixies més pels silencis que per la

sòlides arrels. Unes arrels, que donaven sentit al que estimava.

A mesura que l'anaves coneixent, descobries generositat, noblesa, i la sensibilitat per posar en valor terra i gent. La seva lletra ens enriqueix, ens dóna nom, ens identifica. Seria just que aquesta fidelitat a la terra tingués un espai per recordar-ho.

Josep Bertran ha estat el meu mestre. La seva petjada viatja amb la meua mirada on em porti la vida. Acaronant un territori, una gent. Dignificant amb la

meua paraula el que he après.

Que la terra et sigui lleu.

Xavier Santesmasses Benet,
periodista de la Segarra i de l'Urgell



X. SANTESMASSES

Mural fet amb un muntatge de fotografies, com a obsequi per la seva jubilació.

conversa. Era estricte, disciplinat, radical i treballador. Capficat pel desordre, sabia trobar l'espai per un cafè on acabava filtrant pinzellades de la seva terra. Quan això passava, tenia un somriure que delatava l'orgull de les seves

Aula "Josep Bertran"

Com a conseqüència de les primeres eleccions democràtiques després de la dictadura, celebrades el dia 3 d'abril de 1979, i que van ser guanyades per "IPN" (Independents per un Poble Nou), en Josep Bertran entrà a formar part del consistori, i va adquirir les responsabilitats en l'àrea de cultura, que va compartir amb en Joan Puig. Per raons òbvies, cap dels nous regidors tenia experiència en la gestió d'un ajuntament, però molts d'ells tenien al seu favor haver gestionat alguna entitat social o cultural.

Una de les primeres fites que es marcà el nou consistori va ser la creació d'una escola de música, tal i com es deixa constància en el Sió corresponent al mes de juny de l'any 1980:

"Per tal de potenciar l'estudi de la música entre la nostra població infantil i juvenil i seguir així amb la gran tradició musical de la nostra vila, s'estan portant a terme les gestions encaminades a poder endegar el proper curs una Escola Municipal de Música."

Aquestes gestions es van iniciar amb una reunió a l'Ajuntament de tots els

músics d'Agramunt. Recordo l'entusiasme amb què en Josep ens va plantejar el projecte. El fervor amb què va anar desgranant les raons per recuperar una de les tradicions més arrelades i identificatives d'Agramunt en el passat, es van encomanar a molts dels assistents, i així, tres mesos més tard, començaven una vintena d'alumnes en el primer curs de la flamant "Escola Municipal de Música d'Agramunt", una de les primeres de les nostres contrades.

En Josep tenia molt clar la importància de la música en l'educació integral



de les persones. En el seu redactat de l'acord del Ple del mes de juliol de 1980, sobre la creació de l'escola, feia referència a aspectes que anaven més enllà de l'aprenentatge de la música com a una qüestió merament instrumental. D'aquesta manera apuntava a *"L'esperit de potenciar en el nostre Municipi les diferents rames de la cultura a l'ensems que facilitar el seu accés a tota la població, i molt especialment als joves com a únic mitjà de poder realitzar-se com a persones lliures dins una societat en gran manera tergiversadora de valors"*.

S'ha de remarcar que tant els professors com el propi Josep, van actuar de manera totalment altruista. Les limitacions pressupostàries de l'Ajuntament en aquell moment eren molt importants, i això va suposar molta implicació i voluntarisme. Per exemple; en Josep, regidor de cultura, havia de fer



SIÓ va ser la primera entitat de la vila en fer el pregó de la Festa Major. Els redactors Josep Bertran i Joan Puig, i al mig l'alcalde Amadeu Padullés. (30-8-2007)

personalment els rebuts dels alumnes cada mes. Probablement, aquells inicis

il·lusionants, però amb totes les limitacions imaginables, no s'han valorat prou en fer una mirada retrospectiva.

Quan es van estrenar les noves dependències de l'EMMA a l'actual edifici del Passeig, en Robert Oró, el meu successor en la direcció, em va proposar de batejar les diferents aules amb el nom dels músics locals que van iniciar l'escola. En aquell moment m'hi vaig oposar, ja que em semblava una mica presumptuós. Ara, amb la perspectiva del temps, i valorant tot l'esforç que es va esmerçar en el que van ser els inicis del que ara tenim, ja no em sembla tan malament... I per què no? Potser en Josep, per la seva incidència definitiva en la seva creació, es mereixeria donar nom a alguna de les aules de l'Escola Municipal de Música d'Agramunt.

R.B.

En record de Josep Bertran

El Josep Bertran és un dels meus referents en el món del periodisme.

El primer contacte amb ell a nivell professional el vaig tenir l'estiu de l'any 2006, quan feia pràctiques a Catalunya Ràdio a Lleida. Amb ell vaig aprendre a estimar el periodisme.

El Josep vivia i desvivia pel periodisme, una feina que en el món local és sovint molt desagradada pel contacte directe que tens amb els implicats. Tot i això, estimava la informació local i estimava encara més el seu territori, especialment Agramunt, cosa que transmetia la seva feina.

Coincidint segurament amb molts de vosaltres, crec que Agramunt té un

deute amb el Josep Bertran. Si no hagués estat per la seva tasca incansable,



Va voler fotografiar-se al costat del president Companys. Era un catalanista convençut. En la imatge amb Salvador Miret (ACN) i Laia Pedrós (Segre i Comarques de Ponent). (16-10-2009, foto X. Santesmasses)

milers i milers de fets no s'haurien arribat a donar a conèixer mai.

El Josep també em va ensenyar que qualsevol fet pot arribar a ser noticiable i que aquest no ha de ser precisament negatiu o dolent.

Era capaç d'omplir pàgines i pàgines del diari amb reportatges inacabables i fotos minúscules però que amb el seu redactat característic, mig literari, es convertien en atractius per donar a conèixer el seu territori, el seu país.

Tot i que d'entrada semblava una persona seca, quan el coneixies t'adonaves que tot el que tenia d'aspre també ho tenia d'honest, de sincer i de proper, disposat a ajudar sempre que fos necessari.

Per tot això, ja et trobem molt a faltar. A reveure, Josep!

Laia Pedrós Castany

La veu d'Agramunt

Durant molts anys, Josep Bertran i Ràdio Sió van ser sinònims d'informació local. Ho eren perquè el Josep va ser qui, als inicis de la ràdio, va fer cada dissabte, des de 1984 fins a 1998 d'una forma puntualíssima, un informatiu setmanal. Llavors, amb un sistema d'emissió completament analògic, en Josep es portava preparats els talls de veu de les notícies en una cinta de casset. Era ordenat, puntual, metòdic, amb les notícies a punt, els talls de veu enllestits i les idees clares. El va acompanyar fins al 1991 en Gerard Gatell, que s'encarregava de la informació d'esports.



FONT: RÀDIO SIÓ

Participant en una de les habituals tertúlies a Ràdio Sió.

L'informatiu començava a les dues del migdia i durava uns 20 minuts. Uns minuts que obrien camí, uns minuts inèdits, que contenien notícies de la vila, fetes a la vila i per la vila. I a més en català. Aquest fou el valor de l'informatiu d'en Josep, fer una feina que no ho era, que era vocació.

En l'àmbit periodístic, en Josep va ser un treballador amfibi, que es va sentir còmode en ràdio i en premsa escrita, tot

i que la ràdio sempre ens el deixava conèixer una mica més. Potser era perquè sentíem la seva veu, de to greu i paraula mesurada. Potser perquè la seva veu, ja fos a Ràdio Sió, a Ràdio Tàrrrega, a Catalunya Ràdio, a Ràdio Ponent o a

Ràdio Terra Ferma, no era ben bé seva. Era la veu d'Agramunt, la d'una terra que ell va donar a conèixer. La veu que ens deia què hi passava, què s'hi coïa i què havia de celebrar o lamentar. I així va ser durant molts anys.

Ja recentment, en Josep es va tornar a vincular a Ràdio Sió. Des de feia quatre anys, venia a la tertúlia de l'Alicia Monterroso on, els dijous que li tocava, aparecava breument la càmera de fotografies



ARXIU SIÓ

Col·laboradors de l'emissora asseguts a les escales del Casal. Any 1987.

que tant el definia per a apoderar-se del micròfon número 3 del locutor de Ràdio Sió. Amb les ones del 107.9 de la FM retratava, amb la seva veu i experiència, l'actualitat agramuntina. Sobtava el fet que no hi havia tema que s'escapés del coneixement del Josep. Història, memòria i esperit crític es barrejaven químicament en el Josep, a qui l'experiència li havia endurit el to en certs temes, i l'havia relaxat en altres. Però el que no havia canviat va ser les ganes de dir les coses clares i catalanes.

I va arribar el dia en què el Josep no va poder venir a una tertúlia. I ja no va tornar. La veu potser no tornarà a ser en directe, però en Josep sempre ressonarà a les nostres temples. Ha deixat un llegat extens, i no només en continguts. El Josep va fer, de la seva forma de ser, un estil periodístic. Un estil que, després de tants anys, va demostrar que era seu i era també el que ens agradava escoltar. La veu d'en Josep també és Ràdio Sió, i ho serà sempre.



ARXIU SIÓ

Col·laboradors de Ràdio Sió en complir-se el primer aniversari. Maig del 1988.

Equip de Ràdio Sió



Comiat a Josep Bertran

A tota la família del Sió, equip de direcció, redacció i lectors donar-vos el més sentit condol per la pèrdua del nostre gran company i amic Josep.

Aquests darrers dies, com si d'una premació es tractés, tot fullejant (de manera virtual per internet) amb números vells de la revista em vaig entretenir amb moltes notícies fetes o

escrites pel Josep. Sovint es tractava d'una manera molt bona de posar-me al dia de novetats d'Agramunt o de descobrir coses del passat.

En aquest sentit em va entretenir molta estona el recull escrit i fotogràfic que el Josep va fer dels canvis urbanístics dels darrers 20 anys a la Vila. Quants i quants records!

O aquells reculls de la història d'Agramunt recopilats en magnífics col·leccionables. Dirigint unes paraules darrere d'un faristol en presentar el col·leccionable. No és estrany que de tant en tant haguessin rebut guardons



Amb Pasqual Maragall i altres polítics i periodistes. (21-1-2006)

perquè són molt i molt interessants.

El meu fill ha passat uns dies a Bellver i em parlava del Certamen literari de Sant Jordi i això em va desvetllar un cop més rebuçar als números del Sió. I cada vegada trobava alguna referència relacionada amb la persona del Josep de l'Espiga. La sorpresa, per inesperada, va ser la notícia del meu fill en trucar-me i dir "papa avui enterren el Josep". La meua llunyania d'Agramunt feia que no estigués al corrent de la seva malaltia.

Josep! "darrere la meua dèria de parlar dels naixements de nenes a Bellver

publicada insistentment al Sió, d'una manera somorta i sense fer soroll la vas dur a la premsa "gran" on treballaves i arran d'això se'n va fer un gran borrombori. Mai no ho vam parlar, però sempre he tingut ganes d'agrair-te el teu gest.

De notícies i cròniques de la Vila, la Ribera i la comarca en vas arribar a publicar

moltes i molt bones. Per molts has estat un referent per resseguir la història, la cultura i el folklore del teu estimat Agramunt i la seva contrada. El teu treball constant, incansable ha estat un estímul per tots els que com tu estimem el territori i la seva gent.

Una de les que recordo, i em va fer molta gràcia, és la que vas publicar de "Tancat per vacances" a l'església d'Agramunt arran d'un rètol que va penjar el rector. A ell potser no li va fer gràcia però a mi encara me'n fa ara.

Amb la teua càmera de fotos has deixat un magnífic llegat de moments i fets. Acompanyats dels teus textos quan era per la premsa escrita o de la teua veu a les diferents emissores on has treballat. I escoltar des d'Osona una crònica de l'Urgell amb la teua veu era un goig. Poder dir, ei! que és el Josep Bertran d'Agramunt, amic meu!

Gràcies per tot, Josep! Als més propers i que t'estimen et trobaran molt a faltar i TOTS et recordarem i tenim la sort de fruitar de tot el que ens has donat durant la teua fructífera carrera.

Josep! On estiguis... UNA FORTA ABRAÇADA.

Reiterar el meu sentit condol a la família del Josep i a tota la família que sou el Sió. Els lectors l'enyorarem.



Exposició de la Revista Sió a la plaça de l'Església. (14-12-2013, foto X. Santesmasses)

Jordi Pedró

100 tertúlies = un centenar de dies d'opinió

El dissabte 20 de juny vam acomiadar la quarta temporada de La tertúlia, amb un berenar-sopar al Blanc i Negre. Hi van assistir moltes de les persones que al llarg d'aquests quatre anys han format part del programa: tertulians, convidats; tots amics i amigues. L'ocasió s'ho mereixia doncs enguany hem arribat als 100 programes! Un premi per a tots i totes les que hi hem participat, començant per l'Albert, director de Ràdio Sió, i també la resta de membres de la junta, sense el suport incondicional dels quals aquest programa no hagués pogut tirar endavant. I també per a la resta de tertulians i convidats que, amb el seu esforç setmana rere setmana, han omplert de contingut, opinió, debat, alegria i bon rotllo aquest espai.

Fa quatre anys, quan a la ràdio li faltava l'impuls que té ara, vam apostar per tirar endavant aquest programa, pensant que ja era hora que Ràdio Sió tingués una finestra oberta al debat, on es pogués parlar amb llibertat de tot el que passa al nostre voltant, tant a nivell local com general. Un lloc on la gent pogués expressar les seves idees (molt sovint les seves conviccions) sobre el que ens afecta i el que ens preocupa, però també sobre el que ens fa humans, el que ens dol i el que ens emociona. I, en aquest aspecte, crec que, després de tots aquests anys, qui ha anat escoltant periòdicament La Tertúlia, coneix de sobres el tarannà de cada tertulià/ana i cada un d'ells ha esdevingut essencial per a enriquir el debat i, amb els seus trets característics, imprescindible per al conjunt del programa. I és que vam intentar formar un equip divers i plural de persones, disposades a fer aquest



pas endavant i a despullar-se davant del micròfon. No va ser fàcil, però ens en vam sortir i, avui, crec que podem estar contents de la feina feta.

La celebració del passat dia 20 de juny també ha tingut, al cap de pocs dies, un regust amarg: haver d'acomiadar un dels nostres tertulians, el Josep Bertran.

Josep: són moltes les tertúlies que hem compartit, des del començament del programa fins a l'aparició de la teva malaltia. El tret principal que a tu et definia era parlar amb passió del passat i el present d'Agramunt.

Recordo com la resta d'assistents ens quedàvem embadalits escoltant les teves lliçons d'història local, coneixements que et proporcionava el fet de ser cronista omnipresent de la realitat del poble, a través de la Revista Sió. La setmana que et tocava venir, ja sabíem que parlaries de l'actualitat agramuntina, per bé que tinguéssim altres temes per tractar damunt la taula. Com em capgiraves el guió, punyetero!

Josep, m'agradaria dir-te que de tu he après tres coses importants en el món del periodisme, aquesta professió que els dos compartim i que tant estimem.

La primera és que cal tractar amb estricta rigor i professionalitat qual-sevol informació, per més pròxima que sigui, per tal de dignificar el que estàs explicant i les persones que hi intervenen. La segona, que amb la nostra ploma o amb la nostra veu, hem de posar en valor allò que tenim i que ens dona sentit com a poble, en tots els seus vessants: cultural, social, esportiu, religiós, gastronòmic, empresarial,





científic... i, per últim, que, a pesar de tenir la nostra pròpia ideologia com a individus, hem d'exercir la professió amb esperit crític fins i tot amb aquelles idees amb les quals més combreguem, per intentar ser el màxim d'objectius possible, i mantenir un relat escrupolós quan estem exercint el nostre ofici. I deixa'm dir-te que tu, en aquest aspecte, treies matrícula d'honor. Mai no vas deixar de parlar o d'opinar sobre tot el que creies que ho havies de fer, per molt que els teus articles poguessin incomodar. Chapeau!

Ara m'acomio de tu, perquè en persona no ho vaig poder fer, amb el sac ple de bons records i consells que he anat anotant a la llibreta de la memòria. Allà on siguis, no deixis mai d'exercir de periodista entremaliat, amb la càmera sota el braç i amb un cert gest murri abans d'acabar una frase picant l'ullet!

A la resta de tertulians i tertulianes, i també a la Meri que aquest any m'ha donat més d'un cop de mà, agrair-vos el compromís i la il·lusió que hi poseu cada setmana, encara que evidentment

hi hagi programes més interessants i divertits que altres. I és que com molt bé diu una de les membres de l'equip, l'Elisabeth Vicens, 100 tertúlies equival a un centenar de dies d'opinió. Gràcies, gràcies per ser persones valentes i per contribuir a la meva formació, no només a nivell professional, sinó també com a persona. Bon estiu!

Alícia Monterroso Bastús
La Tertúlia de Ràdio Sió



Fent fotografies pel Carnaval. (9-2-2013, foto Joan Puig).

Amic Bertran

Fa pocs dies que ens ha deixat l'amic i company redactor de la nostra revista SIÓ, Josep Bertran i Puigpinós. Era un treballador incansable i el periodisme fou la seva forta vocació. Això ho vaig poder constatar al llarg dels més de vint anys que vam ser junts a la Redacció de SIÓ.

Ell era un home intensament dedicat a la feina i al periodisme, en aquesta faceta el trobàvem en els més diversos llocs i periòdics, apassionat també per

la història passada, present i cultural d'Agramunt i tot ho feia amb la seva insubornable catalanitat, al servei del nostre País.

Per tant i molt més, has deixat un buit que serà molt difícil d'omplir, amic Bertran!

Per la teva intensa dedicació, et recordarem sempre, Josep!

Pere Mora i Giribet

AGRAÏMENTS

La família Bertran-Mitjavila volem aprofitar aquestes pàgines per donar les gràcies a tots aquells que ens heu acompanyat durant el dolorós procés que hem sofert al costat del nostre espòs i pare. Gràcies a la família i als amics, als companys de Sió i, molt especialment, a tots els professionals del CAP d'Agramunt. Gràcies, també, a tots aquells que ens heu fet arribar paraules d'ànim i mirades de complicitat.

Moltes gràcies a tots per estar al nostre costat durant els darrers mesos fent-ho més suportable i, ara, ajudant-nos a acostumar-nos a la seva absència.

Família Bertran-Mitjavila

ferreteria

FIRAL



C/ Firal, 21
25310 Agramunt
973 39 23 90
firal@cifec.es
www.cifec.es

**vine a
veure la
nova secció**

ELECTRODOMÈSTICS – IMATGE



t'esperem

forn i pastisseria

CAMATS

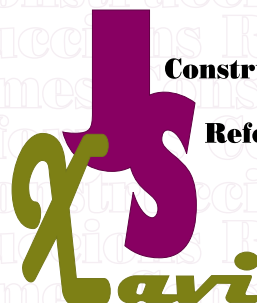


- Pastisseria selecta
- Coques de recapte de tota mena

25310 AGRAMUNT (Lleida)

Cami de les Planes, 2
Tel. 973 39 17 08

C/ Sant Joan, 5
Tel. 973 39 02 38



Construccions

Reformes

Xavier Junyent Sangrà

Tel. 625 119 990

xavie_reformes@hotmail.com

25310 AGRAMUNT

Av. dels Esports, 8, 2n, 1a

Av. Generalitat, 10 - AGRAMUNT - Tel./Fax 973 392 311 - Mòbil 630 053 450



perruqueria

Av. Jaume Mestre, 27
25310 Agramunt (Lleida)
Tel. 973 39 27 24

Programa per al curs 2015-2016



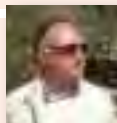
7 d'octubre de 2015. Inauguració de curs a càrrec del Sr. **VÍCTOR KÙPERS** (Doctor en humanitats i professors de la UIC). Tema: **"Viure amb entusiasme"**.

6 de novembre de 2015. Conferència a càrrec del Sr. **TONI AIRA I FOIX** (Periodista i doctor en comunicació. Col·labora a TV3, RAC1, el Periódico de Catalunya...). Tema: **"La política cansada en front dels partits emergents. Què els sobra i què els falta als partits de sempre"**.



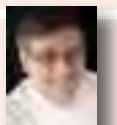
2 de desembre de 2015. Conferència a càrrec de la Sra. **MIREIA SOSA** (Professora UDT i campiona de Catalunya de mitja maratón). Tema: **"Esport i salut. Com mantenir-se en forma"**.

13 de gener de 2016. Conferència a càrrec del Sr. **JOSEP MALLOL** (Físic, professor de la UdL, col·laborador de Lleida TV). Tema **"La música i l'astronomia"**.



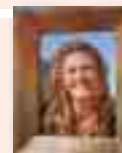
3 de febrer de 2016. Conferència a càrrec del Sr. **JOSEP ANTONI CONESA** (Professor de la UdL i director de l'Arborètum-Jardí Botànic de Lleida). Tema: **"Els arbres dels carrers, places i jardins d'Agramunt"**.

4 de març de 2016. Conferència a càrrec de la Sra. **MONTserrat CASTELLÓ** (Psicòloga i professora de la Universitat Ramon Llull). Tema: **"El cervell que aprèn al llarg de la vida"**.



4 d'abril de 2015. Conferència a càrrec del Sr. **FERMÍ PUIG** (Un dels grans cuiners de Catalunya i un dels millors comunicadors gastronòmics. Col·laborador del RAC1 i TV3). Tema: **"Cuinetes"**.

4 de maig de 2016. Conferència a càrrec de la Sra. **MONTSE PÉREZ SERRA** (Historiadora i arqueòloga especialitzada en el món antic i medieval. Professora de la UdL). Tema: **"L'art de subsistir i sobreviure a les viles medievals de l'Urgell"**.



1 de juny de 2016. Cloenda del curs a càrrec del Sr. **FRANCESC-MARC ÀLVARO** (Periodista i escriptor). Tema: **"La maledicció de la política"**.

ALTRES ACTIVITATS PROGRAMADES:

- Visita guiada pel casc antic d'Agramunt.
- Sortida cultural a Barcelona.
- Sortida cultural a Lleida i visita al Jardí Botànic "Arborètum".
- Lectura de poemes
(D'aquestes i alguna altra activitat se n'informarà oportunament)

Recordatori per la matrícula del proper curs:

Els alumnes matriculats enguany hauran rebut per

correu a principis de juliol l'imprès per poder-la renovar. Els alumnes de nova incorporació podran recollir l'imprès de la matrícula a l'Oficina de Turisme d'Agramunt. El termini de presentació de les sol·licituds serà el dia 15 de setembre.

En nom de la Junta Directiva us volem agrair el vostre interès, la vostra participació i l'assistència a les conferències. Així mateix les valoracions i suggeriments que ens ha permès confeccionar el programa del proper curs més d'acord amb les vostres preferències.

La Junta Directiva

AluStetic

Tel: 973.314.973

info@alustetic.com

Pol Ind Riambau C/Llevant nau 1
25300 TÀRREGA Lleida

www.alustetic.com

Repara o renova la leva porta de garatge!



Fisiològics

AGRAMUNT

CENTRE DE FISIOTERÀPIA

Marc Martí Alabart n.col 6195

Cristina Martorell Solé n.col 5994

HORES CONVINGUDES TRUCAR AL 973.39.28.18

Av. Marià Jolonch 19-21 baixos AGRAMUNT

Clínica dental

Dra. ROSER MARTORELL SOLÉ

n.col 4250

Serveis d'Odontologia General, Ortodòncia, Periodòncia,
Odontopediatria, Implantologia i Cirurgia bucal.

TRUCAR AL 973.39.12.27

MANS _ benestar

DENTS _ SALUT

somriures _ CONFIANÇA

tranquil·litat _ ESTIRAMENTS

ORTODÒNCIA _ relax

NENS _ ACUPUNTURA



XXVè Aplec de la Sardana



JOSEP ROVIRA

Gent vinguda d'arreu gaudiren del so de les cobles i van ballar fins a la matinada.

L'Agrupació Sardanista Barretina d'Agramunt va organitzar el dissabte 27 de juny el XXVè Aplec de la Sardana. La vetllada comptà amb les actuacions de les cobles Jovenívola d'Agramunt i Contemporània que van interpretar sardanes amb bona acollida entre el públic present. Gent vinguda d'arreu gau-

diren del so de les cobles i van ballar fins a la matinada.

Bones rotllanes i moltes ganes de ballar, gent de totes les edats i nous adeptes a la dansa popular que s'hi introduïren en escoltar les notes de les cobles. L'organització oferí servei d'entrepans a la mitja part, menció especial per tots aquells que permeten que tot estigui al seu punt en el seu moment adequat. Per celebrar aquests 25 anys de dansa amb la Barretina al poble, es repartí un pastisset als presents i abans d'acabar l'acte s'enlairà un bon munt de globus que pujaren cel amunt tot desitjant fer molts més anys amb la nostra agrupació.

Podem dir que la sardana batega un any més amb força a Agramunt perquè som dansa, som país i volem seguir.

L'Agrupació Sardanista Barretina valora positivament l'acte i vol donar les gràcies a totes les entitats i firmes col·laboradores, així com als seus socis i col·laboradors que han permès l'èxit de l'Aplec.

Aprofitem també per informar-vos que ja han començat els diumenges de sardanes a la plaça del Mercadal, com cada any a les vuit de la tarda. Us hi esperem a tots, per continuar ballant sardanes i passar una bona estona. ■

Associació de Dones de Preixens

Volem expressar el nostre sincer agraïment al grup de Dansa del Ventre d'Agramunt per la seva fantàstica actuació que realitzaren a la nostra Associació, el dissabte 30 de maig. Ens van transmetre seguretat i relaxament de cos i ment amb aquest art que és la dansa del ventre.

La Junta



FONT: DONES DE PREIXENS

PRIMER ANIVERSARI

Sílvia Balagueró

CENTRE PODOLÒGIC

Podòloga col. 1170

Fes un pas endavant... cuida els teus peus!

- Atenció primària dels peus durícies, ungles, ulls de poll, berrugues
- Estudi de la marxa exploracions biomecàniques
- Plantilles personalitzades, esportives i infantils
- Atenció del peu diabètic
- **Servei de Nutrició (novetat)**
- Servei a domicili

**Consulteu
noves
promocions!**

C/ del Clos, 23 A baixos
Tel. 973 392 704
info@podologosagramunt.com
www.podologosagramunt.com
AGRAMUNT



NATURA

Dietètica

Alimentació i complements dietètics, herbes Medicinals.

Control de pes i dietes a la teva mida, amb dietista diplomada.

Alimentació
Biològica

Ronda dels Comtes d'Urgell, 18 _ 25310 Agramunt
Tel. 973 392 335 / part. 973 390 865



Camises d'home

Av. Jaume Mestres, 18
Telèfon 973 39 00 09
AGRAMUNT



FESTIVAL DE LA CLASCA

TASTA EL MAR AL TARRÒS

Musclos de roca
Escopinyes
Punxents
Potes d'aranya
Escamarlans
Llagostins

Preu 25€
per persona IVA inclòs
(mínim dos persones)

**Tot el marisc
és fresc.**

*Degusta-ho a la nostra
Terrasseta d'estiu*

Menú diari 12
Menú cap de setmana
Menús especials per a colles
Carta

OBERT tots el dies de la setmana al migdia,
nits de divendres i dissabte.
DIMECRES descans setmanal.

Totes les nostres carns están fetes a la brasa amb carbó d'alsina

Menú "Xuletón"

Preu: 24€
per persona
(iva inclòs)



Per reserves 650 379 880 - 973 713 050 (Preguntar per Àngels)

Passeig Lluís Companys, 2 - 25331 EL TARRÒS - Ctra. Tàrrega-Balaguer
(10km. de Tàrrega, 20km. de Balaguer, 10km. d'Agramunt passant pel Pilar d'Almenara)

Un menjar celestial a FESLLECAT (Festival de Llegendes de Catalunya)



RICARD BERTRAN

Video-resum.

Cada any, el primer cap de setmana de juliol, té lloc a Sant Martí de Tous el Festival de Llegendes de Catalunya. L'objectiu d'aquest festival és posar a

disposició dels visitants les històries i llegendes populars que coexisteixen arreu dels Països Catalans, per així ensenyar al públic que Catalunya manté viva la seva història llegendària.

L'any passat la direcció del festival es va posar en contacte amb el nostre grup per demanar-nos de participar-hi. Vam haver de desestimar l'ofertament perquè estàvem immersos en els actes de celebració del nostre aniversari. Aquest any ens van tornar a convidar i ens ho vam plantejar. No podíem portar la llegenda com la fèiem aquí a la nostra vila per dos motius: pel temps limitat que teníem de representació (de 20 a 25 minuts) i per la dificultat de re-



RICARD BERTRAN



RICARD BERTRAN

unir amb poc temps totes les entitats i la gran quantitat de col·laboradors que hi participaven. Per tant, vam optar per fer-ne una adaptació i adequar-nos al temps que teníem destinat i a la gent del grup de la qual podíem disposar. Vam decidir teatralitzar unes escenes determinades de la llegenda i la resta de la història la vam explicar per mitjà de dues narradores per poder-la fer viure de manera intensa.

Punt publicitari

Paral·lelament a l'espectacle, teníem a disposició un punt publicitari per fer conèixer als vianants la llegenda del nostre poble i oferir un tast d'aquest menjar celestial, que vam poder donar per gentilesa de Torrons Vicens. També en acabar l'actuació, vam oferir torrons d'Agramunt a tots els assistents que els rebien amb gran sorpresa i satisfacció.

Tothom, direcció, públic i nosaltres mateixos vam quedar molt contents del nostre pas pel festival. ■



RICARD BERTRAN

Activitats de l'Associació



FONT: DONES ESBARJO

El curs ha anat bé, i les nostres incondicionals sòcies hem après i ens hem posat en forma. Què més podem!

Hem tancat el curs

Ja s'han acabat les classes de català, ioga, manualitats i anglès. Per acomiadar-nos totes, ho vam fer amb un sopar i una mica de gresca.

El curs ha anat bé, i les nostres incondicionals sòcies hem après i ens hem posat en forma. Què més podem!

Tant de bo tornem a iniciar un nou curs, amb forces

renovades i ganes d'ampliar els nostres coneixements. Ara toca descansar i gaudir de l'estiu.

Revetlla d'estiu

Com cada any, hem celebrat la revetlla del juliol. En-

guany va tenir lloc el dissabte 11, i malgrat les fortes temperatures i el ventall d'activitats que es duïen a terme el mateix dia, les nostres sòcies i acompanyants no ens vàrem fallar en aquesta nit força divertida. Després de sopar, el grup musical ens ho va fer passar d'allò més bé. Esperem tornar-hi l'any vinent.

Condolença

Les components de la junta de la nostra associació volem expressar el més sentit condol pel traspàs de l'amic Josep Bertran Puigpinós.

En més d'una ocasió l'hem necessitat a l'hora de passar escrits i fotos per publicar a la revista Sió, i sempre vam tenir la seva incondicional col·laboració i suport. Se'ns dubte que et trobarem a faltar, Josep. ■



FONT: DONES ESBARJO



FONT: DONES ESBARJO

Penya Barcelonista

Genís Guixé



FONT: PENYA BARCELONISTA

Sopar de germanor final de temporada.

A baix, els quatre penyistes a la final de Berlín.



FONT: PENYA BARCELONISTA

Sopar de final de temporada

El dissabte 13 de juny vam poder celebrar el sopar de fi de campanya al mateix local social on vàrem gaudir d'aquest segon triplet del FC Barcelona. Una trentena de socis i sòcies acompanyats de diversos membres de la Junta Directiva foren els que posaren punt i final a la temporada 2014-2015.

Final de la Champions

Els de la foto són els penyistes de la nostra Penya que van ser presents a Berlín coincidint amb la Final de la Champions entre el FC Barcelona i la Juventus de Torí. Van poder gaudir d'una oportunitat única amb les quatre entrades que la mateixa Penya havia posat a la disposició de tots els socis i sòcies per un partit transcendent per a tots els barcelonistes.

Gots per a la Final de la Copa del Rei

Genís Guixé, vicepresident

de la Penya, va presentar un got commemoratiu per a la Final de la Copa del Rei entre el FC Barcelona i l'Athletic de Bilbao. En aquest got es podia observar dibuixos de les dues aficions i el logotip de la Penya, per tal que tots els socis i sòcies se'l poguessin emportar a casa seva com a record per un preu simbòlic de 2 euros.

Junta Directiva

M'agradaria fer una menció especial a tots els membres de la Junta. Ells, començant pel president, el Joan Ramon Majoral, i seguint per la resta de components d'aquest grup, l'Oriol Puebla, el Rodri, el Coll, el Gerard Vicens, el Jordi Salat, la Marga, l'Àurea i jo mateix, el Genís Guixé, estem tirant endavant una entitat que posem a l'abast de tots i intentem que, dins de la mesura possible, no perdi la seva activitat, amb la qual cosa és reconeguda com una de les Penyes més actives del territori de Lleida. ■



miquel caralps
c/ camí masies, 7
25310 Agramunt (Lleida)
mikel.c@esagramunt.com
tel. 973 39 09 90
mòbil 686 47 29 21

pintors . sistemes pladur



L'Espiga
llibreria - papereria

Plaça del Pou, 2
Tel.: Fax: 973 39 04 25
Tel. Pàrqu: 973 39 24 72
25310 AGRAMUNT
llibreriaespiga@gmail.com
www.libreriaespiga.com
www.facebook.es/libreria.leepiga

RESIDÈNCIA PER A LA 3a EDAT



ribera del sió

RESIDÈNCIA COL·LABORADORA DE LA GENERALITAT
PLACES PÚBLIQUES

ESTADES POSTQUIRÚRGIQUES

REHABILITACIÓ DE
FRACTURES

VACANCES DELS CUIDADORS

ESTADES DE CAP
DE SETMANA

CURES PAL·LIATIVES

ATENCIÓ AL FINAL
DE LA VIDA

SERVEI D'ESTADES TEMPORALS

Sol·liciti informació a: **RESIDÈNCIA RIBERA DEL SIÓ**

Carrer dels Horts, 12 - Tel. 973 39 25 00
AGRAMUNT

PINTURA I DECORACIÓ



JAUME VILLALTA

Avinguda dels Esports, 6, 2n, 2a
Tel. 973 39 08 10 - Mòbil 626 92 97 51
25310 AGRAMUNT (Lleida)



NETEGES
ECONET SIO
10 anys al seu servei
2005 - 2015

Per celebrar-ho, durant el mes de Novembre, sortejarem entre tots els nostres clients un cap de setmana a Barcelona en un hotel de quatre estrelles amb entrada a un espectacle.

neteges@econetsio.com · Travessia del Clos, 17 - AGRAMUNT · T. 628 94 33 47

Ocells: bosqueta, tallarol de casquet, tallarol cap negre, tallarol de garriga i mosquiter pàl·lid



Bosqueta.



Tallarol de casquet.



Mosquiter pàl·lid.

Aquesta vegada m'he proposat parlar breument d'uns quants moixons insectívors de bec petit i fi, per tant, obligadament estivals, els quals pertanyen a unes espècies força rellevants.

Així, entre aquests hi tenim la **bosqueta**, un ocell que mesura uns 13 cm i té les parts superiors d'un color verdós, mentre que les inferiors són groguenques; el qual sabem que nia a tota península Ibèrica, a la meitat sud de França i Itàlia. Al nostre país resta establert per tot el territori llevat del Pirineu.

Un altre ocell de mida semblant seria el **tallarol de casquet**, un parent que se sent bé, quasi com un bon amic, quan està prop dels humans, el qual es vesteix amb un mantell de plomatge gris per sobre, mentre que la part del dessota la té d'un clar més marcat, tot i que, a més a més, presenta un tret molt singular, i és que el mascle exhibeix un casquet negre ben definit, mentre que el de la femella, tot i ser idèntic de forma, és de color castany més clar. Sol viure i niar a tot el nostre continent

excepte en alguna latitud de l'extrem nord. A Catalunya nia per tot el territori, però és més abundant a les comarques gironines i, fet important, no sembla pas que estigui en perill d'extinció com passa en altres espècies, ans al contrari, sembla ser que evoluciona favorablement sense massa entrebancs.

També hi ha el **tallarol cap negre** de mides semblants als anteriors. El mascle d'aquest altre parent té el cap del color que indica el seu nom, un color que fa contrast amb uns ulls de color vermell i un coll blanc resplendent. Un ocell que el trobarem al litoral del país, així com a les terres de l'Ebre i, com no, a les Planes de Lleida. La seva població sembla ser que es manté estàtica sense alts ni baixos, Per tant, sembla que, almenys de moment, no ens hem de preocupar per la seva continuïtat.

I el tercer tallarol és l'anomenat **tallarol de garriga**, encara que sigui per una diferència mínima, ell bé a ser el més petit de tots tres. Aquest també és un ocell que el podríem qualificar de mediterrani o, més ben dit, de l'Europa mediterrània, i el po-

dem reconèixer perquè té el pit com tenyit d'un color tirant a roig i una fina ratlla blanca que li dibuixa un diminut bigotet. Un moixó que apareix extensament distribuït pel nostre territori més proper, o sigui que en la zona compresa entre la Noguera i la Catalunya Central s'hi troba la màxima concentració de tot el país.

I per finalitzar faré esment al darrer insectívor de la llista que és el més petitó de tots els citats més amunt, perquè aquest en prou feines mesura 11 cm. Es tracta d'un moixó anomenat **mosquiter pàl·lid** i és de color gris clar i el carpó groguenc. Viu per tot Europa i el nord de l'Àfrica més propera. Ací el tenim sobretot a la Noguera i és prou comú també a d'altres comarques centrals. El nombre de parelles reproductores, segons diuen els experts, podria ser de l'ordre de tres-centes mil pel cap baix.

El **mosquiter pàl·lid**, com els altres mosqueters, nia directament al terra construint un niu menut fet d'herbes, el qual es confon fàcilment amb l'entorn amb el fi d'evitar possibles depredadors. ■

Un any, un aniversari

Gràcies a la revista Sió –que va néixer el 64– hem pogut recopilar tots els natalicis del 1965 a la Vila. Ara voldria que a través de la revista arribi a tothom per apuntar-se i participar de la gran sort de tornar a reviure aquelles històries d'infantesa o joventut.

Fa uns dies vaig rebre un missatge, d'aquests moderns que s'envien pels telèfons, on em convidava a incorporar-me a un col·lectiu. Eren una colla d'Agramunt i comarca que havien iniciat un projecte anomenat "Quinta del 65". Oi tant, que vaig acceptar formar-ne part.

Gràcies a les noves tecnologies la "taca d'oli" s'ha escampat molt i molt ràpid i ens ha permès comunicar-nos molts que per diversos motius estem lluny d'Agramunt. El fil conductor, i raó per participar del grup, és haver nascut a Agramunt el 1965 i que, per tant, durant aquest 2015 se

celebrin els 50 anys. L'altre gran motiu per sentir-te del grup és haver anat a escola o haver viscut a la Vila. I és aquí on entrem molta més gent que també hem fet o farem els 50 aquest any. Per sort el grup va de conya i hi ha una activitat frenètica. Pensem que a més de servir per intercomunicar-nos i retrobar-nos –amb alguns després de molts anys– acabar de posar la cireta amb una macro trobada a Agramunt.

Gràcies a la revista Sió –que va néixer el 64– hem pogut recopilar tots els natalicis del 1965 a la Vila. Ara voldria que a través de la revista arribi a

tothom per apuntar-se, si no ho ha fet, i participar de la gran sort de tornar a reviure aquelles històries d'infantesa o joventut. La veritat, ja som molts. Però també n'hi ha que no s'han manifestat. Potser en són coneixedors i no els agrada participar en aquests grups de missatges però sí que m'agradaria poder tenir-los a la festa i poder fer-nos una forta abraçada.

Per la gent que viu el dia a dia a Agramunt, i que potser es veuen diàriament, suposo que no tindrà la mateixa motivació, però els que fa més de 30 anys que ja no hi som i que hem deixat pel camí moltes

JOLONCH

XOCOLATA A LA PEDRA
D'AGRAMUNT DES DE 1770

La xocolata de casa, a la tassa.



Av. Marià Jolonch, 5 | 25310 AGRAMUNT - Lleida
Tel. 973 390 113 | Fax 973 39 00 07
info@xocolatajolonch.com

TORRONS VICENS, Tradició Familiar

www.xocolatajolonch.com

Per la gent que viu el dia a dia a Agramunt, i que potser es veuen diàriament, suposo que no tindrà la mateixa motivació, però els que fa més de 30 anys que ja no hi som i que hem deixat pel camí moltes amistats és una gran pensada haver engegat aquesta croada. Agrair a la colla que ho va parir. Sou collonuts.

En el pas de l'EGB cap a l'Institut ja vam perdre algun efectiu i en vam incorporar d'altres. Els que vam perdre, només va ser pel que fa a l'escola perquè amb molts va seguir la relació personal i d'amistat. Alhora vam incorporar gent nova d'Artesa i Ponts i pobles veïns.

amistats és una gran pensada haver engegat aquesta croada. Agrair a la colla que ho va parir. Sou collonuts.

El pas del temps i la diàspora de la vida ha fet que tots estiguem escampats pel territori, com els focs d'artifici en la revetlla de Sant Joan, uns que viuen a Barcelona, a València, a Lleida, a Sant Celoni, a Tàrraga, a Balaguer, a Artesa, a Calaf, a Arbeca... i a tants i tants llocs diferents. Quina il·lusió poder-nos retrobar al nostre Agramunt.

Amb els anys hem anat construint un pòsit, cadascú el seu, entre els estudis, el treball, les parelles i tot l'entorn que ens envolta configurant la nostra personalitat. Hem madurat. I el més bonic és que tots som diferents. Només faltaria que per haver nascut un any i en un lloc tots haguéssim de pensar i actuar de la mateixa manera. Així doncs, tenim diferents conviccions polítiques, amb idees diferents de país, diferents conviccions religioses, diferents afinitats esportives (alguns més fanàtics que altres), diferents creences, diferents aficions musicals, diferents maneres d'entendre el lleure. Moltes vegades condicionats per la feina, alguns fent de metges, altres de pagès, altres de... mil i una coses diferents. Alguns més extravertits, altres més egocèntrics,... cadascú és com és. Però el que compta en el grup és reviuere...

"es tracta de recordar aquell amor platònic (o no) d'aquella tendra infantesa. De quan teníem 5 o 6 anys. Que sempre has idealitzat, que sempre has estimat"

"es tracta de recordar aquell petó escadusser que vas fer a

aquell nen/nena"

"es tracta de recordar aquells jocs al pati de l'escola, amb els genolls pelats, amb els mocs al nas a l'hivern, amb..."

"i aquells jocs als carrers. Sembla que no hi havia tants perills i jugàvem més a jocs de carrer"

"i el record d'aquelles mestres i senyoretes que veiem tan grans".

Quan érem infants discutíem per foteses, però no per creences o fanatismes. Més endavant van aparèixer les hormones i amb elles l'adolescència. A mi em va agafar fora d'Agramunt a l'Escolania del Tibidabo. Quan vaig tornar a Agramunt aquelles nenes s'havien fet totes unes donetes guapíssimes. (Les nenes sempre van més avançades a l'hora de madurar i nosaltres els nens encara érem molt nens).

D'aquella època:

"es tracta de recordar aquelles sessions de cinema als cinemes dels Ribera, amb dues pel·lícules, i tota la tarda distreta"

"i el fet d'incorporar a la colla nois i noies de pobles que venien de les seves escoles rurals"

"i ajuntar nens i nenes de les escoles i les monges".

En el pas de l'EGB cap a l'Institut ja vam perdre algun efectiu i en vam incorporar d'altres. Els que vam perdre, només va ser pel que fa a l'escola perquè amb molts va seguir la relació personal i d'amistat. Alhora vam incorporar gent nova d'Artesa i Ponts i pobles veïns. I era ja l'època que tots plegats ens havíem fet més grans i d'aquella època:

"es tracta de recordar aquells nuviatges fugaços"

"aquelles xuclades al coll dissimulades amb una bufanda en plena primavera"

"aquelles estones estirats a la gespa a la vora del riu Sió o al costat de la Capella"

"aquells profes que ja no semblaven tan grans i que recordem: el Font, la Pilar Ribalta, el Joan Puig..."

"aquelles classes de gimnàstica amb el poltre i el plínton"

Quants records!!!!

I després de l'Institut ja ens vam anar dispersant cada cop més, però... encara recordo:

"aquells llavis tallats de tant petonejar alguna noia"

"o alguna arrambada a aquell racó fosc del KIPPS"

Tot això és el que ens porta aquesta il·lusió col·lectiva del retrobament.

Per això faig aquest escrit a la nostra magnífica revista Sió. Perquè el dia 19 de setembre, tal com s'ha acordat, m'agradaria poder trobar el Pep, l'Antoni, el Ramon, el Miquel i el Javier. A tots!!! I m'agradaria molt poder abraçar la Margareta, la Montse, la Mercè, l'Esther i... A totes!!!

És un gran encert de la comissió organitzadora convocar-nos a mitja tarda i preparar una ruta turística pel nostre estimat Agramunt. Els de fora ens fa molta il·lusió donat que la Vila també ha canviat, i molt! I acabar, tots plegats al Casal on hem viscut grans moments. Teatre, ball i concerts com el de "Guapachà Combo".

Que el perfil del grup amb la imatge de "Grease" i el record d'aquelles pelis i cançons ens faci ben feliços i...

Us espero a tots!!!

Jordi Pedró i Balagueró

Sembla que la cosa ja ve de lluny



(Un amic m'ha fet arribar una fotocòpia del document sancionador que reproduïm).

Sembla ser que el Sr. JOAQUIN RIVERA BARNOLA, català, durant el mes de juliol de l'any 1937 (II^o AÑO TRIUNFAL), estava allotjat a l'Hotel Europa de San Sebastián. Cal presumir que el Sr. RIVERA BARNOLA s'havia fet escàpol de la Zona Republicana molt probablement perquè se sentia més proper amb la ideologia del Règim revoltat o, potser, com a mesura de seguretat per por a possibles represàlies per part dels republicans.

Doncs bé, sembla ser que el Sr. RIVERA BARNOLA va tenir necessitat o simplement ganes de comunicar-se amb algú, ja sigui familiar o amic, que estava igualment en la zona rebel probablement per motius semblants als seus. I l'home, tot carregat de bona fe, va gosar celebrar "a las 14 horas del día 27 del actual una conferencia telefónica desde el hotel Europa en dialecto catalán". Verge Santíssima quin pecat! La broma li va costar la fotesa de DUES-CENTES CINQUANTA PESSETES, import de la multa que li va imposar per aquest fet el Excelentísimo Señor Gobernador Civil de esta Provincia a través del Comisario Jefe de la JEFATURA SUPERIOR DE POLICIA, Comisaría de Investigación y Vigilancia, de San Sebastián. Cal aclarir que la pesseta era la moneda oficial espanyola i 250 pessetes d'aquella època era molt diner. Hom creu que la sanció a més d'abusiva i forassenyada era totalment improcedent.

Però en fi, no cal que ens fem mala sang; tot això no és altra cosa que una mostra més de la poca estima i manca de respecte que alguns estaments (bastants) de poder tenen vers nosaltres i sembla ser que no hi ha voluntat d'esmena. Fins quan?

Pasqual Castellà

Xavier Infante Màrquez

PALETA



CONSTRUCCIONS i REFORMES

Raval de Castellnou, 27
 Telèfon 973 392 329
 Mòbil 606 314 654
 PUIGVERD D'AGRAMUNT (Lleida)



PINTURES I DECORACIONS

25% dte. en tots els materials de pintura

PINTURES DECORATIVES: ESTUCATS VENECIANS, VELADURES, CERES

REVESTIMENTS: FUSTA, TÈXTILS, PVC I PLAQUETES DE PEDRA

INSTAL·LACIÓ DE PARQUETS

PINTURA EN GENERAL

JOAN ZURITA ALCALA
 AV/ CATALUNYA, 22 2^o
 AGRAMUNT 25310 (Lleida)
 Tel. 973 39 12 53
 Mòbil 659 499 485

No té nom

Resulta que la festa de fi de curs de un col·legi públic, que ha de ser una de festa de fi curs per a tots els alumnes, va esdevenir en un acte de reivindicació dels que paguen la quota de l'ampa i els que no.

Desitjo que l'any que ve no comencem ni amb els colors ni amb les races. Perquè d'acord, hi ha retallades a tot arreu i molts de nosaltres continuem a l'atur, però amb una cosa tan vulnerable i bàsica com els nostres fills, ni jo ni ningú no hi hauria de jugar.

Tots tenim una frase molt nostra que és el NO TÉ NOM!

Els del país la fem servir quan realment estem molt indignats però sense voluntat d'ofendre ningú. Doncs aquest és el nostre cas i desitjo que de molts dels que portem els nostres fills al col·legi públic i repetixo, PÚBLIC, Escola MACIÀ-COMPANYNS no ens tornem a trobar amb el que vàrem sentir.

Per als que vàreu assistir i no sou, diguem-ne, "afiliats" a l'AMPA, suposo que us vàreu sentir tan humiliats com jo. M'explico:

Resulta que la festa de fi de curs d'un col·legi públic, que ha de ser una festa de fi curs per a tots els alumnes, va esdevenir en un acte de reivindicació dels que paguen la quota de l'ampa i els que no.

Fins aquí, més o menys normal. Però posar polseretes als qui paguen i als que no i insistir fins a l'avorriment "recordeu que aquesta festa és gràcies a nosaltres", doncs perdoneu-me però per aquí no hi passo.

ENSENYEM VALORS ALS NOSTRES FILLS!!! ...i tots a classes de valors,...

ENSENYEM LA PARAULA DISCRIMINACIÓ!!!i tots a classes de valors...

...i per què, si tot es resumeix a portar una polsereta perquè és igual si estàs aturat, ets immigrant o senzillament no vols

pagar perquè, si el teu fill o filla necessita qualsevol cosa ja li pagues tu a la teva manera o quan pots? (o perquè senzillament no vols pagar).

Vols coca, nena? –li deien a una nena de cinc anys que era davant meu.

... –"Doncs espera't que primer mengen els de l'Ampa i després ja veurem..."

... –"Tens set, nena?, doncs primer són els de l'Ampa i si no..." (Megafonia inclosa)

No és molt més senzill dir-ho abans...

... –"Mira, nen; si vols coca i beure, paga que no ets de l'Ampa.

I per mi seria correctíssim demanar els diners que fossin per pagar la festa, el beure i el beure, tot sabent que la festa és de l'Ampa i no del col·legi.

Cal que els petits se sentin així?... Cal que els pares ens sentim així?...

Desitjo que l'any que ve no comencem ni amb els colors ni amb les races. Perquè d'acord, hi ha retallades a tot arreu i molts de nosaltres continuem a l'atur, però amb una cosa tan vulnerable i bàsica com els nostres fills, ni jo ni ningú no hi hauria de jugar.

Doncs vosaltres mateixos... Això, AIXÒ NO TÉ NOM.

Una colla de pares



Automoció Joan Carles, S.L.
MAN Truck & Bus Service

Pol. Ind. Les peixeres, C/Indústria, 3, 5, 7, 9
Agramunt (25310) Lleida
Telèfon: +34 973 390 322
info@automociojoancarles.com
www.automociojoancarles.com



PER TU, AMB TU

Estem asseguts un al costat de l'altre sense dir-nos res. Tan sols esperem que passi el temps. Ens mirem i m'adono de tot el que hem compartit...

Ja has fet 30 anys, però recordo com si fos ara i com si només hagués passat un instant, el dia que vas arribar a les nostres vides.

Jo només tenia 9 anys. Era petita, sí, però no tant com per no adonar-me que la gent no et mirava igual que als altres nens. Quan sorties de passeig deixaves darrere teu mirades mal dissimulades i un camí de murmuris que no tenia fi.

En tu veig reflectida la persona que, sense fer soroll, cada dia em dóna una lliçó. Durant aquest temps no hi ha hagut ni un sol dia que no m'hagis ensenyat coses. He après a estimar-te sense cap condició i mirar-te cada cop amb més admiració a mesura que has anat superant els obstacles que la vida t'ha posat, que no han estat pocs...

Per tu he plorat de tristesa, amb tu he sentit què és la felicitat...

Per tu he fet quilòmetres..., amb tu no deixaria de fer-ne...

Per tu he vist plorar qui t'estima..., amb tu he après que la lluita mai acaba si un no vol. He sentit ràbia

i també indignació quan algú s'ha cregut millor que tu.

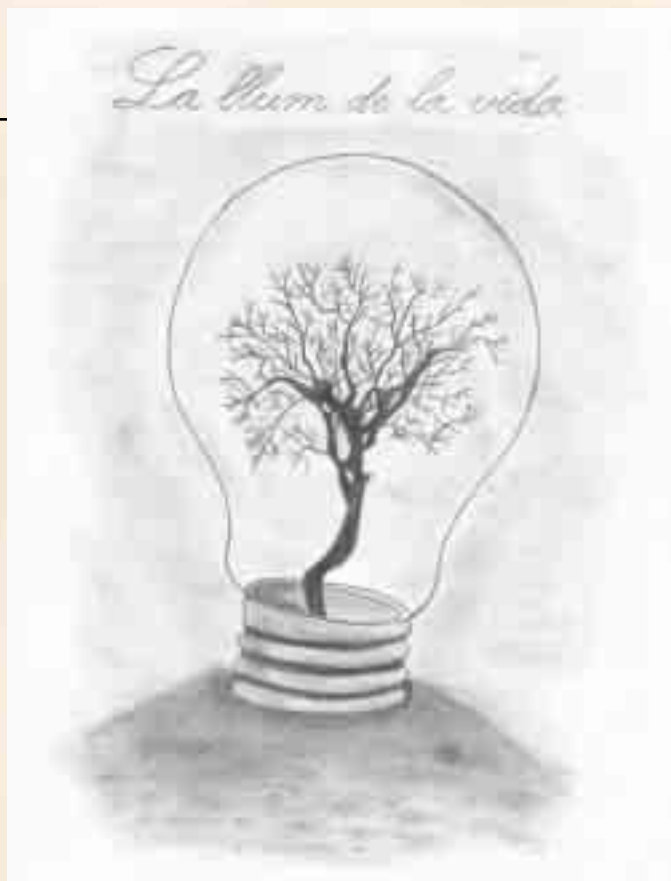
Per tu aniria a la fi del món..., amb tu seria una aventura per viure...

Amb tu he compartit molts partits de futbol, hem escoltat el Puyal i hem cantat molts gols!!!

Hem fet "vermuts" i compartit milers d'estones que el pas del temps no pot esborrar.

N'hi ha que diuen que ets diferent perquè et costa una mica fer segons què, realment el que et diferencia és que desconeixes l'enveja, l'egoisme, l'arrogància i que et manca la maldat.

El que tu fas és estimar tothom. Desitjar bon dia sense mirar quina cara fa. Perdonar i demanar perdó. Gaudeixes ajudant. Llevar-te amb un somriure sense motiu. Gaudir de la música, el paisatge i de la companyia dels qui t'estimen com ets. No et preocupes per coses que no tenen valor. No necessites regals per ser feliç, tan



Amin Majdi Mossaid.
Premi poesia visual, 2n Batxillerat

sols reunir-te amb la teva gent i un tros de pastís.

Amb tu he après que, qui realment vol ser feliç, no necessita res, només voler-ho ser.

Sí, per a molts ets diferent, per a mi, simplement, ets ESPECIAL.

T'estimo ara i sempre.

M^a Carme Silvestre Rossell

DESITJOS

*Desitjaria tenir la recepta,
la recepta a cada problema.
Desitjaria saber la veritat,
la veritat de cada mentida.
Desitjaria obtenir la claredat,
la claredat de tota foscor.*

*No és bon temps per l'honestedat,
l'honestedat dels homes treballadors.
No hi ha bona anyada per l'honra,
l'honra dels qui defensen els humils.
No és moment per la veritat,
la veritat dels necessitats.*

*Ens cal canviar.
Ens cal avançar.
Ens cal treballar.
Per la justícia, la tranquil·litat.
Per retornar la paraula,
l'honra i la dignitat.*

*Ha de tornar la veritat.
Ha de marxar la calúmnia.
Hem de fer fora els menyspreu.*

*Hem de tornar a l'home
la capacitat per fer el bé
per damunt dels diners.*

Maria Puebla Reñé



Francesc Bernaus Concabella. Premi poesia visual, 1r Batxillerat

TU, L'AMIC

*Em cliques l'ullet, m'agafes pel braç i sortim corrents.
Em deixo portar per l'instant, pel sentiment del moment.
Sóc al teu costat, jugant a dibuixar rialles i esborrar les llàgrimes,
sentint a flor de pell totes les emocions.
Escoltem música i sense voler, viatgem en el temps.
Una maleta plena de fotografies, de records.
Un llibre d'aventures; hem salvat força entrebancs.*

*La teva mirada sembla perduda en l'horitzó,
em pregunto en què estaràs pensant.
L'ambient em convida a la desconexió,
has encertat que ho necessitava.
I és aquest gest que et fa especial,
trobant la comprensió de l'amic de tota la vida.
És..., el petit plaer indescriptible d'estar amb tu.*

Marta Canes Niubó

Roig
TORRÓ D'AGRAMUNT
XOCOLATA A LA PEDRA


TORRONS ROIG, S.A. - Ctra. L-303, km 19,100 - 25310 AGRAMUNT (Llivia) - tel. 973 39 00 36 - fax 973 39 06 90 - www.torrnsroig.com



GESTIÓ INTEGRAL AGRAMUNT
GIA

GIA S.L.
Av. Àngel Guimerà n° 9-11 Balcó A
25310 Agramunt (Lleida)
Tel.: 973 39 27 74
Fax: 973 39 28 81
www.gestioagramunt.com
administracio@gestioagramunt.com

EXCAVACIONS TRANSPORTS



Avgda. M. Jolonch, 46
Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04

AGRAMUNT

PINTORS GERMANS CAPITAN

Antoni i Josep M^a Capitan Gallardo

SERVEI I LLOGUER DE PLATAFORMES

TRACTAMENT DE FAÇANES · COL·LOCACIÓ DE PLADUR
REVESTIMENTS DE FUSTA · ESTUCS D'ALTA DECORACIÓ
INSTAL·LACIÓ DE PARQUET · PINTURES INDUSTRIALS

C. Fontanilles, 17 - AGRAMUNT
Tel. 973 390 403 - Mòb. 667 639 258 - Fax 973 391 124
Mòb. Josep M. 605 851 798



DOLÇA dent

Jordi Pratosa i Montse Corralles
ODONTÒLEGS

HORARI:
DE 9:30h a 13:30h i de 15:30h a 20:00h
DIEGABTE. de 9h a 13h
DIECARS: 9:30h

Av. Agustí Ros, 2 Bx.
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. i Fax 973 391 749



PALVI

Fabricació d'equips
per la recollida
i transport de residus



Certificat de Tècnica 07 - 20110 Agramunt Lleida
Tel: 973 391 749 - Fax: 973 391 749 - administracio@www.palvi.net

www.palvi.net



CEPSA

Gasoil a domicili.
Tel 973 39 01 42

La foguera



J. PIJUAN

Des del moment que va saber de la iniciativa, en Tomeu es va ben entusiasmar amb la idea i va voler col·laborar en la recollida de material. Va pujar a les golfes de casa i començà a resseguir tots els racons de l'estança arreplegant tota classe de cartrons i fustes velles que els pares tenien allà per llançar.

En Tomeu va sentir el soroll que venia de la plaça i va córrer de seguida a sortir al balcó. En aquell moment acabaven d'abocar el munt d'arena al bell mig de la plaça i l'estaven esbarriant formant una catifa aïllant sobre el terra. Aquella imatge de treball el va alegrar molt, ja que durant tot el matí havia esperat captar el senyal que ara se li manifestava. A primera hora del matí havia vist com acabaven d'enretirar els últims cotxes que quedaven estacionats a la plaça i des de llavors allà no hi havia hagut més activitat, i aquesta absència l'havia tingut força amoïnada al llarg del matí.

La plaça servia d'aparcament i sempre es trobava atapeïda de cotxes; no obstant, uns quants dies enrere els veïns de la zona van veure com personal de la brigada col·locaven per tot el perímetre cartells que informaven de la prohibició de l'estacionament per aquell dia en concret, perquè hi havia la intenció de preparar una gran foguera per la festa com a novetat i a tal fi es demanava la col·laboració dels veïns en els preparatius. Des del moment que va saber de la iniciativa, en Tomeu es va ben entusiasmar amb la idea i va voler col·laborar en la recollida de material. Va pujar a les golfes de casa i començà a resseguir tots els racons de l'estança arreplegant tota classe de cartrons i fustes velles que els pares tenien allà per llançar un dia o altre i ho va anar deixant tot amuntegat dins un petit carretó al garatge a punt per portar-lo a la plaça quan arribés el moment.

Quan el noi va veure estendre l'arena a la plaça, va saber que havia arribat l'hora de posar-se en moviment. Sense esperar més se'n va anar cap al garatge i agafà el carretó i sortí a la plaça. No va ser el primer d'arribar al lloc, uns pocs veïns ja se li havien avançat i ja estaven amuntegant els seus trastos sobre la catifa de sorra. En Tomeu va descarregar el carretó i quan tornava cap a casa va veure com altra gent sortia de les seves cases i hi anaven responant a la crida. En veure'ls passar ben carregats va pensar que aquella foguera seria espectacular.

Plantada al mig de la plaça observa immòbil com la gent se li atansa en massa. La seva mirada mostra tristesa en veure com li tiren al damunt els trastos que duen a coll, de qualsevol manera i sense respecte, com si aquells embalums no fossin importants i no tinguessin la seva pròpia història al darrere. En mirar-los a la cara s'imagina aquells infeliços entrant a les golfes, als trasters, i dirigir-se directament cap a aquelles estructures de fusta que romanen inertes en un racó de l'estança, abandonades des de fa temps en l'oblit perquè ja no els són d'utilitat i ara ben cobertes d'un dit de pols, i veure-les agafar tot seguit amb indiferència, sense voler recordar ni que sigui per un instant que un bon dia ja passat les van necessitar i que bé els van servir sense cap queixa, per llançar-les-hi ara a sobre seu sense que pugui fer res per evitar-ho.

Des del balcó de casa en Tomeu veu passar les hores del dia observant l'anar i venir de la gent de la plaça. Els veïns han respost bé a la crida i una gran foguera han aconseguit aixecar. La nit per fi arriba. Els veïns comencen a sortir a la plaça i entre ells en Tomeu i la seva família. És tanta la multitud que la plaça no tarda en omplir-se de gom a gom, ja que ningú no es vol perdre l'encesa de la foguera per res del món.

Es manté dreta al mig de la plaça observant la munió de gent que l'envolta per tots costats. Els veu tan hàbits de foc que li vénen ganes de fugir, però sent que les cames li tremolen que no es pot bellugar. No tarda en veure la torxa encesa que li confirma el seu destí. Quan veu que la hi llacen als peus sap que és l'hora i aleshores tanca els ulls per no veure el seu fi. ■

ÀNGEL & Lluch

Menestral Torronaire

Agramunt 1948

**ELABOREM TOTS ELS NOSTRES TORRONS
I XOCOLATES DE MANERA ARTESANA.**

OBRADOR I BOTIGA:

Cami Vell de Tàrraga, 17-19 - Agramunt (Lleida) - T. 973 39 00 30
info@torronslluch.com - www.torronslluch.com



BIO Lluch

TORRONS I XOCOLATES ECOLÒGICS



**FABRICACIÓ PRÒPIA
VENDA AL DETALL**

Bar - Restaurant

Plaça del mercat s/n

678 861 219

973 391 086

restaurant@atipic.me



Esmorzars, menú diari, tapes d'autor i menú degustació



Elaboració Artesanal

Formatges Monber

C/ Les Eres, 18 - Tel. 973 390 316 - Agramunt

Anna Eroles
Veterinària

CVA

centre veterinari d'Agramunt

Urgències 670 22 10 37

Matins de 10:30 a 1
Tardes de 6 a 8:15
Dijous tancat
Dissabtes d'11 a 1

Av. Jaume Mestres, 15
25310 AGRAMUNT

perruqueria unisex - estètica

depilacions - manicura - pedicura
massatge - maquillatge
neteges de cucs

Carme i Maite

foto depilació 29'50€ per zona

Dimarts a dijous:
9:30 a 1 h i 4 a 8 h.

Divendres i dissabtes:
Hores convingudes

Tel. 973 39 27 17

AGRAMUNT

Av. Marià Jolonch, 4 baixos

PINTURA I DECORACIÓ

Vladimir Triquell Cases



C/ Estudis Vells, 4, 1r
Tel. 973 392 218
Mòbil 619 810 678
AGRAMUNT

PEU
CLINICA
PODOLÒGICA

TERE TORNÉ
PODOLÒGA
INFERMERA

NATALIA CAIRÓ
PODOLÒGA
INFERMERA

NURIA MUIXI
LOGOPEDA

ANNA TORNÉ
INFERMERA
REFLEXOLÒGA PODAL
ACUPUNTORA
FLORS DEBACH

Ronda Costes d'Urgell, 4
25310 - AGRAMUNT (LLEIDA)

TEL. 973 392 689


Tendinitis? Problemes Musculars?



**A la nostra unitat de tendó-múscul
li podem oferir la solució.**

Per mitjà de l'ecografia, ones d'alta energia
i teràpia manual els problemes del tendó
o múscul desapareixen.

1^a consulta gratuïta!

Medicina al teu servei 
Tel. 973 39 21 03



Jaume Espinal

Resultats dels equips d'handbol



FONT: CHA

Foto de família de la cloenda del campus del CHA 2015.

Després d'uns anys inactiu, aquesta temporada es va decidir recuperar el campus d'handbol del CHA, que tants bons resultats havia donat en el seu temps per la creació d'equips de base, i d'on varen sorgir molts dels jugadors sèniors actuals.

Les competicions ja han finalitzat, però les activitats del club encara no. L'última setmana del mes de juny vàrem recuperar el campus d'estiu del Club Handbol Agramunt.

Campus CHA 2015

Després d'uns anys inactiu, aquesta temporada es va decidir recuperar el campus d'handbol del CHA, que tants bons resultats havia donat en el seu temps per la creació d'equips de base, i d'on varen sorgir molts dels jugadors sèniors actuals.

Èxit de participació, que superà les previsions més optimistes. Una trentena de nens i nenes, meitat i meitat, que gaudiren de la presència d'un entrenador diferent cada dia, que els permeté descobrir i millorar amb visions diferents dels seus entrenadors habituals.

Entrenadors vinculats, al nostre club o, si més no, a l'handbol Lleidatà. I com a màxims representants per exemple, el senyor Txema del Rosal, actual entrenador de l'equip sènior masculí de Pardinyes, que aquesta temporada han fet el salt a nacional; o en Toni Gilabert, ex-entrenador del CH Vendrell de Nacional, i fins aquesta temporada entrenador de la selecció Catalana Juvenil Femenina, i proper entrenador de la selecció Catalana Cadet Masculina. Tant ells dos, com la resta, no tan coneguts però igual d'importants, tots han aportat el seu granet de sorra per fer un gran campus a la nostra vila.

Com a complement, el dimarts i dijous tarda, de la setmana del campus, classe magistral amb l'ex-porter de l'handbol Granollers de la lliga Asobal, en Manel Pérez, que

va aportar els seus amplis coneixements, als porters i porteres del club.

I el dissabte, com a punt i final, partidet entre els participants del campus, entrega de regals i diplomes. I, com a cloenda d'aquest campus i de la temporada 2014-2015, un partit amistós entre el sènior masculí de l'handbol Agramunt i el Club Handbol Tarragona.

Més que punt i final, és un punt i seguit, doncs des de la junta ja s'està treballant en la propera temporada amb nous reptes i noves fites per a assolir.

Com sempre podreu trobar tota la informació del que passa al club, resultats, notícies, etc., a la nostra web <www.handbolagramunt.org> i també a la nostra pàgina de facebook <<http://www.facebook.com/Club.Handbol.Agramunt>> ■

Elaboració artesana de
torrons i massapans



Obrador:
C. Comtessa Aurembiaix, 5
Tel. 973 390 319 - AGRAMUNT

www.torrnsfelix.com
torrnsfelix@yahoo.es

OBRES 128

OBRES 128 S.A.U.
Cami vell de Mafet, s/n
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. 973 392 184 - Fax 973 392 660
info@obres128.com

tendals
Sangra

Confeccionem tendals des de fa 55 anys

Tendals façana · Tendals camió · Carpes · Pèrgoles
Portes ràpides · Cortines industrials
Tapisseria · Cortines · Persianes · Mosquiteres
Retolació · Impressió gran format

Tel. 973 31 45 82 www.tendalssangra.cat TÀRREGA



TALLERS
LLAGUNES

- VEHICLES NOUS
- Km 0
- GERÈNCIA

*El millor
preu!!*

STIHL HONDA MAQUINÀRIA FORESTAL
AGRÍCOLA - JARDINERIA

ARTESA DE SEGRE - TEL. 973 40 01 48



Jardins de secà

Jordi Lluch Sarnago
jardiner

Tel. 658 921 335 jardinsdesecar@gmail.com

- Poda d'arbrat agrícola
- Col·locació sistemes de reg
- Poda d'arbrat urbà i ornamental
- Manteniment de jardins existents
- Aplicació de tractaments fitosanitaris
- Disseny manual i digital

pintura i decoració



Roman Serra
695 558 383



Felicitaciones i bons resultats



Cesc Boix creuant la línia de meta a la final a Castellar del Vallès.



Pau Vilanova en els 1.000 m llisos de la final a Castellar del Vallès.



Marina Súria saltant un obstacle a Gavà.



Mireia Lorente disputant els 3.000 m llisos a Gavà.

Jornada Prèvia Campionat de Catalunya Benjamí, Aleví i Infantil. Dissabte 6 de juny, Castellar del Vallès

Els Escatxics començàvem el juny amb participació a la Jornada Prèvia del Campionat de Catalunya per a les categories benjamí, aleví i infantil a l'Estadi Municipal de Castellar del Vallès. Encara que corrent federats per la UA Lleida, aquests varen ser els resultats aconseguits:

Benjamí masculí, 1.000 m llisos: Pau Vilanova 4t classificat, amb 3:32:36 minuts.

Aleví masculí, 2.000 m llisos: Cesc Boix 4t classificat, amb 6:57:07 minuts.

Aleví femení, 2.000 m llisos: Maria Vilanova 12a classificada, sense poder obtenir marca classificatòria.

En Pau i en Cesc van classificar-se per disputar la final en el mateix escenari al cap d'una setmana.

Jornada Final del Campionat de Catalunya Benjamí, Aleví i Infantil. Dissabte 13 de juny, Castellar del Vallès

En Pau i en Cesc, els agramuntins classificats, s'enfrontaven a la final del Campionat de Catalunya, i en una jornada atlètica amb gran nivell de marques i alta participació, s'enduien bons resultats i una gran satisfacció.

Benjamí masculí, 1.000 m llisos: Pau Vilanova, 10è classificat amb 3:34:37 minuts.

Aleví masculí, 2.000 m llisos: Cesc Boix, 5è classificat amb 6:49:28 minuts.

Aprofitem aquestes línies per felicitar-los de nou per la seva trajectòria progressiva, que han vist la recompensa del treball en aquesta oportunitat de participar a la final.

Jornada Prèvia del Campionat de Catalunya Cadet. Diumenge 14 de juny, Gavà

I el diumenge 14, a l'Estadi Municipal La Bòbila de Gavà les noies Cadet dels Escatxics participaven en la Jornada prèvia del campionat de Catalunya. Cadascuna en la seva modalitat, destacar que ambdues varen aconseguir marques

suficients per ser presents a la final el dissabte 4 de juliol a Granollers.

Cadet femení, 3.000 m llisos: Mireia Lorente, 16a posició amb 13:17:25 minuts.

Cadet femení, 1.500 m obstacles: Marina Súria, 5a classificada amb 5:40:66 minuts.

A elles, desitjar-los sort per la final!

Flama del Canigó, dimarts 23 de juny

Un any més, els Escatxics, grans i petits, vàrem ser els protagonistes de l'arribada de la Flama del Canigó a Agramunt. Conjuntament amb altres atletes solidaris que s'hi han sumat, a les 8 de la tarda puntuals, enceníem el peveter amb la flama, portada relleu a relleu, corrent, des d'Oliana fins a la nostra vila.

La baixada de la Flama és el punt que marca el final de curs, les últimes petjades en ferm de la temporada, esperant que aquesta mateixa es mantingui viva per continuar gaudint d'aquesta especialitat esportiva i portant arreu del territori el color i el nom dels nostre Club i del nostre poble.



Escatxics al relleu de Ponts de la Flama del Canigó.

Cal Peret
la davanera botega

c/ Jaume Mesas, 1 / AGRAMUNT / 973 390 164 / calperet@com.com

"Glops & Tapes"
especialitats de la casa

Caragols a la llauna
Tapes casolanes

Esmorzars Plats combinats

Plaça Mercadal, 19 - 25310 Agramunt
600 700 202

HOTEL - BAR RESTAURANT

Blanc
Negre

Ctra. Cervera, 56
TEL/FAX 973 39 12 13 (Lleida)
25010 AGRAMUNT - DUBLEU - LLEIDA

Assessorament Manteniment de Jardins
Jardineria d'interior Instal·lacions de reg
Educació ambiental Esporgues i tractaments
Construcció de jardins Disseny 3D, d'espais naturals i jardins

jardins roig

Marc Roig
Pl. La Muralla, 5 Mòbil 616 03 42 91
25316 PREIXENS (Lleida) jardinsroig@gmail.com

Electromecànica MUIXI

Josep Anton Muixí

c/ Indústria, 15 - 25310 AGRAMUNT
Tel. 973 390 363 - Mòbil 696 458 713
e-mail electromecanicamuixi@gmail.com

DARQUITECTURA

Av. Aguiló, 67 - D - 25310 Agramunt - Tel. (973) 392 300
e-mail darquitectura@darquitectura.com www.darquitectura.com

SEAT SERVEI OFICIAL

TALLERS BERTRAN, S.L.

Audi

Mecànica • Xapa i pintura
Pneumàtics • Pre-ITV
Grua • Assegurances

Av. Catalunya, 15 • 25310 AGRAMUNT (Lleida) • Tel. 973 39 02 86 - Fax 973 39 03 24
www.tallersbertran.seat.es

VI Copa Xocolata Jolonch

Jordi Martí



La Copa Xocolata Jolonch.

El diumenge 5 de juliol va començar la Copa Xocolata Jolonch de Waterpolo a Agramunt. Aquesta competició, que es juga tots els caps de setmana de juliol al vespre a les Piscines Municipals, ja va per la seva sisena edició, amb la gran il·lusió d'aglutinar el màxim de gent a les piscines, tant dins com fora de l'aigua, en les tres fases que enguany dura la Copa.

Cal fer una valoració molt positiva de la resposta que està tenint la Copa des de la seva arrencada l'agost del 2010. El que va començar com a quelcom anecdòtic d'un estiu ha anat creixent fins arribar a la sisena edició del torneig d'un esport inexistent a Agramunt i minoritari a la província. En cert moment podia semblar impensable, però aquesta és la màgia d'Agramunt! Pocs pobles poden dir que gaudeixen de tanta varietat esportiva com la que tenim nosaltres, i ara, donant forma a una Copa

de Waterpolo es demostra altre cop. Hem d'estar-ne orgullosos. A més, hi ha els inconvenients del reglament i l'espai de joc que a poc a poc anem millorant i adaptant-ho tot dins les possibilitats que tenim.

Enguany la Copa consta de tres fases. La primera fase ha estat de dos formats: Per una banda

hi havia el Grup A o també conegut com a grup dels campions, ja que els integrants eren els equips que van quedar en més bona posició l'estiu anterior i per altra banda una eliminatòria amb la resta d'equips participants. L'objectiu d'aquesta primera fase, disputada els dos primers caps de setmana de juliol, va ser jugar partits el màxim igualats possibles per després deixar pas a la lluita per la Copa. Una lluita que comença amb la disputa dels quarts de final el 18 i el 19 de juliol on es coneixen els tres primers finalistes. El quart finalista sortirà d'un partit de repesca que es jugarà el 25 de juliol.

El punt àlgid de la Copa serà la festa de la Final Four: Dissabte 1 d'agost amb les dues semifinals (20 i 21h), diumenge 2 d'agost amb la Gran Final (20.30h) i tota una festa prèvia amb el sorteig d'un lot de Xocolata Jolonch, entre altres actuacions i activitats per a petits i grans a les instal·lacions de les piscines. A més, cada setmana hi haurà el Waterpolo Magazine a Ràdio Sió, un espai curt que anirà informant dels resultats, els propers partits i diverses curiositats de la Copa.

No vull acabar sense agrair la indispensable ajuda de Xocolata Jolonch per tercer any consecutiu. També a tot un seguit de gent que ja sigui com a Socorristes, col·legiats, taules o jugadors fan possible la Copa i en especial al Patronat.

Us espero a tots a les piscines cada cap de setmana, i en especial, a la final del diumenge 2 d'agost! ■

Un partit de la Copa.



FONT: JORDI MARTÍ



Fes-te Soci.
Apunta't a l'ESCOLA de tennis.

www.clubtennisagramunt.cat

Club Tennis Agramunt - Ctra Cervera, 10. 25310 AGRAMUNT (Lleida) _ info@clubtennisagramunt.cat



FERRETERIA MOLINET, S.L.

www.molinet.cat

Obert 24 hores
Entra, tria, compra
i t'ho portem a casa!



Ctra. d'Artesa, 1
AGRAMUNT

ferreteria@molinet.cat

Tel. 973 390 458
Fax 973 390 662

el Porquero

Productes alimentaris de
"Qualitat" al millor preu:
Pernils, Embotits, Mel, Oli, etc.

*Directament
del camp*

Agramunt (Lleida):
Ctra. Cervera km.19 (Edifici Agra)
Tel. 973 391 016
Horari: de 9 a 14 h. i de 17 a 21 h.
(de dilluns a dissabte)

**Es fan assortiments del nostre producte
per encàrrec**

Ca La Rosa
L'Estoneta
El Jardí Chill-Out

Menjars casolans per emportar
Cafeteria - Bar - Restaurant
Per festes familiars - Catering

C/ Pau Casals, 20 / 973.390.468
calarosajardi@gmail.com

PINTURA DECORATIVA

Ramon Viladevait
Mòbil 666 859 946
Tel. 973 192 063 / 973 390 677



Més a prop que mai

Un equip de govern pensat per aprofundir i millorar encara més en les àrees existents fins al moment i, alhora, treballar en aquelles altres en què els nous temps així ho demanen. Per aquest motiu, el nou cartipàs municipal preveu una nova àrea de noves tecnologies que, de forma transversal, permetrà incorporar precisament aquestes eines per tal de millorar en agilitat, eficàcia, difusió, participació i transparència.

Tot i l'arribada de l'estiu i la paralització de bona part de les institucions que depenen dels resultats de les eleccions municipals, els Ajuntaments, com a primera línia d'atenció a la ciutadania, han de ser capaços d'organitzar-se per enfocar els propers quatre anys al mateix temps que han de seguir atenent el dia a dia i els projectes iniciats.

Precisament, aquesta ha estat l'activitat del nou equip de govern des del passat 24 de maig. Un equip de govern pensat per aprofundir i millorar encara més en les àrees existents fins al moment i, alhora, treballar en aquelles altres en què els nous temps així ho demanen. Per aquest motiu, el nou cartipàs municipal preveu una nova àrea de noves tecnologies que, de forma transversal, permetrà incorporar precisament aquestes eines per tal de millorar en agilitat, eficàcia, difusió, participació i transpa-

rència. I en aquesta línia, ja des d'aquesta nova regidoria s'està treballant per dotar de xarxa wifi diferents espais públics del nostre municipi.

Per altra banda, la necessitat d'unificar les polítiques de manteniment, de seguretat i d'eficiència energètica ha estat el motiu per crear una nova regidoria d'equipaments de manera que tots aquells elements propis d'aquests edificis municipals es treballin de forma coordinada. Precisament aquest és un dels principals objectius d'aquests propers anys, la coordinació entre les diferents àrees i aconseguir d'aquesta manera conèixer de prop les necessitats dels agramuntins i establir així, més enllà del dia a dia, les polítiques i els objectius a mitjà i llarg termini, perquè som conscients que les bases que es posen en cada moment determinen el futur de la nostra vila i per això cal ser exigent a l'hora d'escollir-les.

Adéu, Josep

Aquest és el primer Sió sense el Josep Bertran. Aquest és el primer Sió sense els seus reportatges, sense les seves fotografies i sense els seus articles d'actualitat. Aquest és un Sió trist, un Sió de record, d'homenatge i d'agraïment. Aquest és un Sió que tanca un camí però que ens mostra un llarg horitzó.

Des d'Acord d'Esquerra ens volem sumar a les mostres de condol a familiars, amics i companys de redacció i ho volem fer recuperant un fragment del conte *La calma del mar*, escrit pel Joan Pijuan, company de redacció del Josep, i publicat justament en el mateix Sió de juliol de fa deu anys: "Malgrat la calor que l'envaeix no defalleix en tota l'ascensió i no s'atura fins arribar a dalt de tot. Allà s'asseu a l'ombra d'una majestuosa alziner des d'on pot divisar tot l'horitzó". ■



Sangria
cortinatges

CORTINATGES - JOGUINES - OBJECTES PER INFANTS
LLISTES DE NAIXEMENT - LLISTES DE COMUNIÓ
BOSSES - ARTICLES D'ESPORT i de CARNAVAL

Av. Jaume Mestres, 2 Tel./Fax 973 391 216
25310 Agramunt (Lleida)
cortinatgessangra@canigoremolcs.cat



Jaume Jové 2014

MAS BLANCH I JOVÉ

Saó
VINO QUERENOP

La Pobla de Cérvoles (Lleida) · Tel. 973 05 00 18
www.masblanchjove.com · info@masblanchjove.com
Horari: dissabtes i diumenges, d'11h a 14h
Possibilitat d'altres horaris per a grups de 6 o més persones

FISCAL
LABORAL
COMPTABLE
JURÍDIC
GESTORIA

'assessoria
D'AGRAMUNT

JOSEP ORTIZ LLENA

TEL 973 39 06 31 - FAX 973 39 23 07
ESTUDIS NOUS, 21 - 25310 AGRAMUNT
ASSESSORIA-AGRAMUNT.COM



IVAN PELLICER
REFORMES EN GENERAL

C/ Orient, 14
25318 LES PUELLES
Lleida

TEL. 600 850 533
ivanramonpr@hotmail.com




**Associació
Gimnàstica
Agramunt**

Gimnàstica Rítmica
Gimnàstica Artística (acrobàcies)
Gimnàstica de Manteniment

Entrenem al gimnàs de l'Institut Ribera del Sió
Informació: Anna Borràs 652 59 11 77

Casal Agramuntí

SERVEI de TERRASSA

Personalitzem
les vostres celebracions
amb preus
a la vostra mida!

MENÚ DIARI i de CAP de SETMANA
TAPES i ENTREPANS
AMANIDES i PASTA FRESCA

Plaça del Mercadal, 1 Tels. 973 044 913 · 691 713 456



Reformes
Construcció
Rehabilitació
Interiorisme
Inmobiliària
**Projectes
medioambientals**

guaireo1
construccions | remodela | llc

Av. Maria Jolanch, 42
AGRAMUNT
973 39 26 10

**EROLLES
ESTEVE**

Nova legislatura

Durant els propers quatre anys intentarem treballar pel poble, generar il·lusió, ajudar en el que puguem per desenvolupar la qualitat de vida i les expectatives que els ciutadans es mereixen.

Vetllarem, de forma educada, perquè les decisions preses per l'equip de govern siguin les millors per a la comunitat.

Encetem una nova legislatura i el nostre grup ho afronta amb la il·lusió i l'empenta de qui comença un nou projecte o una nova fita.

Encara que siguem pocs, tenim moltes ganes de treballar pel poble. Per sort hem rebut nombroses mostres de suport malgrat els resultats electorals del passat mes de maig.

Durant els propers quatre anys intentarem treballar pel poble, generar il·lusió, ajudar en el que puguem per desenvolupar la qualitat de vida i les expectatives que els ciutadans es mereixen.

Hauem d'aconseguir un projecte engrescador de cara a properes cites a les urnes. Un projecte amb idees renovades, més properes i més realistes. Tot això acompanyat amb un grup de persones que les pugui tirar endavant amb èxit.

Intentarem prendre nota dels comentaris que realitza la ciutadania i les entitats per transmetre-les a l'equip de govern, qui haurà de prendre les decisions que cregui més convenient.

Ajudarem els ciutadans a resoldre els seus problemes estiguin relacionats amb l'Ajuntament o en altres institucions on puguem ser escoltats. Nosaltres sense el ciutadà no seriem al lloc on som. Cal donar-los la màxima atenció.

Col·laborarem amb les entitats del poble a tirar endavant els seus somnis i projectes. Ja sigui ajudant a buscar ajut econòmic, xerrades, tallers, etc. Les entitats són motors del poble. Cal estar amb ells i plegats aprendrem mútuament.

Assistirem als actes i esdeveniments que s'organitzin a la vila en representació del nostre grup.

Vetllarem, de forma educada, perquè les decisions preses per l'equip de govern siguin les millors per a la comunitat.

Dins el marge del respecte donarem la nostra opinió sobre els temes que vagin sorgint. Opinar diferent no vol dir anar en contra de..., sinó veure un altre punt de vista perquè la decisió final sigui la millor.

Durant aquest curt període a

la casa consistorial hem rebut comentaris i opinions diverses tant de la ciutadania com d'entitats. Ja els farem arribar a l'equip de govern pels canals reglamentats, i si no som escoltats ja farem els escarafalls més oportuns.

Volem agrair les mostres de suport rebudes fins ara. Veiem que a la vila es fan moltes activitats, per això encoratgem i felicitem totes les persones que ho fan possible siguin de la ideologia que siguin.

Recordant el Josep Bertran

Per acabar un record molt especial a l'agramuntí Josep Bertran Puigpinós que durant tants anys va treballar pel nostre poble i el va situar dins el mapa del país gràcies a la seva professió i passió: el periodisme de proximitat. Et trobarem a faltar dins el paisatge ocre dels nostres dies, on la teva presència amb la càmera era habitual en els esdeveniments a casa nostra. Gràcies per tot.

Que tingueu un bon estiu! ■

VIMAT

I si ens telefonas t'ho portem a casa

Horari de botiga de 9h a 14h i de 16h a 19h **Es pot pagar amb targeta** **973 39 29 10**



OBRES VÀRIES

RETIRADA DEL PAL DE LLUM A L'AVINGUDA JAUME MESTRES

Després de la petició formulada per l'Ajuntament d'Agramunt, l'empresa FECSA-ENDESA ha procedit a retirar el pal de llum que dificultava el pas de vianants a la vorera de l'Avinguda Jaume Mestres. Amb aquesta acció es resolen els problemes de circulació dels vianants que es produïen en aquest punt.



FONT: AJUNTAMENT

DIA DEL TERME A ALMENARA ALTA



FONT: AJUNTAMENT

El proper dissabte 8 d'agost se celebrarà la quarta edició del Dia del Terme, que enguany acollirà el poble d'Almenara Alta.

18h Sortida de la caminada des de la Plaça Fondandana

19h Sortida de la cursa no competitiva des de la Plaça Fondandana

20h Visita guiada a la necròpolis i al nucli d'Almenara Alta

21h Sopar popular (Preu: 6€)

23.30h Tornada amb autocar cap a Agramunt

Reserva de sopar i autocar a l'Oficina de Turisme fins el dimarts 4 d'agost

CURS ART I TERRITORI II

Agramunt va acollir els dies 8, 9, 10 i 11 de juliol la se-



FONT: AJUNTAMENT

gona edició del Curs Art i Territori, organitzat per l'Ajuntament d'Agramunt, en el marc dels cursos d'estiu de la Universitat de Lleida i amb la col·laboració de les Fundacions Espai Guinovart i Guillem Viladot "Lo Pardal". El curs comptà amb ponències i diversos tallers per la desena d'alumnes inscrits. L'acte de cloenda, amb el suport del Consell Social de la Universitat de Lleida, anà a càrrec del prestigiós artista i fotògraf Joan Fontcuberta.

DIA DE LA FAMÍLIA A LA RESIDÈNCIA MAS VELL

El dissabte 20 de juny, la Residència Mas Vell va celebrar el dia de la família, amb una gran participació de residents i familiars. Durant l'acte, alguns joves familiars interpretaren un seguit de peces musicals.



FONT: AJUNTAMENT

ACTIVITATS D'ESPORTS I LLEURE

Més d'un centenar de nens i nenes gaudeixen de les activitats d'esports i lleure organitzades per als nens de P3 fins a 12 anys durant els mesos d'estiu. Entre les activitats realitzades els nens fan jocs esportius, manualitats i tallers, excursions i visites a establiments i negocis que els ensenyen com elaboren els seus productes. A més, també gaudeixen d'estones de piscina i jocs d'aigua. Aquest any s'ha donat continuïtat a la iniciativa de l'any passat d'oferir l'acompanyament als cursets.



FONT: AJUNTAMENT

JUNTES ADMINISTRATIVES POBLES AGREGATS

La majoria dels pobles agregats del municipi ja han celebrat les seves respectives eleccions per escollir els seus alcaldes pedanis. El nucli de Montclar, després de la votació de 77 dels 106 habitants empadronats, va escollir Josep Maria Riera com a alcalde pedani. La resta de la junta la completaran Pilar Oriola, Josep Maria Porta, Dolors Vall i Jordi Sarri. Pel que fa a les Puelles, després de més de vint anys amb Joan Boncompte com a representant, els veïns han decidit formalitzar una junta administrativa formada per Joan Manuel Serrano com a president, Mònica Ibáñez com a secretària, Jaume Marquilles com a tresorer i Rosa Mari Marquilles i Esther Devesa com a vocals. Per la seva part, el nucli d'Almenara va ratificar Joan Pijuan com a representant de la junta formada per tots els veïns de la població.



FONT: AJUNTAMENT

ACTES

CARRER SANT JOAN

S'acordà adjudicar el contracte d'obres de l'actuació "TRAM CENTRAL DEL CARRER SANT JOAN" a l'empresa CONSTRUCCIONS JAÉN VALLÉS, SL, amb un import total de 100.087,53€ IVA inclòs.

Les millores en l'execució de l'obra sense cost addicional ascendeixen l'import de 19.386,02€

L'ampliació en el termini de garantia és 30 mesos.

ADJUDICACIÓ HABITATGES

L'Ajuntament acordà adjudicar en règim de lloguer dos habitatges al C. Baixada del Mercadal, núm. 7, pis 1 i 3. Per determinar les persones adjudicatàries es realitzà un sorteig, en sessió pública el dia 1 de juny a les 17.30h a la Sala de Plens, entre els candidats admesos els guanyadors del qual van ser: Sr. OUMAR KONDE, pis 1 i Sr. MOHAMED, pis 2. Amb un preu mensual de 120€

En el cas que aquests candidats presentin renúncia, es cridarà el següent de la llista per ordre del sorteig celebrat. Aquesta llista d'espera tindrà una vigència de tres anys i servirà per cobrir les eventuais baixes que es produeixin.

ORGANITZACIÓ DE LES ÀREES MUNICIPALS

Bernat Solé i Barril bernatsole@agramunt.cat	URBANISME, GOVERNACIÓ, ECONOMIA, NUCLIS AGREGATS I RELACIONS INSTITUCIONALS
Xavier Secanell i Castellà xsecanell@agramunt.cat	SERVEIS MUNICIPALS I VIA PÚBLICA
Fàtima Puig i Castellà fpuig@agramunt.cat	FIRES, COMERÇ I TURISME
Montse Canes i Niubó mcanes@agramunt.cat	FESTES, ESPORTS I COMUNICACIÓ
Oriol Puebla i Miralles opuebla@agramunt.cat	JOVENTUT I ENTORN
Sílvia Fernández i Tarragona sfernandez@agramunt.cat	SERVEIS SOCIALS, SALUT, DIVERSITAT I IGUALTAT
Ramon Boncompte i Vilalta rboncompte@agramunt.cat	MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I RAMADERIA I ZONES VERDES
Mercè Cases i Farré mcases@agramunt.cat	EDUCACIÓ
Josep Maria Carrera jmcarrera@agramunt.cat	EQUIPAMENTS MUNICIPALS I PATRIMONI
Joan Pijuan i Cinca jpajuan@agramunt.cat	NOVES TECNOLOGIES I FOMENT DE L'OcupACIÓ
Dolors Ricart i Amanós dricart@agramunt.cat	CULTURA

Ordre de la llista de reserva:

- 1.- Sr. MOHAMMED HAMA
- 2.- Sr. MOHAMED NAKHIL
- 3.- Sr. SAID HANAFI
- 4.- Sr. MAMADOU DIALLO
- 5.- Sr. IUSTIMIAN CALIN ROMAN

TREBALLS PINTURA PER A AQUESTS HABITATGES

L'Ajuntament considera convenient i necessari dur a terme treballs de pintura dels habitatges esmentats, i de l'escala principal del seu immoble. S'acordà adjudicar-ho a l'empresa de pintura decorativa, Sr. VLADIMIR TRIQUELL CASES per la quantitat de 6.216,98€ inclòs IVA.

ESTACIÓ DEPURADORA

L'Ajuntament d'Agramunt vol portar a terme la millora de les condicions ambientals del nucli agregat de la Donzell d'Urgell, mitjançant la substitució de la fossa sèptica existent per una estació depuradora d'aigües residuals compacta.

S'acordà aprovar inicialment el projecte amb un pressupost de 63.352,46€, i un pressupost per a coneixement de l'Administració de 63.424,55€, IVA inclòs, el qual inclou una partida de valoració d'expropiacions de 72€.

Així mateix s'aprovà inicialment la relació de béns i drets afectats d'expropiació forçosa pel citat projecte, situats en el terme municipal d'Agramunt.

PORTES MUSEU ETNOLÒGIC

S'aprovà realitzar i col·locar unes portes per l'entrada d'accés i per l'interior del Museu Etnològic, i s'adjudicà a l'empresa Sr. DAVID CERVERA CASTELLS, per la quantitat de 2.825,35€ (inclòs IVA). ■

Un nou Espai amb moltíssimes possibilitats!

L'Espai està adreçat a totes les persones, entitats o associacions que requereixin un servei de local polivalent per hores on desenvolupar les seves activitats físiques i esportives, com: ioga, reiki, tai-chi, etc... en un local situat al bell mig d'Agramunt.

Els preus de lloguer de l'Espai canvien segons franja diària i horària sempre que els lloguer sigui de 3 o més hores al mes.

De dilluns a divendres, matins.	10 €/hora
De dilluns a divendres, tardes.	15 €/hora
Dissabtes i festius.	15 €/hora

Al total de l'import del lloguer caldrà afegir-hi 12€ en concepte de neteja, ja que el client sempre es trobarà l'Espai impecable.

Informe-vos al
645 842 084

Els preus són amb l'IVA inclòs.
Consulteu condicions especials d'horaris i dies.

diseny: www.agramunt.cat



Josep Bertran i Puigpinós

Regidor estat de l'Ajuntament d'Agramunt



Ajuntament d'Agramunt

L'Alcalde i tota la corporació expressen el seu condol.

Agramunt, 22 de juny de 2015

AGOST 2015

Mes de 31 dies, vuitè del nostre calendari. El **dia 1** el sol surt a les 4h 45m, i es pon a les 19h 09m. El **dia 31** el sol surt a les 5h 16m, i es pon a les 18h 26m. El dia 23 el sol entra a la constel·lació de VERGE.

Totes les hores indicades són de Temps Universal seguint el fus horari del meridià de Greenwich. Per això s'ha d'afegir una hora perquè es correspongui amb l'horari oficial. Esperem tornar aviat a l'hora del meridià o solar ("hora vella"), de la qual mai no ens n'haurien d'haver tret.

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI

El mes d'agost és considerat com el de més calor, ja que en el seu curs s'escau el moment culminant de la canícula. Aquest espai de temps correspon a la durada del moment en què l'estel Sírius, anomenat popularment el Ca, surt i es pon a la mateixa hora que el Sol, fenomen que comprèn des de les darreries de juliol fins al final d'agost. L'agost és també temps de tempestes i tamborinades.

Dia 15: L'Assumpció de la Mare de Déu. L'Església commemora la mort de la Mare de Déu. En alguns temples muntaven un túmul que recordava el lliit de mort de Maria, per això en alguns indrets se l'anomena *la Mare de Déu del Llit*. A molts pobles es representava el misteri de l'Assumpció, com s'havia fet a Prades o com encara es fa a Elx, al País Valencià. Moltes poblacions celebren avui la Festa Major. El dia s'escurça notablement.

Pluges per la Mare de Déu d'Agost, resta oli i aigualeix el most.

EFEMERIDES DEL MES:

18 d'agost de 1715: Noves autoritats municipals per Agramunt. Quasi fa un any que ha acabat la Guerra de Successió, el Principat de Catalunya és ocupat pels castellans i encara no han fet el Decret de Nova Planta; per això el nomenament de paers

Les fases de la lluna:

- Quart minvant ☾ el dia 7, a les 2:03 h
- Lluna nova ☽ el dia 14, a les 14:53 h
- Quart creixent ☽ el dia 22, a les 19:31 h
- Lluna plena ○ el dia 29, a les 18:35 h

i altres autoritats municipals queda a mercè de la Junta Superior de Justicia y Gobierno, que havia creat i presidit l'intendent Patiño i que ara presidia el nou Capità General, el marquès de Castelarodrigo. L'any següent amb la Nova Planta s'instaurarien els actuals ajuntaments castellans. Se li van proposar al capità general dos noms per cada un dels següents càrrecs: 3 paers, 2 mostassafs, 1 síndic, 1 credencier, 3 comptadors.

El dia 8 de setembre, la màxima autoritat del principat comunica els nomenaments: paer primer, Ramon de Siscar; paer segon, Francesc Torres; paer tercer, Jaume Riera; síndic, Josep Balaguer; mostassaf únic, Jeroni Ripoll; credencier, Alonso Puig; comptadors, Francesc Mateu, Antoni Fargues i Joan Cluet; i secretari, Antoni Alies.

Aquestes persones nomenades eren pro borbòniques, conegudes popularment com botiflers. El cas més significatiu és el de Don Ramon de Siscar i de Gravalosa, el qual el dia 12 de maig de 1708, en plena Guerra de Successió, ja no havia volgut acceptar el càrrec de síndic municipal de la pairia fidel a l'arxiduc Carles. Ara en rebia la recompensa.

Quines tasques feien alguns d'aquests càrrecs municipals:

Mostassaf: funcionari que vigilava i controlava els pesos i mesures que servien per a la venda de pa, vi, oli i robes, i també comprovava la bona qualitat dels queviures i altres productes.

Credencier: funcionari encarregat de portar el Llibre de Credença, és a dir, de portar la comptabilitat.

Comptadors: funcionaris que portaven els comptes, subordinats del credencier.

Ramon Bernaus i Santacreu

Demografia

(Mes de juny de 2015)

NAIXEMENTS

Guillem Bertran Gómez	dia 27-5
Zineb Bouharou	dia 29-5
Hicham Douz Kchimet	dia 7
Maymuna Bah	dia 15
Clàudia Martí Martorell	dia 25

DEFUNCIONS

Teresa Comas Borràs	87 anys, dia 5
Ramon Torres Sala	98 anys, dia 14
Isabel Penella Duran	77 anys, dia 15
Josep Bertran Puigpinós	69 anys, dia 22

Informació facilitada pel Registre Civil amb les dades convenientment autoritzades.



JOSEP ROVIRA

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL JUNY

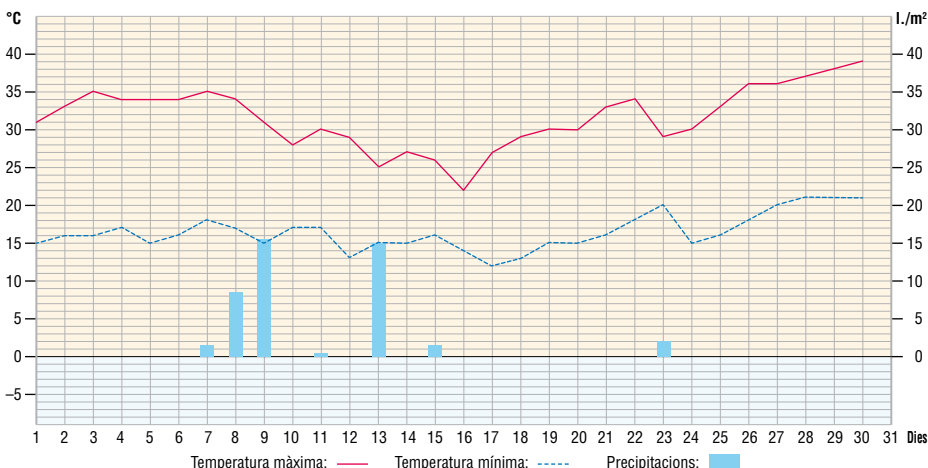
Dia 7	1,5 l./m ²
Dia 8	8,5 l./m ²
Dia 9	15,5 l./m ²
Dia 11	0,5 l./m ²
Dia 13	15,0 l./m ²
Dia 15	1,5 l./m ²
Dia 16	Inapreciable
Dia 23	2,0 l./m ²
TOTAL	44,5 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DEL JUNY

Màxima del mes	39°, dia 30
Mínima del mes	12°, dia 17
Oscil·lació extrema mensual	27°
Mitja de les màximes	31,633°
Mitja de les mínimes	16,433°
Mitja de les mitjanes	24,033°

L'observador: Deudat Pont

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES DE JUNY





F. XAVIER TORRES FARRENY

1963 - 2014

Sempre vius en el nostre cor i en la nostra ment.

Família TORRES - FIGUERA

Juliol 2015

Les 7 diferències

per Ricard Bertran

Muntatge en homenatge a Josep Bertran amb el que ell més va estimar i divulgar, Sió i Agramunt, i la seva inseparable càmera fotogràfica amb la qual va immortalitzar milers de racons i esdeveniments de la nostra vila.

La imatge superior és l'original, mentre que a la de sota s'han fet set modificacions.

A veure si les trobeu!



■ Coordina Rosa Maria Sera

LÒGICA

Col·loqueu una creu on toqui. Cada quadrat amb un cercle ha de tenir-ne una al seu costat, en horitzontal o en vertical. Els números marquen el nombre de creus que cal posar a cada fila o a cada columna respectivament. Les creus no poden estar en contacte entre elles.

2				●			
2			●		●		
2	●						●
2		●	●			●	
0				●			
3	●						
0						●	
	2	1	2	1	2	1	2

Solució a la Lògica:

2	●						
	×		×			×	×
			●				
×	×		×	×	×	×	×
●				×			×
×	●			●			×
		×	●	×			

Solució a les 7 diferències:



Solució al SUDOKU:

9	8	7	4	3	1	5	6	2
6	5	2	9	8	7	4	3	1
4	3	1	6	5	2	9	8	7
1	4	8	7	6	3	2	9	5
3	7	5	8	2	9	1	4	6
2	6	5	1	4	3	7	8	
5	6	9	1	4	8	7	2	3
8	2	4	3	7	5	6	1	9
7	1	3	2	9	6	8	5	4

SUDOKU

Ompliu les caselles buides dels requadres de 9x9 quadrats, amb xifres de l'1 al 9, sense repetir cap número en una mateixa fila, en una mateixa columna, ni en una subquadrícula de 3x3.

			2	9			5	
	2	4					6	
5						7		3
2	9		5					
			8		9			
					3		9	5
4		1						7
		2				4	3	
	8			3	1			



Te'n vas anar de pressa,
més del que tots hauríem desitjat;
els imperatius de les Parques
no es pogueren evitar.
Ara et servem en la memòria,
et tenim a cada instant
i tu fidel ens acompanyes
en el trescar quotidià.
Encara les llàgrimes ens regalen
sobretot als capvespres,
que és quan revénen
els bons temps llunyans.
T'has instal·lat en el record
i, mentre el cor ens bategui,
et mantindrem viu,
ple de vida,
al nostre veral.

JPR

Tercer aniversari

Josep Mora Castellà

Sempre estaràs al cor dels qui t'estimem.

Les Pallargues, juliol de 2015

LA FOTO

Tot i que els organitzadors de la paellada de Sant Joan es queixen que cada cop hi ha menys gent que es queda a dinar al Passeig, el nombre de racions que es distribuïxen es va mantenint. De fet enguany es van vendre més tiquets que l'any passat. Així, doncs, de bon matí, cuiners i cuineres van atrafegats perquè l'arròs estigui a punt a l'hora de dinar. S'ha de suposar que confien que la tradició es mantingui, per això algun dels "veterans" encara té temps per ensenyar la tècnica a les noves generacions.



JOSEP ROVIRA

LA CALAISERA

per SERAFINA BALASCH



... i em va dir que la mort no existeix. I em va fer prometre que si algú em volia fer creure en la mort, no li faria cas i que li contestaria que només existeix la vida, perquè la mort no l'ha vista mai ningú, i en canvi la vida sempre la tenim al davant i la sentim dins nostre...

— I què passà quan morí?

— Res.

— Però la mort va entrar a casa, oi?

— No.

— Aleshores no va morir?

— No va morir: se li acabà la vida.

GUILLEM VILADOT, *Els ulls*.

Josep Bertran Puigpinós

ens ha deixat el dia 22 de juny de 2015
a l'edat de 69 anys.

Els qui l'estimem: esposa, Anna-Nuri; fills, Josep i Maria i Anna Nuri;
germans, Lluís i Ricard; mare política, cunyats, nebots, cosins
i família tota, us preguem que el tingueu en el record.

Agramunt, juny de 2015

L'Àlbum



L'Àlbum d'aquest mes el dediquem també a la memòria de l'amic Josep Bertran, amb la reproducció de dues imatges de la seva joventut.

La de dalt és la d'un grup de caramellaires situat davant el cinema *Avenida*, a la cruïlla entre el carrer d'Agustí Ros i l'avinguda de Jaume Mestres, l'any 1965. Al darrere, a l'esquerra, es pot veure el que durant molts anys va ser el magatzem de paper de la fàbrica de sacs de cal Pera; actualment és un bloc de pisos i als baixos hi ha l'oficina de "la Caixa". Al fons, a la dreta, tot són patis i horts sense cap edificació fins a cal Mundí.

D'esquerra a dreta: Montserrat Santacreu, Assumpció Marsol, Josep Bertran, M^a Rosa Sangrà i Rosa Amanós.

La del costat correspon a la d'un Diumenge de Rams de 1966 amb els amics davant del Casal, cantonada amb el Mercadal.

D'esquerra a dreta: Manel Pedraza, Josep Bertran, Jaume Bonet i Àngel Simó.

ESMENA:

En la foto de l'Àlbum que es va publicar el mes de maig passat dels treballadors de la fàbrica de cal Mundí, la jove assenyalada amb el núm. 1 ens diu que el seu cognom és *SISTERÓ* i no *Cisteró*. També ens assabenta que la jove que té a sota assenyalada amb el núm. 14, no és la seva germana Sara, sinó que correspon a Maria de cal Tomassó, de Puigverd d'Agramunt. Agraïm la correcció i ens disculpem per l'error.

IMATGES D'AHIR i D'AVUI

A partir de la construcció de la Gasolinera, oficialment *Estación Servicio Agramunt ESA*, la cruïlla de la carretera de Tàrrega amb el ramal d'entrada a Agramunt va esdevenir l'eix d'una gran expansió urbanística. En la imatge d'ahir podem veure el complex d'ESA, gasolinera, pista de ball i piscines (avui Wai-Kiki, que enguany ha tornar a obrir portes després d'una remodelació) i, al fons, les "Granges del Porrons", actualment urbanització de les Fontanilles. Destaquem també la part esquerra de la imatge amb la tanca encara sencera de la finca del Clos amb les dues portes entre les quals s'obrí l'actual carrer del mateix nom. Més amunt l'interior de la finca i tots els terrenys que després ocuparien Comain, Gruconsa i altres magatzems i habitatges, tal com es pot veure en la imatge d'avui feta amb un *drone*.

